

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 803/2004/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004, lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa sekä väkivallan uhrien ja riskiryhmien suojelemista koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä (vuosiksi 2004—2008) (Daphne II-ohjelma) 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 804/2004/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön tukiohjelman perustamisesta yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules-ohjelma) 9
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 805/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytännönpanoperusteen käyttöönotosta 15
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 806/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, sukupuolten tasa-arvon edistämisestä kehitysyhteistyössä 40
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 807/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2236/95 muuttamisesta 46
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 808/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, tietoyhteiskuntaa koskevista yhteisön tilastoista ⁽¹⁾ 49
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 56

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 22 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/36/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön lentoasemia käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuudesta 76

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta 87

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/424/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon välisen, ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinottoa koskevan sopimuksen tekemisestä 97

- Kiinan kansantasavallan Macaon erityishallintoalueen ja Euroopan yhteisön välinen Sopimus ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinotosta 99

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 803/2004/EY,

tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004,

lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa sekä väkivallan uhrien ja riskiryhmien suojelemista koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä (vuosiksi 2004—2008) (Daphne II-ohjelma)EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuva fyysinen, seksuaalinen ja henkinen väkivalta, mukaan lukien tällaisilla teoilla uhkaaminen, sekä pakottaminen tai mielivaltaisen vapaudenriisto joko julkisessa tai yksityiselämässä, loukkaa heidän oikeuttaan elämään, turvallisuuteen, vapauteen, ihmisarvoon sekä ruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen ja muodostaa vakavan uhkan väkivallan uhrien fyysiselle terveydelle ja mielenterveydelle. Tällaisen väkivallan vaikutukset ovat yhteisössä niin yleisiä, että niitä voidaan pitää todellisena terveysongelmana ja esteenä kansalaisten oikeudelle turvallisuuteen, vapauteen ja oikeudenmukaisuuteen.

⁽¹⁾ EUVL C 208, 3.9.2003, s. 52.⁽²⁾ EUVL C 256, 24.10.2003, s. 85.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 3. syyskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 1. joulukuuta 2003 (EUVL C 54 E, 2.3.2004, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) sekä neuvoston päätös, tehty 30. maaliskuuta 2004.

(2) On tärkeää ja välttämätöntä tunnustaa, että väkivallalla on vakavia välittömiä ja pitkäaikaisia vaikutuksia yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen terveyteen ja psyykkiseen ja sosiaaliseen kehitykseen sekä asianomaisten henkilöiden yhtäläisiin mahdollisuuksiin ja että siitä aiheutuu suuria sosiaalisia ja taloudellisia kustannuksia koko yhteiskunnalle.

(3) Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaan terveydellä tarkoitetaan täydellistä fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia eikä pelkästään sitä, että henkilö ei ole sairas tai vammaan. Maailman terveysjärjestön yleiskokouksen päätöslauselmassa, joka hyväksyttiin järjestön 49. yleiskokouksessa Genevessä vuonna 1996, todetaan väkivallan kuuluvan merkittävimpiin maailmanlaajuisiin kansanterveysongelmiin. Maailman terveysjärjestön 3 päivänä lokakuuta 2002 Brysselissä esittelemässä raportissa World report on violence and health suositellaan ensisijaisten väkivallan ehkäisemistoimenpiteiden edistämistä, väkivallan uhrien hyväksi toteutettavien toimenpiteiden tehostamista sekä väkivallan ehkäisemistä koskevan yhteistyön ja tietojenvaihdon lisäämistä.

(4) Nämä periaatteet tunnustetaan useissa yleissopimuksissa, julistuksissa ja pöytäkirjoissa, joita ovat antaneet tärkeimmät kansainväliset organisaatiot ja elimet kuten Yhdistyneet Kansakunnat, Kansainvälinen työjärjestö, naisten asemaa käsittelevä maailmankonferenssi sekä kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvaa lasten seksuaalista hyväksikäyttöä käsittelevä maailmankongressi. Tätä kansainvälisten organisaatioiden merkittävää toimintaa olisi täydennettävä yhteisön toimenpitein. Perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaan yhteisön toimintaan olisikin sisällyttävä myötävaikuttaminen korkean terveyden suojelun tason saavuttamiseen.

(5) Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽⁴⁾ vahvistetaan muun muassa oikeus ihmisarvoon, yhdenvertaisuuteen ja yhteisvastuullisuuteen. Siihen sisältyy useita nimenomaisia määräyksiä, joiden tarkoituksena on suojella ruumiillista ja henkistä koskemattomuutta, edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja lapsen oikeuksia sekä

⁽⁴⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

kieltää syrjintä ja epäinhimillinen tai halventava kohtelu, orjuus ja pakkotyö sekä lapsityövoiman käyttö.

- (6) Euroopan parlamentti on muun muassa komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille lisätoimista naisilla käytävän kaupan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ sekä naisten sukupuolielinten silpomisesta 20 päivänä syyskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa ⁽²⁾ kehottanut komissiota laatimaan ja toteuttamaan tällaisen väkivallan torjumista koskevia toimintaohjelmia.
- (7) Toimintaohjelma, joka perustettiin lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Daphne-ohjelma) (vuosiksi 2000—2003) 24 päivänä tammikuuta 2000 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 293/2000/EY ⁽³⁾, on edistänyt väkivaltaa koskevan tietoisuuden parantamista Euroopan unionissa sekä väkivallan torjunnan alalla jäsenvaltioissa toimivien organisaatioiden välisen yhteistyön lisäämistä ja vahvistamista.
- (8) Daphne-ohjelma on saanut osakseen valtavaa kiinnostusta, ja se selvästikin vastaa vapaaehtoisuussektorilla koettuun suureen tarpeeseen. Rahoitusta saaneet hankkeet ovat jo tuottaneet kerrannaisvaikutuksia valtiosta riippumattomien järjestöjen ja elinten toiminnassa Euroopassa. Ohjelmalla on jo merkittävästi edistetty väkivallan, ihmiskaupan, seksuaalisen hyväksikäytön ja pornografian torjumiseksi toteutettavien Euroopan unionin toimintatapojen kehittämistä, ja tällä on ollut laajalti merkitystä myös Euroopan unionin ulkopuolella, kuten Daphne-ohjelman väliarviointia koskevassa kertomuksessa todetaan.
- (9) Euroopan parlamentti korostaa Daphne-ohjelman välitarkistuksesta 4 päivänä syyskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾, että Daphne-ohjelma vastaa tehokkaalle väkivallan torjuntastrategialle asetettuja perusvaatimuksia ja että sitä on jatkettava vuoden 2003 jälkeen, sekä kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen uudeksi toimintaohjelmaksi, jossa voidaan hyödyntää vuodesta 1997 lähtien saatuja kokemuksia ja jonka rahoitus on riittävä.
- (10) On suotavaa varmistaa Daphne-ohjelmasta tuettujen hankkeiden jatkuvuus, jatkaa saatujen kokemusten hyö-

dyntämistä ja luoda mahdollisuuksia näistä kokemuksista saatavan eurooppalaisen lisäarvon edistämiseksi. Näin ollen on tarpeen perustaa tämän ohjelman toinen vaihe, jäljempänä ”Daphne II -ohjelma”.

- (11) Yhteisö voi tuoda lisäarvoa pääsääntöisesti jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin, joiden tarkoituksena on lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan, mukaan lukien hyväksikäyttö ja seksuaalinen hyväksikäyttö, ehkäiseminen sekä uhrien ja riskiryhmien suojeleminen levittämällä ja vaihtamalla tietoa ja kokemuksia sekä edistämällä innovatiivista toimintatapaa, vahvistamalla toiminnan yhteiset painopisteet, kehittämällä tarvittaessa verkottumista, valitsemalla ohjelmaan Euroopan yhteisön laajuisia hankkeita sekä motivoimalla ja aktivoimalla kaikkia asianomaisia osapuolia. Näiden toimien piiriin olisi sisällytettävä myös ihmiskaupan uhreina jäsenvaltioihin tuodut lapset ja naiset. Yhteisö voi myös määrittää parhaita toimintatapoja ja edistää niitä.
- (12) Daphne II -ohjelmasta voidaan saada lisäarvoa siten, että määritetään parhaat toimintatavat ja edistetään niitä, tuetaan innovaatioita ja vaihdetaan asian kannalta merkittävien kokemus- ja jäsenvaltioista toteutetuista toimista sekä tietoa lainsäädännöstä, seuraamuksista ja saavutetuista tuloksista. Ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi ja käytettävissä olevien voimavarojen hyödyntämiseksi mahdollisimman tehokkaasti on toiminnan toteuttamisalalta valittava huolellisesti valitsemalla hankkeita, jotka tuottavat laajaa lisäarvoa yhteisön tasolla ja toimivat esimerkkinä väkivallan ehkäisyä ja torjuntaa koskevien innovatiivisten ajatusten kokeilemisesta ja levittämisestä osana monialaista lähestymistapaa.
- (13) Ehdotetun toimen tavoitteita, jotka ovat kaikenlaisen lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseminen ja torjuminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, koska se edellyttää yhteensovitettua ja monialaista lähestymistapaa, jolla edistetään valtioiden välisten puiteiden luomista koulutusta, tiedotusta, tutkimusta ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa sekä yhteisönlaajuisien hankkeiden valintaa varten, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa asetetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Daphne II -ohjelman tämän vaiheen olisi oltava viisivuotinen, jotta olisi riittävästi aikaa toteuttaa toimia asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi sekä koota yhteen kokemukset ja sisällyttää ne parhaisiin toimintatapoihin Euroopan unionin laajuisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 307.

⁽²⁾ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

⁽³⁾ EYVL L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 390.

(15) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

(16) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarvio-menettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarvio-menettelyssä,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Perustetaan kaikenlaisen lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa sekä väkivallan uhrien ja riskiryhmien suojelemista koskevan Daphne-ohjelman toinen vaihe, jäljempänä 'Daphne II -ohjelma', 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2008 päättyväksi kaudeksi. Ohjelmaa voidaan jatkaa.

Daphne II -ohjelmassa 'lapsilla' tarkoitetaan lapsen oikeuksia koskevien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti alle 18-vuotiaita nuoria.

Hankkeiden, joihin kuuluvat toimet on suunniteltu nimenomaan siten, että niiden kohderyhmänä ovat esimerkiksi 'teini-ikäiset' (13—19-vuotiaat) tai 12—25-vuotiaat, katsotaan kuitenkin kohdistuvan ryhmään, jota kutsutaan 'nuoriksi'.

2 artikla

Ohjelman tavoitteet

1. Daphne II -ohjelmalla edistetään osaltaan yleistä tavoitetta tarjota kansalaisille korkeatasoinen suoja väkivaltaa vastaan, mukaan luettuna fyysisen terveyden ja mielenterveyden suoje-lu.

Tämän ohjelman tavoitteena on ehkäistä ja torjua kaikenlaista lapsiin, nuoriin ja naisiin julkisesti tai yksityisesti kohdistuvaa

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1, sopimus sellaisena kuin se on muutet-tuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2003/429/EY (EUVL L 147, 14.6.2003, s. 25).

väkivaltaa toteuttamalla ehkäiseviä toimenpiteitä ja tarjoamalla tukea väkivallan uhreille ja riskiryhmille, erityisesti jotta he eivät joutuisi uudelleen alttiiksi väkivallalle. Lisäksi sillä pyri-tään avustamaan ja rohkaisemaan alalla toimivia valtiosta riip-pumattomia ja muita järjestöjä.

2. Liitteessä vahvistetuilla, Daphne II -ohjelman mukaisesti toteutettavilla toimilla on tarkoitus

a) edistää rajat ylittäviä toimia, joilla

i) luodaan monialaisia verkostoja, erityisesti väkivallan uhrien ja riskiryhmien tueksi;

ii) huolehditaan tietoperustan laajentamisesta, tietojenvaihdosta ja parhaiden toimintatapojen tunnistamisesta ja levittämisestä muun muassa koulutuksen, opintokäyn-tien ja henkilöstövaihdon avulla;

iii) lisätään rajattujen kohderyhmien, kuten tiettyjen ammattikuntien, toimivaltaisten viranomaisten tai rajat-tujen kansalaisryhmien, tietoisuutta väkivallasta tavoit-teena parantaa sitä koskevaa ymmärtämystä ja edistää asennetta, jonka mukaan minkäänlaista väkivaltaa ei hyväksytä, sekä rohkaista väkivallan uhrien tukemista ja väkivaltatapausten ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille;

iv) tutkitaan väkivaltaan liittyviä ilmiöitä ja sen mahdollisia ehkäisemistapoja sekä selvitetään väkivallan pohjimmais-sia syitä ja puututaan niihin yhteiskunnan kaikilla tasoilla;

b) toteuttaa komission aloitteesta täydentäviä toimia, kuten selvityksiä, indikaattorien kehittämistä, tietojen keräämistä, sukupuolen ja iän mukaan eriteltyjä tilastoja, seminaareja, asiantuntijakokouksia sekä muuta toimintaa, jonka tarkoi-tuksena on vahvistaa tämän ohjelman tietoperustaa sekä levittää siitä saatuja tietoja.

3 artikla

Ohjelmaan osallistuminen

1. Daphne II -ohjelmaan voivat osallistua julkiset tai yksityi-set organisaatiot ja laitokset (toimivaltaisen tason paikallisviran-omaiset, yliopistojen laitokset ja tutkimuskeskukset), jotka toi-mivat lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäise-miseksi ja torjumiseksi tai tällaiselta väkivallalta suojelemiseksi tai tarjoavat tukea väkivallan uhreille tai panevat täytäntöön kohdennettuja toimia tällaisen väkivallan torjumisen edistä-miseksi tai edistävät asenteiden ja käyttäytymisen muuttumista haavoittuvia ryhmiä ja väkivallan uhreja kohtaan.

2. Ohjelmaan voivat myös osallistua
- a) liittymissopimuksen 16 päivänä huhtikuuta 2003 allekirjoittaneet liittyvät valtiot;
- b) EFTA-/ETA-valtiot ETA-sopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti;
- c) Romania ja Bulgaria, joiden osallistumisedellytykset määritellään asianomaisen Eurooppa-sopimuksen, sen lisäpöytäkirjojen ja asianomaisten assosiaationeuvostojen päätösten mukaisesti;
- d) Turkki, jonka osallistumisedellytykset määritellään Turkin tasavallan osallistumista yhteisön ohjelmiin koskevista yleisperiaatteista tehdyn Euroopan yhteisön ja Turkin tasavallan välisen puitesopimuksen ⁽¹⁾ mukaisesti.

4 artikla

Ohjelmasta tuettavat toimet

Daphne II -ohjelmaan sisältyy seuraavanlaisia toimia:

- a) parhaiden toimintatapojen ja työssä saatujen kokemusten määrittäminen ja vaihtaminen erityisesti ehkäisevien toimien toteuttamiseksi ja uhrien auttamiseksi;
- b) kartoitukset, selvitykset ja tutkimukset;
- c) kenttätö, johon tuensaajat, erityisesti lapset ja nuoret, osallistuvat kaikissa hankkeen suunnittelun, täytäntöönpanon ja arvioinnin vaiheissa;
- d) pysyvien monialaisten verkostojen luominen;
- e) koulutus ja oppimateriaalien suunnittelu;
- f) sekä uhrien ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden että väkivallan tekijöiden hoito-ohjelmien ja tuen suunnittelu ja täytäntöönpano siten, että samalla varmistetaan uhrien turvallisuus;
- g) rajatuille kohderyhmille suunnattujen valistustoimien kehittäminen ja täytäntöönpano, jo käytettävissä olevaa aineistoa täydentävän aineiston suunnittelu tai olemassa olevan aineiston muokkaaminen muille maantieteellisille alueille tai muille kohderyhmille sopivaksi ja sen käyttö;
- h) kahdesta Daphne-ohjelmasta saatujen tulosten levittäminen, mukaan luettuna niiden muokkaus, siirto ja käyttö muiden tuensaajien hyväksi tai muilla maantieteellisillä alueilla;
- i) sellaisten toimien osoittaminen ja esille tuominen, jotka tähtäävät väkivallalle alttiiden henkilöiden positiiviseen erityiskohteluun eli suhtautumistapaan, joka antaa heille arvoa sekä edistää heidän hyvinvointiaan ja itsensä toteuttamista.

5 artikla

Rahoitus

1. Rahoituspuitteiksi Daphne II -ohjelman täytäntöönpanoa varten 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavalle ja 31 päivänä joulukuuta 2008 päättyvälle kaudelle vahvistetaan 50 miljoonaa euroa, josta 29 miljoonaa euroa 31 päivänä joulukuuta 2006 päättyvälle kaudelle.

Vuoden 2006 joulukuun 31 päivää seuraavaa kautta koskeva määrä katsotaan vahvistetuksi, jos se on tämän jakson osalta vuonna 2007 alkavana kautena voimassa olevien rahoitusnäkymien mukainen.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien sallimissa puitteissa.
3. Rahoituspäätösten perusteella laaditaan avustussopimukset komission ja avustusten saajien välillä.
4. Yhteisön talousarviosta myönnettävän rahoituksen osuus voi olla enintään 80 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista.

Edellä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut täydentävät toimet voidaan kuitenkin rahoittaa kokonaan yhteisön varoin siten, että niihin käytettävien varojen osuus voi olla enintään 15 prosenttia ohjelman vuotuisista kokonaismäärärahoista.

6 artikla

Ohjelman täytäntöönpano

1. Komissio vastaa Daphne II -ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta ja varmistaa, että kaikki tulokset tai tuotteet, jotka ovat saaneet rahoitusta tämän ohjelman nojalla, ovat käytettävissä korvauksetta ja sähköisessä muodossa.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 2.3.2002, s. 29.

2. Komissio varmistaa, että kaikki kolme kohderyhmää, lapset, nuoret ja naiset, otetaan ohjelman täytäntöönpanossa tasapuolisesti huomioon.

3. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, vuosittaiseen työohjelmaan liittyvistä toimenpiteistä päätetään 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

4. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, kaikkiin muihin seikkoihin liittyvistä toimenpiteistä päätetään 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

7 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

8 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet Daphne II -ohjelman seurannan ja jatkuvan arvioinnin varmistamiseksi ottaen huomioon 2 artiklassa esitetyt yleis- ja erityistavoitteet sekä liitteessä esitetyt erityistavoitteet.

2. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2006 Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen, jossa se arvioi Daphne II -ohjelman perusteella siihen mennessä toteutetun toiminnan merkityksellisyyttä, hyödyllisyyttä, kestävyyttä, toimivuutta ja tehokkuutta. Tähän kertomukseen sisältyy ennakoarviointi, jolla pyritään tukemaan mahdollisia myöhemmin toteutettavia toimia. Lisäksi komissio toimittaa budjetitivallan käyttäjälle vuosittaisen täytäntöönpanosuunnitelman toteutuksen määrällisen ja laadullisen arvioinnin tulokset vuoden 2007 alustavan talousarvioesityksen esittämisen yhteydessä.

Vuotta 2007 koskevan talousarviomenettelyn yhteydessä komissio toimittaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2006 kertomuksen vuosia 2007—2008 koskevan määrän yhteensopivuudesta uusien rahoitusnäkömyiden kanssa. Tarvittaessa komissio toteuttaa tarvittavat toimet vuosia 2007—2008 koskevien talousarviomenettelyjen yhteydessä varmistakseen vuotuisten määrärahojen yhteensopivuuden uusien rahoitusnäkömyiden kanssa.

3. Daphne II -ohjelman päätyttyä komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen. Kertomukseen sisältyy muun muassa tietoja toiminnasta, joka on toteutettu liitteessä olevan II kohdan c alakohdassa tarkoitettujen hankkeiden yhteydessä. Näiden tietojen pohjalta voidaan arvioida poliittisten lisätoimien tarve.

4. Komissio toimittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut kertomukset myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE

ERITYISTAVOITTEET JA -TOIMET

I. RAJAT YLITTÄVÄT TOIMET

1. Parhaiden toimintatapojen ja työssä saatujen kokemusten määrittäminen ja vaihtaminen

Tavoite: tuetaan ja rohkaistaan parhaiden toimintatapojen vaihtoa, muokkaamista ja käyttöä muissa yhteyksissä tai muilla maantieteellisillä alueilla.

Edistetään lasten, nuorten ja naisten — väkivallan uhrien tai riskiryhmien — suojelua ja tukea koskevien parhaiden toimintatapojen vaihtoa yhteisön tasolla kiinnittäen erityistä huomiota seuraaviin aloihin:

- a) väkivallan ehkäisy (yleensä tai kohdistuen erityisryhmiin);
- b) väkivallan uhrien suojelu ja tukeminen (psykologinen, lääketieteellinen, sosiaali-, koulutus- ja oikeudellinen apu, majoituksen tarjoaminen, uhrien sijoittaminen muualle ja heidän suojelunsa, koulutus ja uudelleen integroituminen sosiaaliseen elämään ja työelämään);
- c) menettelyt väkivallan uhreiksi joutuneiden lasten, nuorten ja naisten sekä erityisesti prostituution uhreiksi joutuneiden lasten etujen suojaamiseksi;
- d) sen mittaaminen, millaiset ovat väkivallan eri muotojen todelliset vaikutukset uhreihin ja yhteiskuntaan Euroopassa, jotta voidaan määrittää tarkoituksenmukaiset toimintatavat.

2. Kartoitukset, selvitykset ja tutkimukset

Tavoite: tutkitaan väkivaltaan liittyviä ilmiöitä.

Tuetaan väkivaltaa koskevaa tutkimustoimintaa, sukupuoli- ja ikäryhmittäin tehtäviä selvityksiä ja kartoituksia, joiden avulla pyritään muun muassa:

- a) tutkimaan ja arvioimaan väkivallan synnyn ja leviämisen syitä, olosuhteita ja mekanismeja, mukaan lukien pakottaminen esimerkiksi kerjäämiseen tai varastamiseen;
- b) analysoimaan ja vertailemaan olemassa olevia väkivallan ehkäisemisen ja siltä suojelemisen malleja;
- c) kehittämään väkivallan ehkäisyn ja siltä suojelemisen käytäntöjä;
- d) arvioimaan väkivallan vaikutusta sekä sen uhreihin että yhteiskuntaan kokonaisuudessaan, myös terveyden kannalta ja taloudelliset kustannukset mukaan luettuina;
- e) tutkimaan mahdollisuutta kehittää suodattimia, joilla estetään lapsipornografian levittäminen Internetissä;
- f) tekemään tutkimuksia prostituution uhreiksi joutuneista lapsista, jotta lapsiprostituutiota voitaisiin ehkäistä riskitekiäjien paremman tuntemuksen avulla.

3. Kenttätyö, johon tuensaajat osallistuvat

Tavoite: pannaan aktiivisesti täytäntöön hyväksi havaittuja väkivallan ehkäisyn ja siltä suojelemisen menetelmiä.

Tuetaan tuensaajien suoran osallistumisen mahdollistavien menetelmien, koulutuksen ja avun (psykologinen, lääketieteellinen, sosiaali-, koulutus- ja oikeudellinen apu, uudelleen integroituminen) täytäntöönpanoa.

4. Kestävien monialaisten verkostojen luominen

Tavoite: tuetaan ja rohkaistaan väkivallan torjunnan alalla toimivia valtiosta riippumattomia ja muita järjestöjä sekä toimivaltaisen tason paikallisviranomaisia toimimaan yhteistyössä keskenään ja tuetaan tätä yhteistyötä.

Tuetaan monialaisten verkostojen perustamista ja vahvistamista sekä edistetään ja tuetaan valtiosta riippumattomien järjestöjen sekä eri organisaatioiden ja viranomaisten välistä yhteistyötä näiden eri osapuolten tehtäviä koskevan keskinäisen tiedon ja ymmärtämyksen lisäämiseksi ja kattavan monialaisen tuen antamiseksi väkivallan uhreille ja sille alttiille henkilöille.

Verkostoissa toteutetaan erityisesti sellaista väkivaltaongelmien ratkaisemista koskevaa toimintaa, jolla pyritään:

- a) luomaan yhteiset puitteet väkivallan sekä sen syiden ja seurausten analysoimiseksi, mukaan luettuna väkivallan eri muotojen määrittäminen, sekä asianmukaisten monialaisten vastatoimien toteuttamiseksi;
- b) arvioimaan väkivallan ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi sekä väkivallan uhrien tukemiseksi tarvittavia erilaisia toimenpiteitä ja toimintatapoja sekä niiden tehokkuutta, erityisesti sen varmistamiseksi, että uhrin ei tarvitse joutua uudelleen joutuisi alttiiksi väkivallalle;
- c) edistämään toimintaa tämän ongelman ratkaisemiseksi sekä kansainvälisellä että kansallisella tasolla.

5. Koulutus ja oppimateriaalien suunnittelu

Tavoite: kehitetään väkivallan ehkäisemistä ja positiivista erityiskohtelua koskevia oppimateriaaleja.

Suunnitellaan ja testataan lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja positiivista erityiskohtelua sekä konfliktinhallintaa käsitteleviä oppimateriaaleja ja toimia käytettäväksi kouluissa ja aikuisoppilaitoksissa, järjestöissä, yrityksissä, julkisissa laitoksissa ja valtioista riippumattomissa järjestöissä.

6. Hoito-ohjelmien suunnittelu ja täytäntöönpano

Tavoite: suunnitellaan ja toteutetaan hoito-ohjelmia väkivallan uhreille ja haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille kuten perheväkivallan silminnäkijöinä olleille lapsille ja nuorille sekä toisaalta väkivallantekijöille, tarkoituksena väkivallan ehkäiseminen.

Selvitetään väkivallan synnyn ja leviämisen mahdollisia syitä, olosuhteita ja mekanismeja, muun muassa väkivallantekijöiden ja henkilöiden, jotka hyväksikäyttävät kaupallista väkivaltaa, kuten seksuaalista tai muuta kuin seksuaalista hyväksikäyttöä, ominaisuuksia ja motiiveja.

Kehitetään, testataan ja toteutetaan tällä tavoin saatuihin tuloksiin perustuvia hoito-ohjelmia.

7. Rajatuille kohderyhmille suunnatut valistustoimet

Tavoite: lisätään tietoisuutta lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja sen ehkäisemisestä ja parannetaan asiaa koskevaa ymmärtämystä tavoitteena edistää asennetta, jonka mukaan minkäänlaista väkivaltaa ei hyväksytä, väkivallan uhrien ja riskiryhmien tukemista sekä väkivaltatapauksien ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille.

Tukea voidaan myöntää muun muassa seuraaventyypisille toimille:

- a) lapsille, nuorille ja naisille suunnatun, erityisesti väkivallan mahdollisia riskejä ja niiden välttämistapoja käsittelevien tiedotus- ja valistustoimien suunnittelu ja toteutus; muita tämän toiminnan kohderyhmiä voivat olla tietyt ammattiryhmät, kuten opettajat, kouluttajat, lääkärit, nuoriso- tai sosiaalityöntekijät, lakimiehet, poliisiviranomaiset ja tiedotusvälineet;
- b) yhteisön laajuisten tietolähteiden kehittäminen avustamaan valtiosta riippumattomia järjestöjä ja viranomaisia sekä tiedottamaan niille väkivaltaa, sen torjuntaa ja uhrien kuntoutusta koskevista julkisista tiedoista, joita hallitukset, valtiosta riippumattomat järjestöt sekä yliopistot, korkeakoulut ja muut tahot ovat koonneet; tämän olisi mahdollistettava tietojen liittäminen kaikkiin asian kannalta merkityksellisiin tietojärjestelmiin;

- c) sellaisten toimenpiteiden ja erityisten palvelujen käyttöönoton edistäminen, joilla lisätään väkivallan sekä seksuaalista ja muuta kuin seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan lapsilla, nuorilla ja naisilla käytävän kaupan eri muotojen ilmoittamista viranomaisille;
- d) sellaisten joukkoviestimiä käyttäen toteutettavien tiedotuskampanjoiden edistäminen, joiden tavoitteena on tuomita väkivalta ja tukea uhreja tarjoamalla psykologista, henkistä ja käytännön tukea.

Rohkaistaan käytettävissä olevaa aineistoa täydentävän aineiston suunnittelua tai olemassa olevan aineiston muokkaamista muilla maantieteellisillä alueilla tai muiden kohderyhmien parissa käytettäväksi.

II. TÄYDENTÄVÄT TOIMET

Jotta voidaan varmistaa, että ohjelman kaikki alat katetaan kokonaan, vaikka jotakin alaa koskevia ehdotuksia tai sopivia ehdotuksia ei esitettäisikään, komissio pyrkii täyttämään mahdolliset aukot omien aloitteidensa avulla.

Tämän vuoksi ohjelmasta rahoitetaan komission aloitteesta toteutettavia täydentäviä toimia muun muassa seuraavilla aloilla:

- a) väkivaltaa koskevien indikaattorien kehittämisen mahdollistaminen, niin että politiikkojen ja hankkeiden vaikutusta voidaan mitata määrällisesti. Tämän on perustuttava olemassa oleviin kokemuksiin kaikista lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan muodoista;
- b) säännöllisen ja pysyvän tietojenkeruumenettelyn käyttöönotto, ensisijaisesti Eurostatin avustuksella, jotta unionissa esiintyvää väkivaltaa voidaan arvioida määrällisesti tarkemmin;
- c) poliittisten kysymysten määrittäminen, silloin kun se on mahdollista, rahoitusta saaneiden hankkeiden yhteydessä toteutetun toiminnan perusteella tavoitteena ehdottaa väkivaltaa koskevia yhteisötason yhteisiä politiikkoja ja vahvistaa oikeuskäytäntöä;
- d) rahoitettujen hankkeiden analysointi ja arviointi väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden valmistelemiseksi;
- e) rahoitusta saaneista hankkeista ilmenneiden parhaiden toimintatapojen levittäminen Euroopan laajuisesti, esimerkiksi seuraavin tavoin:
 - i) kirjallisen aineiston, CD-ROM-levyjen ja videoiden tuottaminen ja jakelu, Internet-sivujen perustaminen sekä kampanjoiden ja mainosten toteuttaminen;
 - ii) kokeneen henkilöstön lähettäminen organisaatiosta toiseen tai heitä koskevien vaihtojen järjestäminen organisaatioiden välillä muualla tehokkaiksi osoittautuneiden uusien ratkaisujen tai toimintatapojen toteuttamisen edistämiseksi;
 - iii) mahdollisuuden antaminen jollekin yksittäiselle valtiosta riippumattomalle järjestölle käyttää kahdesta Daphne-ohjelmasta saatuja tuloksia jollakin muulla unionin alueella tai muiden tuensaajien parissa taikka muokata tai siirtää tuloksia tällaisille alueille tai tuensaajille sopiviksi;
 - iv) neuvontapisteiden perustaminen auttamaan valtioista riippumattomia järjestöjä, erityisesti ensi kertaa mukana olevia, laatimaan omat hankkeensa, luomaan kontakteja muihin kumppaneihin ja käyttämään Daphne-ohjelman säännöstöä sekä hyötymään siitä;
 - v) mahdollisimman tiiviin yhteistyön tekeminen joukkotiedotusvälineiden kanssa;
- f) seminaarien järjestäminen kaikille rahoitusta saaneiden hankkeiden osanottajille hankkeiden hallinnoinnin ja verkotumisedellytysten parantamiseksi ja tiedonvaihdon tukemiseksi;
- g) selvitysten toteuttaminen sekä sellaisten asiantuntijakokousten ja seminaarien järjestäminen, jotka ovat suoraan yhteydessä toimen toteuttamiseen ja kuuluvat toimeen erottamattomasti.

Lisäksi komissio voi ohjelmaa toteuttaessaan käyttää teknisen avun organisaatioita, joiden käyttö rahoitetaan ohjelman kokonaismäärärahoista; samoin ehdoin komissio voi käyttää myös asiantuntijoita.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 804/2004/EY,

tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004,

yhteisön tukiohjelman perustamisesta yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules-ohjelma)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 280 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoitteena on torjua yhteisön taloudellisiin etuihin kohdistuvia petoksia ja muuta laitonta toimintaa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen käyttää kaikkia käytettävissä olevia keinoja säilyttäen kuitenkin jäsenvaltioiden ja yhteisön vastuualueiden nykyinen jako ja tasapaino.
- (2) Kaikki toimet, joiden tavoitteena on lisätä tiedotusta, toteuttaa tutkimuksia, antaa koulutusta taikka teknistä tai tieteellistä apua petostentorjunnan alalla, parantavat merkittävästi yhteisön taloudellisten etujen suojaa.
- (3) Vastedes on syytä edistää toimia tällä alalla ja tukea alalla aktiivisten elinten toimintaa myöntämällä toiminta-avustuksia. Kokemus on jo osoittanut yhteisön tasolla myönnetyn tuen arvon verrattuna kansallisella tasolla toteutettuihin tukitoimiin.
- (4) Elimä ja toimia tuettiin vuoteen 2003 määrärahoista, jotka on otettu Euroopan unionin yleisen talousarvion budjettikohtiin A03600 ja A03010 "Eurooppalaisten lakimiesyhdistysten toimintaan liittyvät konferenssit,

kongressit ja kokoukset yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi" ja kohtaan B5-910 "Yleiset petostentorjuntatoimet".

- (5) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽³⁾ 112 artiklassa asetetaan tiukkoja ehtoja taloudellisen avun myöntämiselle perussäädöksessä yksilöidylle, jo käynnistetyille toimille.
- (6) On siis syytä antaa tällainen perussäädös kaikkien nykyisten tukien tehostamiseksi ja täydentämiseksi tällä päätöksellä, jolla perustetaan pitkäaikainen, jäsenelty, erityinen ja monialainen yhteisön toimintaohjelma.
- (7) On syytä avata ohjelma kaikille EU:n jäsenvaltioille ja sen lähialueen maille, kun otetaan huomioon, miten tärkeää on varmistaa yhteisön taloudellisten etujen tehokas ja yhtäläinen suojelu myös jäsenvaltioiden ulkopuolella.
- (8) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 antamisen yhteydessä sitoutuneet huolehtimaan siitä, että kyseinen perussäädös tulee voimaan varainhoitovuonna 2004.
- (9) Myös tukea koskevissa, käyttöön otettavissa yksityiskohdaisissa säännöissä on syytä ottaa huomioon yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa aktiivisten elinten erityisluonne.
- (10) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko voimassaoloajaksi ohjelman rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää ensisijaisena ohjeenaan talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 33 kohdan mukaisesti ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 30.12.2003, s. 5.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. huhtikuuta 2004.

⁽³⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, ja oikaisu EYVL L 25, 30.1.2003, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1, sopimus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2003/429/EY (EUVL L 147, 14.6.2003, s. 25).

- (11) On suotavaa, että komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) väliraportin nykyisen ohjelman toteuttamisesta ja mainitun viraston loppuraportin ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta.
- (12) Tässä päätöksessä noudatetaan toissijaisuuden ja oikeasuhteisuuden periaatteita.
- (13) Tämä päätös ei vaikuta avustuksiin, joita myönnetään yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi lainvalvontaa koskevien ohjelmien perusteella,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Ohjelman tavoite

1. Päätöksellä perustetaan yhteisön tukiohjelma yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavien toimien tukemiseksi. Tämä ohjelma on nimeltään Herkules.
2. Ohjelman tavoitteena on edistää yhteisön taloudellisten etujen suojaamista tukemalla toimia ja elimiä liitteessä esitettyjen yleisten perusteiden mukaisesti, joita kuvataan yksityiskohtaisesti kussakin vuotuisessa tukiohjelmassa. Toimintaohjelmassa otetaan huomioon kansainväliset ja monialaiset näkökohdat. Se pyrkii ensisijaisesti yhdenmukaistamaan toimien sisältöä, jotta varmistettaisiin parhaisiin yhteisesti sovittuihin toimintatapoihin perustuva tehokas ja yhtäläinen suoja ja kunioitettaisiin samalla kunkin jäsenvaltion perinteitä.

2 artikla

Osallistuminen ohjelmaan

1. Saadakseen yhteisön avustusta yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavaan toimeen avustuksen saajan on noudatettava liitteessä esitettyjä määräyksiä. Toimen on noudatettava yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavan yhteisön toiminnan pohjana olevia periaatteita, ja vuotuisen tukiohjelman painopisteitä sovellettaessa on otettava huomioon ehdotuspyynnössä vahvistetut erityiset perusteet. Vuotuisessa tukiohjelmassa kuvataan yksityiskohtaisesti liitteessä esitettyjä yleisiä perusteita.
2. Yhteisön taloudellisten etujen piiriin kuuluvien yhteisrooppalaisten etujen suojaamista tavoittelevan elimen on nou-

datettava liitteessä esitettyjä yleisiä perusteita saadakseen yhteisön toiminta-avustusta pysyvän toimintasuunnitelmansa toteuttamiseen.

3. Jotta komissio voi valita avustuksen saajat, yhteisön toiminta-avustuksia koskevista hakemuksista on oltava kaikki tarvittavat tiedot seuraavista:

- elimen luonne,
- toimet yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi,
- toimien toteuttamisen kustannusarvio,
- kaikki liitteen kohdassa 4 olevat perusteet.

3 artikla

Yhteisön ulkopuolisten maiden osallistuminen

Yhteisön toimintaohjelmaan voivat osallistua jäsenvaltioihin sijoittautuneiden avustuksen saajien ja elinten lisäksi seuraavissa valtioissa sijaitsevat avustuksen saajat ja elimet:

- a) liittymissopimuksen 16 päivänä huhtikuuta 2003 allekirjoittaneet liittyjävaltiot;
- b) EFTA-/ETA-valtiot ETA-sopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti;
- c) Bulgaria ja Romania Eurooppa-sopimuksissa ja lisäpöytäkirjoissa sekä asianomaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti;
- d) Turkki, jonka osalta osallistumisehdot vahvistetaan Euroopan yhteisön ja Turkin tasavallan välisen puitesopimuksen tekemisestä yleisperiaatteista, jotka koskevat Turkin tasavallan osallistumista yhteisön ohjelmiin, 17 päivänä joulukuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/179/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

4 artikla

Edunsaajien valinta

1. Ohjelmassa käytettävä myöntämismenettely on kaikille avustuksen saajille avoin ehdotuspyyntö.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 2.3.2002, s. 27.

2. Toiminta-avustusta saavat elimet valitaan ehdotuspyynnön perusteella sovellettaessa vuotuisen tukiohjelman painopisteitä. Vuotuisessa tukiohjelmassa kuvataan yksityiskohtaisesti liitteessä esitetyjä yleisiä perusteita. Avustuksen myöntämisessä nykyisen ohjelman mukaiseen toimeen noudatetaan liitteessä esitetyjä yleisiä perusteita.

3. Toiminta-avustusta saavat elimet valitaan ehdotuspyynnön perusteella. Toiminta-avustusten myöntämisessä avustusta saavan elimen pysyvän toimintasuunnitelman nojalla noudatetaan liitteessä esitetyjä yleisiä perusteita. Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 116 artiklan mukaisesti komissio laatii luettelon toiminta-avustusta saavista elimistä ja niille myönnettyistä avustuksista ehdotuspyynnön perusteella.

5 artikla

Avustuksen myöntäminen

1. Toimiin myönnettävä avustus ei kata kaikkia avustuskelpoisia kustannuksia. Tämän ohjelman mukaisesti myönnettävästä toiminta-avustuksesta voidaan rahoittaa enintään seuraavat osuudet:

- a) 50 prosenttia teknisen avun avustuskelpoisista menoista;
- b) 80 prosenttia koulutustoimista, asiantuntijavaihdon edistämistä ja seminaarien ja konferenssien järjestämisestä aiheutuvista avustuskelpoisista menoista edellyttäen, että kyseessä ei ole liitteen 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu avustuksen saaja;
- c) 90 prosenttia seminaarien ja konferenssien järjestämisestä aiheutuvista avustuskelpoisista menoista edellyttäen, että kyseessä ei ole liitteen 2 kohdan toisessa eikä kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu avustuksen saaja.

2. Tämän ohjelman mukaisesti myönnettävästä toiminta-avustuksesta voidaan rahoittaa enintään 70 prosenttia elimen avustuskelpoisista menoista sinä kalenterivuonna, jona avustus myönnetään.

Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 113 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnetyn toiminta-avustuksen määrää alennetaan asteittain, kun sitä myönnetään uudestaan. Kun avustusta myönnetään elimelle, joka on saanut tällaista toiminta-avus-

tusta jo edellisenä vuonna, yhteisön rahoitusosuus on uudesta avustuksesta vähintään 10 prosenttiyksikköä edellisen vuoden yhteisön tuen rahoitusosuutta pienempi.

6 artikla

Loppumääräykset

1. Tämän ohjelman soveltaminen alkaa 1 päivänä tammikuuta 2004 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.
2. Ohjelman toteuttamiseen varattu kokonaisrahoitus vuosiksi 2004—2006 on 11 775 000 euroa.
3. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkemien rajoissa.

7 artikla

Seuranta ja arviointi

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle

- a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2006 OLAFin selonteon ohjelman täytäntöönpanosta ja sen jatkamisen tarkoituksemukaisuudesta;
- b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 OLAFin selonteon nykyisen ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta; selonkeko perustuu avustuksen saajien saavuttamiin tuloksiin, ja siinä arvioidaan erityisesti, miten tehokkaasti ne ovat edistäneet 1 artiklassa ja liitteessä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE

1. TUETTAVAT TOIMET

Päätöksen 1 artiklassa määritellyn yleisen tavoitteen tarkoituksena on vahvistaa yhteisön toimintaa yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa petolliselta menettelyltä ja petostentorjunnassa tukemalla sekä tällä alalla toteutettavia toimia että tällä alalla toimivien yksiköiden toimintaa.

Päätöksen 2 artiklassa tarkoitettuja tukeen todennäköisesti oikeutettujen elinten toimia, joilla voidaan vahvistaa ja tehostaa yhteisön toimia, ovat varsinkin seuraavat:

- seminaarien ja konferenssien järjestäminen,
- tieteellisten tutkimusten ja keskustelujen edistäminen yhteisön taloudellisten etujen suojaamisen alalla yhteisön toteuttamasta politiikasta,
- yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettavien toimien koordinointi,
- koulutus ja tiedotus,
- asiantuntijavaihdon edistäminen,
- yhteisön toimintaa koskevan tieteellisen tietämyksen levittäminen,
- tietoteknisten välineiden kehittäminen ja käyttöön asettaminen,
- tekninen apu,
- tiedonvaihdon edistäminen ja vahvistaminen.

2. TUETTAVIEN TOIMIEN TOTEUTTAMINEN

Yhteisön ohjelman mukaiseen tukeen todennäköisesti oikeutettujen yksiköiden toteuttamat toimet, joilla pyritään tehostamaan yhteisön toimintaa taloudellisten etujen suojaamisen alalla ja joilla pyritään ajamaan yhteiseurooppalaisia etuja tällä alalla tai täyttämään Euroopan unionin poliittiset tavoitteet tällä alalla.

Ohjelmaan voivat osallistua 2 artiklan mukaisesti:

- jonkin 3 artiklassa määritetyn jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolisen maan kansalliset tai alueviranomaiset, jotka edistävät yhteisön toiminnan tehostamista yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa,
- tutkimus- tai koulutuslaitokset, joilla on ollut oikeushenkilöllisyys vähintään vuoden ajan, jotka sijaitsevat ja toimivat jossakin 3 artiklassa määritetyssä jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisessa maassa ja jotka edistävät yhteisön toiminnan tehostamista yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa,
- voittoa tavoittelemattomat elimet, joilla on ollut oikeushenkilöllisyys vähintään vuoden ajan, jotka on perustettu lainmukaisesti jossakin 3 artiklassa määritetyssä jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisessa maassa ja jotka edistävät yhteisön toiminnan tehostamista yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa.

Tällaisille elimille voidaan myöntää vuosittaista toiminta-avustusta niiden jatkuvan toiminnan tukemiseksi.

3. EDUNSAAJIEN VALINTA

2 kohdan mukaista toimi- tai toiminta-avustusta saavat elimet valitaan ehdotuspyyntöjen perusteella.

4. TUKIHAKEMUSTEN ARVIOINTIPERUSTEET

Toimia tai tapauksen mukaan toiminta-avustuksia koskeissa hakemuksissa arvioidaan seuraavaa:

- ehdotetun toimen ja ohjelman tavoitteiden vastaavuus,
- ehdotetun toimen täydentävyys suhteessa muihin tuettuihin toimiin,
- ehdotetun toimen toteutettavuus eli käytännön mahdollisuudet toteuttaa toimi esitetyin keinoin,
- ehdotetun toimen kustannus-hyöty-suhte,
- ehdotetun toiminnan lisäarvo,
- ehdotetun toimen kohdeyleisön laajuus,
- ehdotetun toimen kansainväliset ja monialaiset näkökohdat,
- ehdotetun toiminnan maantieteellinen vaikutusalue.

5. AVUSTUSKELPOISET MENOT

2 kohdan mukaan avustuksen määrän määrittämisessä otetaan huomioon ainoastaan toimen moitteettoman toteuttamisen kannalta välttämättömät avustuskelpoiset menot.

Avustuskelpoisia ovat lisäksi menot, jotka aiheutuvat Kaakkois-Euroopan maiden vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvien Balkanin maiden ⁽¹⁾ sekä tiettyjen Itsenäisten valtioiden yhteisöön kuuluvien maiden ⁽²⁾ edustajien osallistumisesta.

6. VALVONTA JA TILINTARKASTUKSET

- 6.1. Toiminta-avustuksen saajan on säilytettävä kaikki maksettujen kustannusten tositteet siltä vuodelta, jolle avustusta on myönnetty, ja etenkin tarkastetut tilinpäätökset komission saatavilla viiden vuoden ajan viimeisestä maksusta. Avustuksen saajan on varmistettava, että yhteistyökumppaneiden tai jäsenjärjestöjen hallussa olevat tositteet toimitetaan tarvittaessa komissiolle.
- 6.2. Komissio voi tarkastaa joko omien toimihenkilöidensä välityksellä tai nimeämänsä jonkun muun hyväksytyyn ulkopuolisen yhteisön välityksellä, miten avustus on käytetty. Tarkastuksia voidaan toimittaa koko sopimuksen voimassaolon ajan ja viisi vuotta loppumaksun suorittamisen jälkeen. Komissio voi tehdä päätöksiä varojen takaisinperinnästä tarkastustulosten perusteella.
- 6.3. Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on asian vaatima pääsy muun muassa avustuksen saajan tiloihin ja kaikkiin, myös sähköisiin, tietoihin, jotka ovat tarpeen tarkastusten toimittamiseksi.
- 6.4. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella ja OLAFilla on samat oikeudet kuin 6.3 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä, kuten pääsy avustuksen saajan tiloihin.
- 6.5. Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamiseksi petoksia ja muita väärinkäytöksiä vastaan komissio suorittaa paikalla tarkastuksia tämän ohjelman puitteissa komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ mukaisesti. Tarkastukset tekee tarvittaessa OLAF, ja niihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Albania, Serbia ja Montenegro, Bosnia-Hertsegovina sekä Kroatia.

⁽²⁾ Valko-Venäjä, Moldovan tasavalta, Venäjän federaatio, Ukraina.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

7. OHJELMAN HALLINNOINTI

Komissio voi kustannus-hyötyanalyysin perusteella käyttää asiantuntijoita sekä kaikkia muita teknisen ja hallinnollisen avun muotoja, joihin ei liity erillisin palvelusopimuksin ulkoistettuja julkishallinnon tehtäviä. Lisäksi komissio voi rahoittaa tutkimuksia ja järjestää asiantuntijoiden kokouksia, joiden tarkoituksena on helpottaa ohjelman toteuttamista, sekä toteuttaa ohjelman tavoitteen täyttämiseen suoraan liittyviä tiedotus-, julkaisu- ja levittämistoimia.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 805/2004,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää yhteisöä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tätä varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Neuvosto hyväksyi 3 päivänä joulukuuta 1998 neuvoston ja komission toimintasuunnitelman parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta ⁽⁴⁾ (Wienin toimintasuunnitelma).
- (3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen olevan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi.
- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 toimenpideohjelman tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽⁵⁾. Ohjelmaan sisältyy ensimmäisessä vaiheessa eksekvatuurimenettelyn poistaminen, toisin sanoen riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotto.

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 27.8.2002, s. 86.

⁽²⁾ EUVL C 85, 8.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 8. huhtikuuta 2003 (EUVL C 64 E, 12.3.2004, s. 79), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

(5) "Riitauttamattomien vaatimusten" käsitteen olisi katettava kaikki tilanteet, joissa velkoja tilanteessa, jossa velallinen on todistettavasti jättänyt riitauttamatta rahamääräisen vaatimuksen laadun tai suuruuden, on joko saanut kyseistä velallista vastaan tuomioistuimen päätöksen tai täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan, joka edellyttää velallisen nimenomaista suostumusta, olipa se tuomioistuimessa tehty sovinto tai virallinen asiakirja.

(6) Velallisen vastustamatta jättäminen, josta säädetään 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, voi tarkoittaa poissaloa oikeuden istunnosta tai jättämistä kirjallisesti vastaa-matta tuomioistuimen antamaan kehotukseen ilmoittaa aikomuksesta vastata asiassa.

(7) Tätä asetusta olisi sovellettava riitauttamattomia vaatimuksia koskeviin tuomioihin, tuomioistuimessa tehtyihin sovintoihin ja virallisiin asiakirjoihin sekä eurooppalaisiksi täytäntöönpanoperusteiksi vahvistettuja tuomioita, tuomioistuimessa tehtyjä sovintoja ja virallisia asiakirjoja koskevien muutoksenhakumenettelyjen johdosta annettuihin ratkaisuihin.

(8) Tampereella kokoontunut Eurooppa-neuvosto katsoi päätelmissään, että täytäntöönpanoa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomio on annettu, olisi nopeutettava ja yksinkertaistettava poistamalla välivaiheen toimenpiteet, jotka on toteutettava ennen täytäntöönpanoa siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan. Tuomiota, jonka tuomion antanut tuomioistuin on vahvistanut eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, olisi käsiteltävä täytäntöönpanossa ikään kuin se olisi annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan. Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa noudatetaan siksi todistuksella vahvistetun ulkomailla annetun tuomion rekisteröinnissä samoja sääntöjä kuin jossakin toisessa Yhdistyneen kuningaskunnan osassa annetun tuomion rekisteröinnissä, eikä siihen saa liittyä ulkomailla annetun tuomion tutkimista uudelleen sen sisältämän asiaratkaisun osalta. Tuomioiden täytäntöönpanoa koskevista järjestelyistä olisi edelleen säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.

(9) Tällainen menettely tarjoaisi huomattavia etuja tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 ⁽⁶⁾ säädettyyn eksekvatuurimenettelyyn verrattuna, koska tässä uudessa menettelyssä ei

⁽⁶⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1496/2002 (EYVL L 225, 22.8.2002, s. 13).

- tarvita toisen jäsenvaltion oikeuslaitoksen hyväksymistä, josta aiheutuu viivästystä ja kuluja.
- (10) Kun jäsenvaltion tuomioistuin on antanut riittauttamata vaatimusta koskevan tuomion velallisen osallistumatta menettelyyn, on luopuminen asian tutkimista koskevista menettelyistä täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa erottamattomasti yhteydessä siihen ja riippuvainen siitä, että vastaajan puolustautumisoikeuksien suojalla on riittävät takeet.
- (11) Tässä asetuksessa pyritään edistämään perusoikeuksia, ja siinä otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Asetuksella pyritään erityisesti takaamaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa tunnustetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden kunnioittaminen kaikilta osin.
- (12) Olisi säädettävä tuomioon johtavia menettelyjä koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta voidaan varmistaa, että velallinen saa riittävän ajoissa ja siten, että hänen on mahdollista valmistautua vastaamaan asiassa, tiedon häntä koskevasta oikeudenkäynnistä, hänen aktiiviselle oikeudenkäyntiin osallistumiselleen asetettavista vaatimuksista kyseisen vaatimuksen riittauttamiseksi sekä osallistumatta jättämisen seurauksista.
- (13) Koska jäsenvaltioiden välillä on eroja riita-asioissa noudatettavaa menettelyä ja erityisesti asiakirjojen tiedoksi-antoa koskevien sääntöjen osalta, näiden vähimmäisvaatimusten määrittely on oltava täsmällistä ja yksityiskohtaista. Varsinkaan mitään tiedoksiantotapaa, joka perustuu oikeudelliseen oletukseen näiden vähimmäisvaatimusten täyttymisestä, ei voida pitää riittävänä, jotta tuomio voitaisiin vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi.
- (14) Kaikki tämän asetuksen 13 ja 14 artiklassa luetellut tiedoksiantotavat ovat sellaisia, että niiden perusteella syntyy joko täysi varmuus (13 artikla) tai hyvin suuri todennäköisyys (14 artikla) siitä, että vastaanottaja on saanut tiedoksi annetun asiakirjan. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomio olisi vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi ainoastaan, jos tuomiojäsenvaltiolla on käytössä asianmukainen järjestelmä, jonka mukaisesti velallisella on tietyin edellytyksin oikeus pyytää tuomion täydellistä uudelleentutkimista 19 artiklassa säädettyin ehdoin sellaisissa poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa vastaanottaja ei ole saanut asiakirjaa siitä huolimatta, että 14 artiklaa on noudatettu.
- (15) Tietyille muille henkilöille kuin velalliselle itselleen annettavan 14 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisen tiedoksiannon olisi katsottava täyttävän mainittujen säännösten vaatimukset ainoastaan, jos nämä henkilöt tosiasiallisesti ovat vastaanottaneet kyseessä olevan asiakirjan.
- (16) Tämän asetuksen 15 artiklan olisi koskettava tilanteita, joissa velallinen ei voi itse käyttää puhevaltaansa tuomioistuimessa, kuten silloin kun on kyse oikeushenkilöstä tai tilanteesta, jossa velallisella on lakisääteinen edustaja, sekä tilanteita, joissa velallinen on valtuuttanut toisen henkilön, erityisesti lakimiehen, edustamaan itseään tietyssä asiassa koskevassa oikeudenkäynnissä.
- (17) Tuomioistuinten, joilla on toimivalta tutkia, onko menettelyä koskevia vähimmäisvaatimuksia noudatettu kaikilta osin, olisi, jos ne toteavat vaatimuksia noudatetun, annettava eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistava vakiomuotoinen todistus, josta ilmenee tämä tutkinta ja sen tulos.
- (18) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön jäsenvaltioissa antaa jäsenvaltion tuomioistuimelle perusteet katsoa, että kaikki eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistamisen edellytykset ovat täyttyneet siten, että tuomio voidaan panna täytäntöön kaikissa muissa jäsenvaltioissa ilman, että menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten asianmukaista noudattamista tutkitaan uudelleen siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on määrä panna täytäntöön.
- (19) Tämä asetus ei velvoita jäsenvaltioita mukauttamaan kansallista lainsäädäntöään asetuksessa vahvistettuihin vähimmäisvaatimuksiin. Se kannustaa tähän antamalla mahdollisuuden tehokkaampaan ja nopeampaan tuomioiden täytäntöönpanoon muissa jäsenvaltioissa vain siinä tapauksessa, että nämä vähimmäisvaatimukset täytetään.
- (20) Riittauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistamista koskevan hakemuksen tekemisen olisi oltava valinnaista velkojalle, joka voi sen sijaan valita asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisen tai muun yhteisön välineen mukaisen tunnus-tamis- ja täytäntöönpanojärjestelmän.
- (21) Kun asiakirja on lähetettävä jäsenvaltiosta toiseen siellä tiedoksi annettavaksi, olisi tätä asetusta ja erityisesti siinä olevia tiedoksiantamista koskevia sääntöjä sovellettava yhdessä oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi-annosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppa-oikeudellisissa asioissa 29 toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan ja sen 23 artiklaan perustuvien jäsenvaltioiden ilmoitusten kanssa.
- (22) Koska ehdotetun toiminnan tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ja ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimen-

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

piteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, eikä tämä asetus siten sido sitä eikä sitä sovelleta Tanskassa.
- (26) Perustamissopimuksen 67 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan nojalla tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden osalta sovelletaan yhteispäätösmenettelyä 1 päivästä helmikuuta 2003 alkaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tämän asetuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön riitauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalainen täytäntöönpanoperuste, jonka avulla tehdään vähimmäisvaatimukset vahvistamalla mahdolliseksi tuomioiden, tuomioistuimissa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa ilman, että täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa on ennen tunnustamista ja täytäntöönpanoa tarpeen suorittaa välivaiheen menettelyä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Erityisesti asetusta ei sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä ("acta iure imperii").
2. Tätä asetusta ei sovelleta:
 - a) luonnollisten henkilöiden oikeudelliseen asemaan, oikeuskelpoisuuteen tai oikeustoimikelpoisuuteen eikä myöskään aviovarallisuussuhteisiin eikä testamenttiin ja perintöön;
 - b) konkurssiin, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin;
 - c) sosiaaliturvaan;
 - d) välimiesmenettelyyn.
3. Tässä asetuksessa "jäsenvaltiolla" tarkoitetaan Tanskaa lukuun ottamatta kaikkia jäsenvaltioita.

3 artikla

Eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettavat täytäntöönpanoasiakirjat

1. Tätä asetusta sovelletaan riitauttamattomia vaatimuksia koskeviin tuomioihin, tuomioistuimissa tehtyihin sovintoihin ja virallisiin asiakirjoihin.

Vaatimusta on pidettävä 'riitauttamattomana', jos

- a) velallinen on nimenomaisesti hyväksynyt sen myöntämällä tai tuomioistuimen hyväksymällä tai tuomioistuinmenettelyn kuluessa tehdyllä sovinnolla; tai
- b) velallinen ei ole missään vaiheessa tuomioistuinmenettelyn kuluessa vastustanut sitä tuomiojäsenvaltion lainsäädännön asianomaisten menettelyjä koskevien vaatimusten mukaisesti; tai
- c) velallinen, joka on tuomioistuinmenettelyn kuluessa aluksi vastustanut vaatimusta, ei ole ollut läsnä tai edustettuna vaatimusta käsittelevässä oikeuden istunnossa, edellyttäen, että tämä menettely katsotaan tuomiojäsenvaltion lainsäädännön nojalla vaatimuksen tai velkojan väitteiden hiljaiseksi hyväksymiseksi; tai
- d) velallinen on nimenomaisesti hyväksynyt sen virallisessa asiakirjassa.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettuja tuomioita, tuomioistuimessa tehtyjä sovintoja tai virallisia asiakirjoja koskevan muutoksenhaun johdosta annettuihin ratkaisuihin.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. 'tuomiolla' tarkoitetaan mitä hyvänsä jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomiksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;
2. 'vaatimuksella' tarkoitetaan sellaisen tietyn rahamäärän maksamista koskevaa vaatimusta, joka on erääntynyt tai jonka erääntymispäivä on mainittu tuomioissa, tuomioistuimissa tehdyssä sovinnossa tai virallisessa asiakirjassa;
3. 'virallisella asiakirjalla' tarkoitetaan
 - a) asiakirjaa, joka on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana ja jonka
 - i) virallisuus liittyy asiakirjan allekirjoitukseen ja sisältöön, ja
 - ii) virallisuuden on vahvistanut viranomainen tai muu sen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen valtuuttama virallinen taho, mistä asiakirja on peräisin;
 - tai
 - b) hallintoviranomaisten kanssa tehtyä tai hallintoviranomaisten oikeaksi todistamaa, elatusvelvollisuutta koskevaa sopimusta;
4. 'tuomiojäsenvaltiolla' tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettava tuomio on annettu, tuomioistuimessa tehty sovinto on hyväksytty tai tehty taikka virallinen asiakirja on laadittu tai rekisteröity;
5. 'täytäntöönpanevalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistetun tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanoa haetaan;
6. 'tuomion antaneella tuomioistuimella' tarkoitetaan tuomioistuinta, jossa asia oli vireillä 3 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa vahvistettujen edellytysten täytyessä;
7. Ruotsissa maksamismääräystä (betalningsföreläggande) koskevissa yksinkertaistetuissa menettelyissä ilmaisu 'tuomioistuin' käsittää myös Ruotsin kruununvoutiviranomaisen (kronofogdemyndighet).

II LUKU

EUROOPPALAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTE

5 artikla

Eksekvatuurimenettelyn poistaminen

Tuomiojäsenvaltiossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu tuomio on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

6 artikla

Eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistamisen edellytykset

1. Jäsenvaltiossa annettu riitauttamatonta vaatimusta koskeva tuomio on tuomion antaneelle tuomioistuimelle milloin tahansa tehtävästä hakemuksesta vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, jos
 - a) tuomio on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa; ja
 - b) tuomio ei ole ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 44/2001 II luvun 3 ja 6 jaksossa säädettyjen toimivaltasääntöjen kanssa; ja
 - c) tuomioistuinmenettely tuomiojäsenvaltiossa on ollut III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, kun kyse on tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettusta riitauttamattomasta vaatimuksesta; ja
 - d) tuomio on annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 artiklassa tarkoitettu kotipaikka, jos
 - kyse on tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettusta riitauttamattomasta vaatimuksesta, ja
 - vaatimus liittyy kuluttajan tekemään sopimukseen, jonka ei voida katsoa kuuluvan tämän elinkeinon tai ammattiin, ja
 - velallinen on kuluttaja.
2. Kun eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu tuomio on lakannut olemasta täytäntöönpanokelpoinen tai sen täytäntöönpanokelpoisuutta on lykätty tai rajoitettu, on tuomion antaneelle tuomioistuimelle milloin tahansa tehtävästä hakemuksesta annettava liitteessä IV olevaa vakiolomaketta käyttäen todistus, jossa todetaan, ettei tuomio ole täytäntöönpanokelpoinen tai että se on rajoitetusti täytäntöönpanokelpoinen.

3. Kun ratkaisu on annettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettua tuomiota koskevan muutoksenhaun johdosta, on liitteessä V olevaa vakiolomaketta käyttäen milloin tahansa tehtävästä hakemuksesta annettava korvaava todistus, jos muutoksenhaun johdosta annettu ratkaisu on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan 2 kohdan soveltamista.

7 artikla

Tuomioistuinmenettelyyn liittyvät kustannukset

Jos tuomio sisältää täytäntöönpanokelpoisen ratkaisun tuomioistuinmenettelyyn liittyvistä kustannuksista, korot mukaan luettuina, se on vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi myös kustannusten osalta, jollei velallinen ole tuomiojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tuomioistuinkäsittelyn kuluissa nimenomaisesti kiistänyt tällaisista kustannuksista vastaamista koskevaa velvoitettaan.

8 artikla

Osittaisen eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistava todistus

Jos tuomio täyttää tämän asetuksen vaatimukset ainoastaan osittain, annetaan osittaisen eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistava todistus, joka koskee näitä tuomion osia.

9 artikla

Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen antaminen

1. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistava todistus annetaan käyttämällä liitteessä I olevaa vakiolomaketta.
2. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistava todistus annetaan tuomion kielellä.

10 artikla

Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen oikaisu tai peruuttaminen

1. Tuomion antaneelle tuomioistuimelle tehdystä hakemuksesta eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistava todistus
 - a) oikaistaan, jos tuomio ja todistus ovat keskenään ristiriidassa asiavirheen vuoksi;
 - b) peruutetaan, jos todistus on annettu selkeästi virheellisin perustein tässä asetuksessa vahvistetut vaatimukset huomiotta.

2. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen oikaisuun tai peruuttamiseen sovelletaan tuomiojäsenvaltion lainsäädäntöä.

3. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen oikaisua tai peruuttamista koskeva hakemus voidaan tehdä käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta.

4. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen antamiseen ei voida hakea muutosta.

11 artikla

Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen vaikutukset

Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavalla todistuksella on vaikutuksia vain siltä osin kuin tuomio on täytäntöönpanokelpoinen.

III LUKU

RIITAUTTAMATTOMIA VAATIMUKSIA KOSKEVILLE MENETTELYILLE ASETETUT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

12 artikla

Vähimmäisvaatimusten soveltamisala

1. Sellaisen vaatimuksen johdosta annettu tuomio, joka on 3 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti riitauttamaton, voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vain, jos tuomioistuinmenettely tuomiojäsenvaltiossa on täyttänyt tässä luvussa säädettyä menettelyä koskevat vaatimukset.
2. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteiden vahvistavan todistuksen tai 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun korvaavan todistuksen antamiseen tuomiota koskevan muutoksenhaun johdosta annetusta ratkaisusta sovelletaan samoja vaatimuksia, jos 3 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät tämän ratkaisun antamisajankohtana.

13 artikla

Tiedoksianto, johon liittyy velallisen vastaanottotodistus

1. Haastehakemus tai vastaava asiakirja on oltava annettu tiedoksi velalliselle jollakin seuraavista tavoista:
 - a) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan velallisen allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;

- b) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan tiedoksianton suorittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa todetaan, että velallinen on vastaanottanut asiakirjan tai kieltäytynyt vastaanottamasta sitä ilman lailista perustetta, ja johon on merkitty tiedoksiantopäivä;
- c) postitiedoksianto, mikä osoitetaan velallisen allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;
- d) sähköinen tiedoksianto, esimerkiksi telekopioitse tai sähköpostitse, mikä osoitetaan velallisen allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä.

2. Kutsu oikeuden istuntoon on oltava annettu tiedoksi velalliselle 1 kohdan mukaisesti tai suullisesti aiemmassa samaa vaatimusta käsittelevässä oikeuden istunnossa, jolloin kutsusta on oltava maininta kyseisen aiemman oikeuden istunnon pöytäkirjassa.

14 artikla

Tiedoksianto, johon ei liity velallisen vastaanottotodistusta

1. Haastehakemuksen tai vastaavan asiakirjan ja oikeuden istuntoon saapumista koskevan kutsun antaminen velalliselle tiedoksi voi olla tehty myös jollakin seuraavista tavoista:

- a) henkilökohtainen tiedoksianto velallisen kotiosoitteessa henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin velallinen tai työskentelee siellä;
- b) jos velallinen on itsenäinen ammatinharjoittaja tai oikeushenkilö, henkilökohtainen tiedoksianto velallisen liiketoimissa henkilölle, joka työskentelee velallisen palveluksessa;
- c) asiakirjan toimittaminen velallisen postilaatikkoon;
- d) asiakirjan toimittaminen postitoimistoon tai toimivaltaisten viranomaisten haltuun ja tätä koskevan kirjallisen ilmoituksen toimittaminen velallisen postilaatikkoon, jos kirjallisessa ilmoituksessa on selkeä maininta siitä, että kyse on tuomioistuinasiakirjasta tai siitä, että ilmoitus vastaa oikeusvaikutuksiltaan tiedoksiantoa ja käynnistää määräaikaisten kulumien;
- e) postitiedoksianto ilman 3 kohdan mukaista todistusta, mikäli velallisen osoite on tuomiojäsenvaltiossa;
- f) sähköinen tiedoksianto, mistä on osoituksena tiedoksianton toimittamisen automaattinen vahvistus, mikäli velallinen on etukäteen nimenomaisesti hyväksynyt tämän tiedoksiantotavan.

2. Tätä asetusta sovellettaessa 1 kohdan mukainen tiedoksianto on sallittu vain, jos velallisen osoite on varmuudella tiedossa.

3. Edellä 1 kohdan a—d alakohdan mukaisesti suoritettu tiedoksianto on todistettava:

- a) tiedoksianton suorittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa ilmoitetaan:
- i) käytetty tiedoksiantotapa, ja
- ii) tiedoksiantopäivä, ja
- iii) jos asiakirja on annettu tiedoksi muulle henkilölle kuin velalliselle, kyseisen henkilön nimi ja hänen suhteensa velalliseen,

tai

- b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdan osalta tiedoksianton vastaanottaneen henkilön antamalla vastaanottotodistuksella.

15 artikla

Tiedoksianto velallisen edustajille

Edellä 13 ja 14 artiklan mukainen tiedoksianto voi olla tehty myös velallisen edustajalle.

16 artikla

Vaatimusta koskevien tietojen asianmukainen toimittaminen velalliselle

Sen varmistamiseksi, että velalliselle on annettu asianmukaiset tiedot vaatimuksesta, haastehakemuksessa tai vastaavassa asiakirjassa on oltava ilmoitettu:

- a) asianosaisten nimet ja osoitteet;
- b) vaatimuksen määrä;
- c) jos vaatimukselle vaaditaan korkoa, korkokanta ja aika, jolta korkoa vaaditaan, paitsi jos pääomaan lisätään korko suoraan tuomiojäsenvaltion lain nojalla;
- d) vaatimuksen perustelut.

17 artikla

Asianmukainen tietojen toimittaminen velalliselle menettelyä koskevista toimenpiteistä, joita vaatimuksen riittäminen edellyttää

Velalliselle on haastehakemuksessa, vastaavassa asiakirjassa tai oikeuden istuntoon saapumista koskevassa kutsussa taikka sen yhteydessä oltava selkeästi ilmoitettu:

- a) vaatimuksen riittämissä koskevat menettelyvaatimukset, myös asetettu määräaika vaatimuksen riittämiselle kirjallisesti tai tarvittaessa oikeuden istunnon ajankohta, sen viranomaisen nimi ja osoite, jolle vastaus on lähetettävä tai jonka istuntoon on saavuttava, ja se, onko lakimiehen käyttö pakollista;
- b) seuraukset vaatimuksen vastustamatta jättämisestä tai istuntoon saapumatta jäämisestä, tarvittaessa erityisesti se mahdollisuus, että velallista vastaan voidaan antaa tuomio tai tuomio voidaan panna täytäntöön velallista kohtaan ja että hänet voidaan velvoittaa suorittamaan tuomioistuinmenettelyyn liittyviä kustannuksia.

18 artikla

Vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen

1. Jos menettely tuomiojäsenvaltiossa ei ole täyttänyt 13—17 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tämä täyttymättä jääminen korjautuu ja tuomio voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, jos

- a) tuomio on annettu tiedoksi velalliselle 13 tai 14 artiklan vaatimusten mukaisesti, ja
- b) velallisella on ollut mahdollisuus hakea tuomion muutosta menettelyssä, jossa asia voidaan tutkia kokonaisuudessaan uudelleen, ja velalliselle on tuomiossa tai sen ohella annettu asianmukaiset tiedot valitusmenettelyä koskevista vaatimuksesta, mukaan luettuina sen viranomaisen nimi ja osoite, johon valitus on toimitettava, sekä tarvittaessa valituksen määräaika; ja
- c) velallinen ei ole valittanut tuomiosta asiaankuuluvien menettelyä koskevien vaatimusten mukaisesti.

2. Jos menettely tuomiojäsenvaltiossa ei ole täyttänyt 13 tai 14 artiklassa säädettyjä menettelyä koskevia vaatimuksia, tämä täyttymättä jääminen korjautuu, jos velallisen käyttäytyminen oikeudenkäynnissä osoittaa, että hän on henkilökohtaisesti vastaanottanut tiedoksiannettavan asiakirjan niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa.

19 artikla

Uudelleentutkimista poikkeuksellisissa tapauksissa koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Sen lisäksi, mitä 13—18 artiklassa säädetään, tuomio voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vain, jos velallisella on tuomiojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeus pyytää tuomion tutkimista uudelleen siinä tapauksessa, että

- a) i) haastehakemus tai vastaava asiakirja tai tarvittaessa kutsu saapua oikeuden istuntoon on annettu tiedoksi jollakin 14 artiklassa säädetyllä menettelyllä, ja
- ii) tiedoksianto ei velallisesta riippumattomista syistä ole suoritettu riittävän ajoissa siten, että velallinen on voinut valmistautua vastaamaan asiassa;

tai

- b) velallinen ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

edellyttäen että hän toimii kummassakin tapauksessa viipymättä.

2. Tämä artikla ei rajoita jäsenvaltioilla olevaa mahdollisuutta sallia tuomion uudelleen tutkiminen 1 kohdassa mainittuja väljemmin ehdoin.

IV LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

20 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista.

Eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu tuomio on pantava täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa annettu tuomio.

2. Velkojan on toimitettava täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisille täytäntöönpanoviranomaisille

- a) tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja
- b) eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavasta todistuksesta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja

c) tarvittaessa transkriptio eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavasta todistuksesta tai sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla käytettävälle viralliselle kielelle tai yhdelle siellä käytettävistä virallisista kielistä, missä täytäntöönpanoa haetaan, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa yhden tai useamman Euroopan yhteisön toimielinten virallisen kielen, joka ei ole sen oma virallinen kieli mutta jonka se voi hyväksyä todistuksen täyttämiseksi. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

3. Asianosaiselta, joka hakee jossain jäsenvaltiossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistetun tuomion täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaan kansalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa.

21 artikla

Täytäntöönpanon epääminen

1. Täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on velallisen pyynnöstä evättävä täytäntöönpano, jos eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu tuomio on ristiriidassa jossain toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa

- samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa, ja
- aikaisempi tuomio on annettu täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa tai se täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiselle täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa, ja
- tähän ristiriitaan ei ole vedottu eikä siihen ole voitu vedota tuomiojäsenvaltion tuomioistuinmenettelyssä.

2. Tuomiota tai sen vahvistamista eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi ei niiden sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa.

22 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

Tämä asetus ei vaikuta sopimuksiin, joilla jäsenvaltiot ovat ennen asetuksen (EY) N:o 44/2001 voimaantuloa sitoutuneet tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla tehdyn Brysselin yleissopimuksen 59 artiklan mukaisesti olemaan tunnustamatta tuomiota, joka

on annettu toisessa mainitun yleissopimuksen sopimusvaltiossa sellaista vastaajaa vastaan, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on kolmannessa maassa, jos tuomion antaneen tuomioistuimen toimivalta mainitun yleissopimuksen 4 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa on voinut perustua ainoastaan johonkin saman yleissopimuksen 3 artiklan toisessa kohdassa mainittuun toimivaltaoperusteeseen.

23 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen tai rajoittaminen

Jos velallinen on

- hakenut muutosta eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettuun tuomioon, 19 artiklan mukainen uudelleen tutkimista koskeva pyyntö mukaan luettuna; tai
- hakenut eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavan todistuksen oikaisua tai peruuttamista 10 artiklan mukaisesti,

täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin tai viranomainen voi velallisen hakemuksesta

- rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin; tai
- asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi tuomioistuimen tai viranomaisen määrittämän vakuuden asettamisen; tai
- poikkeustapauksissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

V LUKU

TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO JA VIRALLISET ASIAKIRJAT

24 artikla

Tuomioistuimessa tehty sovinto

1. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen johdosta tehty sovinto, jonka tuomioistuin on hyväksynyt tai joka on tehty tuomioistuinmenettelyn kuluessa ja joka on täytäntöönpanokelpoinen jäsenvaltiossa, jossa se on hyväksytty tai tehty, on tuomioistuimelle, joka on sovinnon hyväksynyt tai jossa sovinto on tehty, tehtävästä hakemuksesta vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi käyttämällä liitteessä II olevaa vakiolomaketta.

2. Tuomiojäsenvaltiossa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu sovinto on pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa vaatimatta sen julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen täytäntöönpanokelpoisuutta.

3. Edellä II luvun säännöksiä 5 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa sekä 9 artiklan 1 kohtaa lukuun ottamatta, ja IV luvun säännöksiä 21 artiklan 1 kohtaa ja 22 artiklaa lukuun ottamatta sovelletaan soveltuvin osin.

25 artikla

Virallinen asiakirja

1. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaatimusta koskeva virallinen asiakirja, joka on jossakin jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen, on sen jäsenvaltion, jossa se on laadittu, nimeämälle viranomaiselle tehtävästä hakemuksesta vahvistettava eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi käyttämällä liitteessä III olevaa vakiolomaketta.

2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa se on laadittu, eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistettu virallinen asiakirja on pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa vaatimatta sen julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen täytäntöönpanokelpoisuutta.

3. Edellä II luvun säännöksiä 5 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa sekä 9 artiklan 1 kohtaa lukuun ottamatta, ja IV luvun säännöksiä 21 artiklan 1 kohtaa ja 22 artiklaa lukuun ottamatta sovelletaan soveltuvin osin.

VI LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖS

26 artikla

Siirtymäsäännös

Tätä asetusta sovelletaan vain sen voimaantulon jälkeen annettuihin tuomioihin ja tuomioistuimissa hyväksytyihin tai tehtyihin sovintoihin sekä tämän asetuksen voimaantulon jälkeen laadittuihin tai virallisiksi asiakirjoiksi rekisteröityihin asiakirjoihin.

VII LUKU

SUHDE MUIHIN YHTEISÖN SÄÄDÖKSIIN

27 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 44/2001

Tämä asetus ei vaikuta mahdollisuuteen hakea riittamattoman vaatimuksen johdosta annetun tuomion, tuomioistuimen hyväksymän sovinnon tai virallisen asiakirjan tunnustamista ja täytäntöönpanoa asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti.

28 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1348/2000

Tämä asetus ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 1348/2000 soveltamiseen.

VIII LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Täytäntöönpanomenettelyä koskevien tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä toimittaakseen yleisölle ja asianomaisille ammattialoille tietoja:

- jäsenvaltioissa sovellettavista täytäntöönpanotavoista ja -menettelyistä; ja
- täytäntöönpanosta vastaavista täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista

erityisesti päätöksellä 2001/470/EY⁽¹⁾ perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

30 artikla

Oikaisevia menettelyjä, kieliä ja viranomaisia koskevat tiedot

- Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle:
 - 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oikaisu- ja peruuttamismenettelyistä ja 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentutkimismenettelyistä;
 - 20 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyt kielet;
 - luettelo 25 artiklassa tarkoitetuista viranomaisista;

sekä näihin tietoihin myöhemmin tehtävät muutokset.

2. Komissio saattaa edellä 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville julkaisemalla ne *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muilla asianmukaisilla tavoilla.

⁽¹⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

*31 artikla***Liitteisiin tehtävät muutokset**

Muutokset liitteiden vakiolomakkeisiin hyväksytään 32 artiklan 2 kohdan mukaista neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

*32 artikla***Komitea**

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 44/2001 75 artiklassa säädetty komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

*33 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä tammikuuta 2005 kuuta.

Sitä sovelletaan 21 päivästä lokakuuta 2005 kuuta lukuun ottamatta sen 30, 31 ja 32 artiklaa, joita sovelletaan 21 päivästä tammikuuta 2005 kuuta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE I

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEESTA — TUOMIO

1. Tuomiojäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Todistuksen antanut tuomioistuin
- 2.1. Nimi:
- 2.2. Osoite:
- 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
3. Tuomion antanut tuomioistuin, jos eri kuin yllä
- 3.1. Nimi:
- 3.2. Osoite:
- 3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
4. Tuomio
- 4.1. Päiväys:
- 4.2. Viitenumero:
- 4.3. Asianosaiset
- 4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
- 4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
5. Vahvistettu rahamääräinen vaatimus
- 5.1. Pääoman määrä:
- 5.1.1. Valuutta euro
Ruotsin kruunu
Englannin punta
muu (täsmennettävä)
- 5.1.2. Jos kyseessä on toistuva maksu
- 5.1.2.1. Kunkin erän määrä
- 5.1.2.2. Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä
- 5.1.2.3. Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
- viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)

- 5.1.2.4. Vaatimuksen perusteen voimassaolo
- 5.1.2.4.1. Toistaiseksi
- 5.1.2.4.2. tai viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 5.2. Korko
- 5.2.1. Korkoprosentti
- 5.2.1.1. ... % tai
- 5.2.1.2. EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Muu (täsmennettävä)
- 5.2.2. Mistä lähtien korkoa peritään:
- 5.3. Korvattavat kustannukset, jos ne on mainittu tuomiossa:
6. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa
7. Tuomioon voidaan vielä hakea muutosta
Kyllä Ei
8. Tuomio koskee vaatimusta, joka on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti riitauttamaton
9. Tuomio on sopusoinnussa 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa
10. Tuomio koskee kuluttajasopimuksiin liittyviä asioita
Kyllä Ei
- 10.1. Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
Velallinen on kuluttaja
Kyllä Ei
- 10.2. Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
Velallisen kotipaikka on tuomiojäsenvaltiossa (asetuksen (EY) 44/2001 59 artiklan mukaisesti)
11. Haastehakemuksen tiedoksianto III luvun mukaisesti, tarvittaessa
Kyllä Ei
- 11.1. Haastehakemus on annettu tiedoksi 13 artiklan mukaisesti
tai haastehakemus on annettu tiedoksi 14 artiklan mukaisesti
tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut asiakirjan

⁽¹⁾ Korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin rahoitusoperaatioihinsa.

11.2. Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on toimitettu tiedot 16 ja 17 artiklan mukaisesti

12. Istuntoon saapumista koskevan kutsun tiedoksianto, tarvittaessa

Kyllä Ei

12.1. Kutsu on annettu tiedoksi 13 artiklan mukaisesti

tai kutsu on annettu tiedoksi 14 artiklan mukaisesti

tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut kutsun

12.2. Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on toimitettu tiedot 17 artiklan mukaisesti

13. Menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen 18 artiklan 1 kohdan nojalla

13.1. Tuomio on annettu tiedoksi 13 artiklan mukaisesti

tai tuomio on annettu tiedoksi 14 artiklan mukaisesti

tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut tuomion

13.2. Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on toimitettu tiedot 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti

13.3. Velallisella on ollut mahdollisuus hakea muutosta tuomioon

Kyllä Ei

13.4. Velallinen ei ole hakenut muutosta tuomioon asianmukaisten menettelyihin liittyvien vaatimusten mukaisesti

Kyllä Ei

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE II

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEESTA- TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO

1. Tuomiojäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK

2. Todistuksen antanut tuomioistuin

2.1. Nimi:

2.2. Osoite:

2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:

3. Tuomioistuin, joka on hyväksynyt sovinnon tai jossa sovinto on tehty, jos eri kuin yllä

3.1. Nimi:

3.2. Osoite:

3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:

4. Tuomioistuimessa tehty sovinto

4.1. Päiväys:

4.2. Viitenumero:

4.3. Asianosaiset

4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:

4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:

5. Vahvistettu rahamääräinen vaatimus

5.1. Pääoman määrä:

5.1.1. Valuutta euro
 Ruotsin kruunu
 Englannin punta
 muu (täsmennettävä)

5.1.2. Jos kyseessä on toistuva maksu

5.1.2.1. Kunkin erän määrä

5.1.2.2. Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä

5.1.2.3. Seuraavien maksuerien erääntymispäivät

viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)

- 5.1.2.4. Vaatimuksen perusteen voimassaolo
- 5.1.2.4.1. Toistaiseksi tai
- 5.1.2.4.2. Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 5.2. Korko
- 5.2.1. Korkoprosentti
- 5.2.1.1. ... %
- 5.2.1.2. EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Muu (täsmennettävä)
- 5.2.2. Mistä lähtien korkoa peritään:
- 5.3. Korvattavat kustannukset, jos ne on mainittu tuomioistuimessa tehdyssä sovinnossa:
6. Tuomioistuimessa tehty sovinto on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ Korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin rahoitusoperaatioihinsa.

LIITE III

TODISTUS EUROOPPALAISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEESTA — VIRALLINEN ASIAKIRJA

1. Laatimisjäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Todistuksen antanut tuomioistuin/viranomainen
- 2.1. Nimi:
- 2.2. Osoite:
- 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
3. Virallisen asiakirjan laatinut tai rekisteröinyt tuomioistuin/viranomainen, jos eri kuin yllä
- 3.1. Nimi:
- 3.2. Osoite:
- 3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
4. Virallinen asiakirja
- 4.1. Päiväys:
- 4.2. Viitenumero:
- 4.3. Asianosaiset
- 4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
- 4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
5. Vahvistettu rahamääräinen vaatimus
- 5.1. Pääoman määrä:
- 5.1.1. Valuutta euro
Ruotsin kruunu
Englannin punta
muu (täsmennettävä)
- 5.1.2. Jos kyseessä on toistuva maksu
- 5.1.2.1. Kunkin erän määrä:
- 5.1.2.2. Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä:
- 5.1.2.3. Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
- viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)

- 5.1.2.4. Vaatimuksen perusteen voimassaolo
- 5.1.2.4.1. Toistaiseksi tai
- 5.1.2.4.2. Viimeisen maksuerän erääntymispäivä
- 5.2. Korko
- 5.2.1. Korkoprosentti
- 5.2.1.1. ... % tai
- 5.2.1.2. EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Muu (täsmennettävä)
- 5.2.2. Mistä lähtien korkoa peritään:
- 5.3. Korvattavat kustannukset, jos ne on mainittu virallisessa asiakirjassa:
6. Virallinen asiakirja on täytäntöönpanokelpoinen laatimisjäsenvaltiossa

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ Korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin rahoitusoperaatioihinsa.

LIITE IV

TODISTUS SIITÄ, ETTÄ TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUTTA EI OLE TAI ETTÄ SITÄ ON RAJOITETTU
(6 artiklan 2 kohta)

1. Tuomiojäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Todistuksen antanut tuomioistuin/viranomainen
 - 2.1. Nimi:
 - 2.2. Osoite:
 - 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
3. Tuomion antanut/tuomioistuimessa tehdyn sovinnon hyväksynyt/virallisen asiakirjan antanut (*) tuomioistuin/viranomainen, jos eri kuin yllä
 - 3.1. Nimi:
 - 3.2. Osoite:
 - 3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
4. Tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja (*)
 - 4.1. Päiväys:
 - 4.2. Viitenumero:
 - 4.3. Asianosaiset
 - 4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
 - 4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
5. Tämä tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja (*) on vahvistettu eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, mutta
 - 5.1. Tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja (*) ei ole enää täytäntöönpanokelpoinen
 - 5.2. Täytäntöönpano on väliaikaisesti
 - 5.2.1. keskeytetty
 - 5.2.2. rajoitettu koskemaan turvaamistoimia

(*) Tarpeeton yliviivattava.

5.2.3. täytäntöönpano riippuu vielä suorittamatta olevan vakuuden asettamisesta

5.2.3.1. Vakuuden määrä:

5.2.3.2. Valutta euro
 Ruotsin kruunu
 Englannin punta
 muu (täsmennettävä)

5.2.4. Muu (täsmennettävä)

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE V

**MUUTOKSENHAUN JOHDOSTA ANNETTAVA EUROOPPALAISEN TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEEN
KORVAAVA TODISTUS (6 artiklan 3 kohta)**

- A. Seuraavaan tuomioon/sovintoon/viralliseen asiakirjaan, joka on vahvistettu eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, on haettu muutosta:
1. Tuomiojäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
 IE IT LU NL PT SE UK
2. Todistuksen antanut tuomioistuin/viranomainen
- 2.1. Nimi:
- 2.2. Osoite:
- 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
3. Tuomion antanut/tuomioistuimessa tehdyn sovinnon hyväksynyt/virallisen asiakirjan antanut (*) tuomioistuin/viranomainen, jos eri kuin yllä
- 3.1. Nimi:
- 3.2. Osoite:
- 3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:
4. Tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja (*)
- 4.1. Päiväys:
- 4.2. Viitenumero:
- 4.3. Asianosaiset
- 4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
- 4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:
- B. Muutoksenhaun johdosta on annettu seuraava ratkaisu, joka vahvistetaan eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, joka korvaa alkuperäisen eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen.
1. Tuomioistuin
- 1.1. Nimi:
- 1.2. Osoite:
- 1.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:

(*) Tarpeeton yliviivattava.

2. Päätös
- 2.1. Päiväys:
- 2.2. Viitenumero:
3. Vahvistettu rahamääräinen vaatimus:
- 3.1. Pääoman määrä
- 3.1.1. Valuutta euro
 Ruotsin kruunu
 Englannin punta
 muu (täsmennettävä)
- 3.1.2. Jos kyseessä on toistuva maksu
- 3.1.2.1. Kunkin erän määrä:
- 3.1.2.2. Ensimmäisen maksuerän erääntymispäivä:
- 3.1.2.3. Seuraavien maksuerien erääntymispäivät
viikoittain kuukausittain muu (täsmennettävä)
- 3.1.2.4. Vaateen perusteen voimassaolo
- 3.1.2.4.1. Toistaiseksi
- 3.1.2.4.2. tai viimeisen maksuerän erääntymispäivä:
- 3.2. Korko
- 3.2.1. Korkoprosentti
- 3.2.1.1. ... % tai
- 3.2.1.2. EKP:n peruskorko lisättynä ... prosenttiyksiköllä ⁽¹⁾
- 3.2.1.3. Muu (täsmennettävä)
- 3.2.2. Mistä lähtien korkoa peritään:
- 3.3. Korvattavat kustannukset, jos ne on mainittu ratkaisussa:
4. Ratkaisu on täytäntöönpanokelpoinen tuomiojäsenvaltiossa
5. Ratkaisuun voidaan edelleen hakea muutosta
Kyllä Ei
6. Ratkaisu on sopusoinnussa 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa

⁽¹⁾ Korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin rahoitusoperaatioihinsa.

7. Ratkaisu koskee kuluttajasopimuksiin liittyviä asioita
- Kyllä Ei
- 7.1. Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
- Velallinen on kuluttaja
- Kyllä Ei
- 7.2. Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
- Velallisen kotipaikka on tuomiojäsenvaltiossa asetuksen (EY) 44/2001 59 artiklan mukaisesti
8. Vaatimus on muutoksenhaun johdosta annetun ratkaisun antamisajankohtana 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittämätön
- Kyllä Ei
- Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
- 8.1. Muutoksenhakujärjelmän tiedoksianto
- Hakiko velkoja muutosta?
- Kyllä Ei
- Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
- 8.1.1. Tiedoksianto on tapahtunut 13 artiklan mukaisesti
- tai tiedoksianto on tapahtunut 14 artiklan mukaisesti
- tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut asiakirjan
- 8.1.2. Asianmukaiset tiedot
- Velalliselle on toimitettu tiedot 16 ja 17 artiklan mukaisesti
- 8.2. Istuntoon saapumista koskevan kutsun tiedoksianto, tarvittaessa
- Kyllä Ei
- Jos edelliseen vastattiin myöntävästi:
- 8.2.1. Kutsu on annettu tiedoksi 13 artiklan mukaisesti
- tai kutsu on annettu tiedoksi 14 artiklan mukaisesti
- tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut kutsun
- 8.2.2. Asianmukaiset tiedot
- Velalliselle on toimitettu tiedot 17 artiklan mukaisesti

8.3. Menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttymättä jäämisen korjautuminen 18 artiklan 1 kohdan nojalla

8.3.1. Ratkaisu on annettu tiedoksi 13 artiklan mukaisesti

tai ratkaisu on annettu tiedoksi 14 artiklan mukaisesti

tai todistetaan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että velallinen on vastaanottanut ratkaisun

8.3.2. Asianmukaiset tiedot

Velalliselle on toimitettu tiedot 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE VI

**HAKEMUS, JOKA KOSKEE EUROOPPALAISEN TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEEN VAHVISTAVAN
TODISTUKSEN OIKAISEMISTA TAI PERUUTTAMISTA (10 artiklan 3 kohta)**

SEURAAVA EUROOPPALAISEN TÄYTÄNTÖÖNPANOPERUSTEEN VAHVISTAVA TODISTUS:

1. Tuomiojäsenvaltio: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK

2. Todistuksen antanut tuomioistuin/viranomainen
 - 2.1. Nimi:
 - 2.2. Osoite:
 - 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:

3. Tuomion antanut/tuomioistuimessa tehdyn sovinnon hyväksynyt/virallisen asiakirjan antanut (*) tuomioistuin/viranomainen, jos eri kuin yllä
 - 3.1. Nimi:
 - 3.2. Osoite:
 - 3.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite:

4. Tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja
 - 4.1. Päiväys:
 - 4.2. Viitenumero:
 - 4.3. Asianosaiset
 - 4.3.1. Velkojan tai velkojien nimi ja osoite:
 - 4.3.2. Velallisen tai velallisten nimi ja osoite:

- ON

5. OIKAISTAVA, koska eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistava todistus ja sen perustana oleva tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto/virallinen asiakirja ovat keskenään ristiriidassa asiavirheen vuoksi (täsmennettävä)

(*) Tarpeeton yliviivattava.

6. PERUUTETTAVA, koska:
- 6.1. vahvistettu tuomio liittyy kuluttajasopimukseen mutta on annettu jäsenvaltiossa, joka ei ole asetuksen N:o 44/2001 59 artiklassa tarkoitettu kuluttajan kotipaikka
- 6.2. eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistava todistus on muusta syystä annettu selkeästi virheellisin perustein (täsmennettävä)

Tehty Päiväys

.....
Allekirjoitus ja/tai leima:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 806/2004,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

sukupuolten tasa-arvon edistämisestä kehitysyhteistyössä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhtavoitteissa vaaditaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä asettaen koulutuksen alalle selkeät tavoitteet, jotka on saavutettava vuoteen 2015 mennessä.
- (2) Kaksi kolmasosaa koulua käymättömistä lapsista on tyttöjä, tyttöjä ilmoitetaan kouluun edelleen poikia vähemmän ja koulunkäynnin keskeyttämisaste on korkeampi tyttöjen keskuudessa.
- (3) Perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa määrätään, että toteuttaessaan mainitussa artiklassa tarkoitettua toimintaa, kehitysyhteistyöpolitiikka mukaan luettuna, yhteisö pyrkii poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa.
- (4) Suhteettoman suuri enemmistö maailman köyhistä on naisia. Siksi sukupuolten tasa-arvon edistäminen on tärkeää köyhyyden vähentämistä vuoteen 2015 mennessä koskevan yleistavoitteen kannalta.
- (5) Kaikenikäisten naisten ja miesten tasa-arvo on tunnustettu tärkeäksi tehokkaalle ja tuloksekkaalle toiminnalle

köyhyyden torjumisessa. Sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamisen strategialla tätä strategiaa on täydennettävä kaikenikäisiä naisia hyödyttävillä erityistoimilla.

- (6) Naiset edistävät kehitystä huolimatta lukuisista esteistä, jotka vähentävät heidän työnsä tuloksia ja siitä heille itselleen ja koko yhteiskunnalle aiheutuvaa hyötyä. Kehitysmaiden naisten taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöseikkoihin liittyvien roolien merkitys kaikissa elämäntilanteissa on lisännyt kansainvälistä tunnustusta sille, että naisten syrjimätön osallistuminen on välttämätöntä kestävälle ja tosiasialliselle kehitykselle.
- (7) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot allekirjoittivat Pekingissä vuonna 1995 pidetyn neljännen naisasioita käsitelleen maailmankonferenssin julistuksen ja toimintaohjelman, joissa korostettiin tarvetta toimia maailmanlaajuisia sukupuolten tasa-arvon esteitä vastaan ja todettiin sukupuolinäkökohtien valtavirtaistaminen strategiaksi edistää sukupuolten tasa-arvoa.
- (8) Kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa YK:n yleissopimuksessa katsotaan naisten syrjintä esteeksi kehitykselle, ja sopimuspuolet ovat sopineet tämän syrjinnän poistamisesta kaikkia soveltuvia keinoja käyttäen.
- (9) Sukupuolten tasa-arvoon liittyvien kysymysten sisällyttämisestä kehitysyhteistyöhön 22 päivänä joulukuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2836/98 ⁽²⁾ pyritään tukemaan sukupuolianalyysin valtavirtaistamista kaikilla kehitysyhteistyöpolitiikan aloilla sekä tukemaan ja helpottamaan suurimpiin sukupuolieroihin puuttuvia toimia. Sillä varmistetaan, että sukupuolten tasa-arvoa edistetään kansallisissa suunnitelmissa, joita on laadittu Pekingin toimintaohjelman pääkohtien täytäntöönpanoa varten. Asetuksen voimassaolo päättyi 31 päivänä joulukuuta 2003.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 19. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 5, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(10) Neuvoston ja komission 10 päivänä marraskuuta 2000 antamassa julistuksessa Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta todetaan, että sukupuolten tasa-arvo on aihe, joka koskee kaikkia aloja.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

(11) Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille 21 päivänä kesäkuuta 2001 antamassa tiedonannossa "Toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvon huomioon ottamiseksi EY:n kehitysyhteistyössä" asetetaan täytäntöönpanopuitteet sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiselle. Neuvosto vahvisti toimintaohjelman päätelmissään 8 päivältä marraskuuta 2001.

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tämän asetuksen tarkoitus on panna täytäntöön toimenpiteitä sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikoissa, -strategioissa ja -toimissa.

(12) Euroopan parlamentti painotti 25 päivänä huhtikuuta 2002 toimintaohjelmasta antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ sitoumustaan sukupuolienäkökohtien valtavirtaistamiseen lähestymistapana edistää sukupuolten tasa-arvon tavoitetta ja parantaa kehitysmaiden naisten asemaa.

Yhteisö antaa tätä tarkoitusta varten taloudellista tukea ja soveltuva asiantuntemusta, joilla pyritään edistämään sukupuolten tasa-arvoa sen kaikissa kehitysyhteistyöpolitiikoissa ja -toimissa.

(13) Tässä asetuksessa vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarvio-menettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarvio-menettelyssä. Kehitykseen liittyvän rahoituksen Euroopan yhteisössä olisi myös yleisesti edistettävä sukupuolten tasa-arvoa aiheena, joka koskee kaikkia aloja.

2. Yhteisön tuella pyritään täydentämään ja lujittamaan kehitysmaiden politiikkoja ja valmiuksia sekä muista kehitysyhteistyövälineistä annettavaa apua.

2 artikla

(14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'sukupuolienäkökohtien valtavirtaistamisella' poliittisten prosessien suunnittelua, (uudelleen)järjestämistä, parantamista ja arviointia niin, että näihin prosesseihin tavallisesti osallistuvat toimijat sisällyttävät sukupuolten tasa-arvonäkökulman kaikkiin kehityspolitiikkoihin, -strategioihin ja -toimiin kaikilla tasoilla ja kaikissa vaiheissa.

(15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta eli sukupuolten tasa-arvon edistämistä kehitysyhteistyössä vaan se voidaan kyseisen toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

b) Sukupuolesta johtuvien haittojen ehkäisemiseksi tai hyvittämiseksi voidaan jatkaa tai ottaa käyttöön erityisiä toimenpiteitä miesten ja naisten tasa-arvon varmistamiseksi käytännössä; näillä toimenpiteillä pyritään ensisijaisesti parantamaan naisten asemaa tämän asetuksen soveltamisalalla.

3 artikla

Tämän asetuksen tavoitteina ovat Yhdistyneiden Kansakuntien vuosittuhattavoitteissa yksilöityjen sukupuolten tasa-arvon edistämistä ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskevien tavoitteiden, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, Pekingin neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen

⁽¹⁾ EUVL C 131 E, 5.6.2003, s. 153

⁽²⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1, sopimus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2003/429/EY (EUVL L 147, 14.6.2003, s. 25).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

aiheesta 'Naiset 2000: tasa-arvo, kehitys ja rauha 2000-luvulla' pitämän erityisistunnon tulosten mukaisesti seuraavat:

- a) sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamisen tukeminen kaikilla kehitysyhteistyön aloilla yhdistettynä kaikenikäisiä naisia hyödyttäviin erityistoimiin tavoitteena sukupuolten tasa-arvon edistäminen tärkeänä osana köyhyyden vähentämistä;
- b) kehitysmaiden sellaisten omien julkisten ja yksityisten valmiuksien tukeminen, joita tarvitaan vastuun ottamiseksi sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja sitä koskevien aloitteiden tekemiseksi.

4 artikla

1. Rahoituskelpoisia sukupuolten tasa-arvon edistämiseen liittyviä toimia ovat erityisesti:

- a) sellaisten erityistoimenpiteiden tukeminen, jotka liittyvät resurssien ja palvelujen saatavuuteen ja hallintaan naisten kannalta erityisesti yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen, terveydenhuollon, taloudellisen ja yhteiskunnallisen toiminnan, työllisyyden ja infrastruktuurin aloilla ja heidän osallistumiseensa poliittiseen päätöksentekoon;
- b) sukupuolen ja iän mukaan eroteltujen tilastojen keräämisen, levittämisen, analysoinnin ja tilastoinnin parantamisen edistäminen sekä menetelmien, ohjeiden, sukupuolivaikutusten ennako- ja jälkiarviointien, aihekohtaisten tutkimusten, laadun ja määrän mittareiden ja muiden toiminnallisten välineiden kehittäminen ja levittäminen;
- c) tiedotuksen ja asian puolesta kampanjoinnin tukeminen ja sidosryhmien verkostojen perustaminen sukupuolten tasa-arvon alalla;
- d) sellaisten toimien tukeminen, joilla pyritään lujittamaan kehitysprosessin keskeisten sidosryhmien institutionaalisia ja toiminnallisia valmiuksia yhteistyövaltioissa, kuten alan asiantuntijoiden asettaminen saataville sekä koulutuksen ja teknisen avun antaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien yhteydessä rahoitettavia välineitä voivat olla:

- a) kaikkia ikäryhmiä koskevat sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamisesta tehtävät menettelytapoihin ja organisointiin liittyvät tutkimukset;
- b) tekninen apu mukaan luettuna sukupuolivaikutusten arviointi, yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, tietoyhteiskunta tai muut palvelut;

c) tavaratoimitukset, tarkastukset, arviointi ja seuranta.

3. Yhteisön rahoitus voi kattaa

- a) investointihankkeita kiinteän omaisuuden hankintoja lukuun ottamatta, ja
- b) edunsaajayhteisölle aiheutuneita toimintamenoja, joihin sisältyvät toistuvat hallintomenot ja ylläpitokustannukset, jotka eivät saisi ylittää arvioituja hallintomenoja.

Toiminta-avustuksia myönnetään asteittain vähenevästi.

5 artikla

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimien valinnassa ja täytäntöönpanossa kiinnitetään erityistä huomiota seuraaviin:

- a) toimien ja ohjelmien mahdollisuudet nopeuttaa ja tehostaa tuloksia sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista koskevan strategian tukemiseksi laajasti yhteisön toimissa;
- b) strategisten kumppanuuksien vahvistaminen ja maiden välisen yhteistyön aikaansaaminen, millä lujitetaan erityisesti alueellista yhteistyötä sukupuolten tasa-arvon alalla;
- c) kustannustehokkuuden tavoittelu ja kestävä vaikutus toimien suunnittelussa;
- d) tavoitteiden ja mittareiden selkeä määrittely ja seuranta;
- e) pyrkimys edistää yhteisvaikutusta sellaisten poliitikkojen ja ohjelmien kanssa, jotka kohdistuvat lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymiseen ja seksuaalisuuteen liittyviin oikeuksiin, köyhyyteen liittyviin sairauksiin, erityisesti HIV-virusta/aidisia koskeviin ohjelmiin, väkivallan torjumiseen, tyttölapsia koskeviin aiheisiin, kaikenikäisten naisten yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen, ikääntyvään väestöön, ympäristöasioihin, ihmisoikeuksiin, konfliktien ehkäisemiseen, demokratisoimiseen sekä naisten osallistumiseen poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen päätöksentekoon;
- f) sukupuolinäkökohtien valtavirtaistaminen yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan kuudella painopistealueella;

g) tarve kiinnittää erityishuomiota tyttöjen koulutukseen ja se, että tyttöjen yhtäläisten mahdollisuuksien puuttumiseen voitaisiin saada parannusta ottamalla palvelukseen ja kouluttamalla paikallisia naisopettajia.

II LUKU

AVUN TÄYTÄNTÖÖNPANO

6 artikla

1. Tämän asetuksen nojalla annettavaa taloudellista tukea annetaan avustuksina tai sopimuksina.

2. Toimi voidaan rahoittaa kokonaan avustuksella vain siinä tapauksessa, että se osoittautuu toimen toteuttamisen kannalta välttämättömäksi lukuun ottamatta toimia, jotka johtuvat yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa tehtyjen rahoitussopimusten täytäntöönpanosta tai jotka ovat kansainvälisten järjestöjen hallinnoimia. Muussa tapauksessa osa rahoituksesta pyritään hankimaan 7 artiklassa määritellyiltä edunsaajilta. Pyydetyn rahoituksen määrää vahvistettaessa otetaan huomioon asiaomaisten kumppaneiden maksukyky sekä kulloinkin kyseessä olevan toimen luonne.

3. Edunsaajien kanssa tehtävät sopimukset voivat kattaa niiden toimintamenot 4 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

4. Tämän asetuksen mukaiseen taloudelliseen apuun saattaa kuulua yhteisrahoitus muiden avunantajien, erityisesti jäsenvaltioiden, Yhdistyneiden Kansakuntien sekä kansainvälisten tai alueellisten kehityspankkien tai rahoituslaitosten kanssa.

7 artikla

1. Tämän asetuksen mukaista taloudellista apua voivat saada seuraavat tahot:

- hallintoviranomaiset ja -elimet keskus-, alue- ja paikallishallinnon tasolla;
- paikallisyhteisöt, valtioista riippumattomat järjestöt, etenkin sukupuolten tasa-arvon alalla toimivat järjestöt, naisten järjestöt, yhteisölliset järjestöt, ammattijärjestöt sekä muut voittoa tavoittelemattomat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt;
- paikallinen yksityinen sektori;
- alueelliset järjestöt;

e) kansainväliset järjestöt, kuten Yhdistyneet Kansakunnat ja sen alajärjestöt, rahastot ja ohjelmat sekä kehityspankit, rahoituslaitokset, maailmanlaajuiset aloitteet ja kansainväliset yksityisen/julkisen sektorin kumppanuudet; ja

f) kehitysasioihin keskittyvät tutkimuslaitokset sekä korkeakoulut.

2. Avustuksina myönnettävää yhteisön taloudellista apua voidaan myöntää kumppaneille, joiden päätoimipaikka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa tai sellaisessa yhteisön ulkopuolisessa maassa, joka tämän asetuksen nojalla saa tai voi saada yhteisön apua, edellyttäen, että toimintaa tosiasiallisesti johdetaan kyseisestä toimipaikasta käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan e alakohdan soveltamista. Vain poikkeustapauksessa päätoimipaikka voi sijaita jossain muussa yhteisön ulkopuolisessa maassa. Etusija annetaan maiden omille rakenteille, jotka voivat auttaa paikallisten sukupuolinäkökohtiin liittyvien valmiuksien kehittämistä.

8 artikla

1. Jos toimista tehdään yhteisön ja edunsaajamaan rahoitussopimus, siinä määrätään, että yhteisö ei rahoita veroja, tulleja eikä muita maksuja.

2. Kaikissa tämän asetuksen nojalla tehdyissä rahoitussopimuksissa tai avustussopimuksissa määrätään, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa toimen toteuttamispaikalla tarkastuksia noudattaen komission vahvistamia tavanomaisia menettelyjä, jotka ovat voimassa olevien määräysten, erityisesti yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ säännösten mukaisia.

3. Toteutetaan tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän asetuksen nojalla annettavasta tuesta ilmenisi sen olevan yhteisön antamaa tukea.

9 artikla

1. Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin on yhtäläisin ehdoin avoin kaikille jäsenvaltioiden, assimiloituneiden valtioiden ja kaikkien kehitysmaiden luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Se on avoin muille yhteisön ulkopuolisille maille edellyttäen vastavuoroisuutta. Osallistumismahdollisuus voidaan poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa laajentaa koskemaan muita yhteisön ulkopuolisia maita.

2. Hankintojen on oltava peräisin jäsenvaltioista, edunsaajavaltiosta tai muista kehitysmaista. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hankinnat voivat olla peräisin muista yhteisön ulkopuolisista maista.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

10 artikla

1. Perustamissopimuksessa mainitun johdonmukaisuuden ja täydentävyyden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä toimien mahdollisimman suuren tehokkuuden varmistamiseksi komissio voi toteuttaa tarvittavat koordinoitimet mukaan luettuina erityisesti:

- a) järjestelmällisen tiedonvaihto- ja -analysointijärjestelmän luominen toimista, jotka on jo rahoitettu tai joiden rahoitamista yhteisö ja jäsenvaltiot suunnittelevat;
- b) toimien toteuttamispaikalla tapahtuva koordinointi järjestämällä säännöllisiä kokouksia ja tiedonvaihtoa edunsaajamaassa olevien komission ja jäsenvaltioiden edustajien, paikallisviranomaisten ja muiden hajautettujen elinten kesken.

2. Komission olisi otettava sukupuolikysymys esiin esityslistan pysyvänä kohtana komission, jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden edustajien kesken pidettävissä kokouksissa lisätäkseen tietämystä sukupuolinäkökohdista kehitysyhteistyön uusilla aloilla.

3. Komissio perustaa toimensa jäsenvaltioiden, muiden avunantajien ja yhteistyövaltioiden kokemuksiin sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskevilla aloilla.

4. Komissio voi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tehdä tarvittavia aloitteita sen varmistamiseksi, että koordinointi muiden, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvien avunantajien kanssa toimii moitteettomasti.

III LUKU

**VARAINHOITOSÄÄNNÖKSET
JA PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYT***11 artikla*

1. Rahoituspuitteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi kaudeksi 2004—2006 ovat yhdeksän miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää määrärahat vuosittain rahoitusnäkymien sallimissa rajoissa.

12 artikla

1. Komissio vastaa ohjelmasuunnittelun strategisten suunta-aviuvojen laatimisesta ja määrittelee yhteisön yhteistyön asetta-

malla mitattavissa olevat tavoitteet, painopisteet, määrättyjen toiminta-alojen määrääjat, oletukset ja toivotut tulokset. Ohjelmasuunnittelu on monivuotista ja ohjeellista.

2. Komission edustajan antaman selostuksen pohjalta käydään 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden yhteiskokouksessa kerran vuodessa keskustelu toteutettavien toimien yleisistä suuntaviivoista.

13 artikla

1. Komissio vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin liittyvästä ennakoarvioinnista, päätöksenteosta ja hallinnoinnista voimassa olevia talousarviota koskevia ja muita menettelyjä ja erityisesti varainhoitoasetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2. Työohjelma laaditaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Komissiota avustaa maantieteellinen komitea, jonka toimivaltaan kehitysyhteistyö kuuluu.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 45 päiväksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

IV LUKU

KERTOMUKSET*15 artikla*

1. Kunkin varainhoitovuoden jälkeen komissio toimittaa EY:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevassa vuosikertomuksessaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedot kyseisen vuoden aikana rahoitetuista toimista sekä komission päätelmät tämän asetuksen täytäntöönpanosta päättyneenä varainhoitovuotena.

Vuosikertomuksen yhteenvedossa on erityisesti kerrottava toimien vahvuuksista, heikkouksista ja tuloksista, tahoista, joiden kanssa on tehty sopimukset, sekä yksittäisistä toimista mahdollisesti tehtyjen riippumattomien arviointien tulokset.

2. Vuosi ennen tämän asetuksen voimassaolon päättymistä komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumaton arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta sen arvioimiseksi, onko asetuksen tavoitteet saavutettu, sekä tulevien toimien tehostamista koskevien suuntaviivojen antamiseksi. Arviointikertomuksen perusteella komissio voi tehdä ehdotuksia, jotka koskevat tämän asetuksen jatkoa ja tarvittaessa sen muuttamista.

16 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2006.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 807/2004,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2236/95 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 156 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Karel Van Miertin johtama Euroopan laajuisia liikenneverkkoja käsittelevä korkean tason työryhmä on ilmaissut huolensa siitä, että Euroopan laajuisen liikenneverkon ensisijaisten hankkeiden rajat ylittävien osuuksien viivästyminen vaikuttaa niiden investointien kannattavuuteen, jotka jäsenvaltiot tekevät kansallisiin osuuksiin, koska se vähentää niiden mittakaavaetuja. Työryhmä suosittelee, että yhteisön rahoituksen määrässä pitäisi ottaa huomioon muille maille, erityisesti naapurimaille, aiheutuva hyöty, ja painottaa, että tämän pitäisi hyödyttää ensisijaisesti pitkän matkan liikennettä palvelevia rajat ylittäviä hankkeita. Yhteisön rahoituksen määrää olisi myös eriytettävä sen mukaan, missä määrin hankkeesta saatava taloudellinen hyöty on suurempi kuin sen rahoituksellinen kannattavuus.
- (2) Tämän vuoksi työryhmä suosittelee yhteisön rahoitustuen lisäämistä, jotta voidaan edistää ensisijaisten hankkeiden rajat ylittävien yhteyksien toteuttamista, ja

painottaa lisäksi, että tällaisen toimenpiteen talousarviovaikutus olisi kohtuullinen. Tämän toteuttamisessa olisi otettava huomioon tarve kohdentaa Euroopan laajuisille verkoille tarkoitettua varaa avainhankkeisiin pitäen samalla mielessä tarve jatkaa muiden kuin ensisijaisten hankkeiden rahoitustukea.

- (3) Olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa talousarviositoumukset vuosittaisissa erissä monivuotisen oikeudellisen kokonaissitoumuksen perusteella.
- (4) Yhteisön tuen määrän väliaikainen korottaminen voi kannustaa toimijoita nopeuttamaan ja tehostamaan tämän asetuksen kattamien ensisijaisten hankkeiden toteuttamista.
- (5) Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien (tai muiden julkisen ja yksityisen sektorin välisten yhteistyömuotojen) toteuttaminen edellyttää institutionaalisilta sijoittajilta vakaata rahoitussitoutumusta, joka on riittävä yksityisen pääoman hankkimiseksi. Yhteisön rahoituksen myöntäminen monivuotiselta pohjalta poistaisi hankkeiden kehitystä jarruttavaa epävarmuutta. Tämän vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä rahoitustuen myöntämiseksi valituille hankkeille monivuotisen oikeudellisen sitoumuksen perusteella.
- (6) Rajat ylittävät yhteydet energiaverkkojen välillä ovat tärkeitä varmistettaessa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, toimitusvarmuus ja energiainfrastruktuurien optimaalinen käyttö. Tästä syystä olisi voitava myöntää enemmän rahoitustukea myös sellaisille energiaverkkojen ensisijaisille hankkeille, jotka ovat Euroopan talouden edun kannalta tarpeellisia mutta liiketaloudellisesti kannattamattomia ja jotka eivät vääristä yritysten välistä kilpailua. Tämä tuki koskee energiaverkkojen ensisijaisia hankkeita.
- (7) Neuvoston asetus (EY) N:o 2236/95 ⁽⁴⁾ olisi mukautettava niin, että siinä otetaan huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 316 ja EYVL C 151 E, 25.6.2002, s. 291.

⁽²⁾ EYVL C 125, 27.5.2002, s. 13.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. heinäkuuta 2002 (EUVL C 271 E, 12.11.2003, s. 163), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1655/1999 (EYVL L 197, 29.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(8) Tästä syystä asetus (EY) N:o 2236/95 olisi muutettava,

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden ollessa kyseessä ja tämän asetuksen säännösten rajoissa oikeudellinen sitoumus on monivuotinen ja talousarviositoumukset toteutetaan vuosittaisina erinä.”

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2236/95 seuraavasti:

1. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Valitusta tukimuodosta riippumatta tämän asetuksen mukaan myönnettävän yhteisön tuen kokonaismäärä ei saa ylittää kymmentä prosenttia investointien kokonaiskustannuksista. Yhteisön tukea voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti myöntää enimmillään 20 prosenttia investointien kokonaiskustannuksista seuraavissa tapauksissa:

a) yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY 17 artiklassa tarkoitettuja satelliittipaikannus- ja navigointijärjestelmiä koskevat hankkeet; (*);

b) energiaverkkojen ensisijaiset hankkeet;

c) päätöksen N:o 1692/96/EY liitteessä III mainittujen Euroopan etua koskevien ennen vuotta 2010 aloitettujen hankkeiden osuudet, joiden tarkoituksena on poistaa pullonkauloja ja/tai toteuttaa rajoja tai luonnonesteitä ylittäviä puuttuvia yhteyksiä, jotka edistävät sisämarkkinoiden yhdentymistä laajentuneessa yhteisössä, jotka lisäävät turvallisuutta, joilla taataan kansallisten verkkojen yhteentoimivuus ja/tai jotka tasoittavat tehokkaasti eri liikennemuotojen välistä epätasapainoa ympäristömyönteisimpien liikennemuotojen hyväksi. Tätä määrää eriytetään muille maille, erityisesti naapurijäsenvaltioille, aiheutuvien hyötyjen mukaan.

(*) EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 1346/2001/EY (EYVL L 185, 6.7.2001, s. 1).”

2. Lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Mikäli hanketta ei ole toteutettu kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun sille myönnettiin taloudellista tukea, komissio voi vaatia myönnetyn tuen takaisin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät.”

3. Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Komiteamenettely

1. Komissio vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

2. Komissiota avustaa komitea. Euroopan investointipankki nimittää komiteaan edustajan, jolla ei ole äänioikeutta.

3. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (*) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

(*) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.”

4. Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”Määrärahojen myöntäminen on yhdistettävä hankkeen toteuttamisen määrälliseen ja laadulliseen tasoon.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 808/2004,**annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,****tietoyhteiskuntaa koskevista yhteisön tilastoista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonissa maaliskuussa 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti tavoitteeksi tehdä Euroopasta kymmenessä vuodessa maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous.
- (2) Feiran Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 2000 hyväksytyllä eEurope 2002 -toimintasuunnitelmalla vahvistettiin tavoitteiden asettamista ja vertailuanalyysiä koskeva prosessi, jonka tarkoituksena oli tuoda Eurooppa verkkoon mahdollisimman nopeasti.
- (3) Sevillassa kesäkuussa 2002 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti eEurope 2005 -toimintasuunnitelman tavoitteet, mikä edellytti oikeudellisen perustan luomista, jotta voitaisiin varmistaa, että jäsenvaltioista toimitetaan säännöllisesti vertailukelpoisia tietoja, ja jotta olisi mahdollista hyödyntää laajamittaisesti tietoyhteiskuntaa koskevia virallisia tilastoja.
- (4) Eurooppa-neuvostolle vuosittain keväällä annettavassa kertomuksessa käytetyt rakenneindikaattorit edellyttävät johdonmukaiseen tietoyhteiskunnan alan tilastotietoon perustuvia indikaattoreita.
- (5) eEurope-vertailuanalyysi osana eEurope-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa edellyttää johdonmukaiseen tietoyhteiskunnan alan tilastotietoon perustuvia indikaattoreita.
- (6) Komission yksiköt tarvitsevat yhdenmukaistettuja vuositilastoja tieto- ja viestintätekniikan käytöstä yrityksissä.
- (7) Komission yksiköt tarvitsevat yhdenmukaistettuja vuositilastoja kotitalouksien ja yksityishenkilöiden tieto- ja viestintätekniikan käytöstä.
- (8) Koska tietoyhteiskunnan ala on nopeasti muuttuva, tuotettavien tilastojen on mukauduttava uuteen kehitykseen. Tämä voidaan mahdollistaa määräaikaisten moduulien avulla sekä sallimalla muutosten tekeminen täytäntöönpanotoimenpiteillä, jolloin on otettava huomioon jäsenvaltioiden voimavarat sekä vastaajille aiheutuva rasite, tekninen ja metodologinen toteutettavuus ja tulosten luotettavuus.
- (9) Yhteisön erityisten tilastojen tuottamista säännellään yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 322/97 ⁽²⁾.
- (10) Koska suunnitellun toiminnan tavoitetta eli yhteisen kehyksen luomista tietoyhteiskuntaa koskevien yhteisön tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ja se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (11) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (12) Neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽⁴⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 29. tammikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2004.

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

5 artikla

1 artikla**Tarkoitus**

Tämän asetuksen tarkoituksena on luoda yhteinen kehys tietoyhteiskuntaa koskevien yhteisön tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle.

2 artikla**Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'yhteisön tilastoilla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 322/97 2 artiklassa;
- b) 'tilastojen tuottamisella' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 322/97 2 artiklassa;
- c) 'viiteajanjaksolla' ajanjaksoa, johon tiedot viittaavat;
- d) 'viitevuodella' yhden kalenterivuoden pituista viiteajanjaksoa;
- e) 'keruuajanjaksolla' täytäntöönpanotoimenpiteissä määriteltyä ajanjaksoa, jonka aikana tietoja kerätään.

3 artikla**Soveltamisala**

1. Laadittavat tilastot sisältävät tietoa, jota tarvitaan eEuropevertailuanalyysiin ja joka on rakenneindikaattoreiden kannalta hyödyllistä, sekä muuta tietoa, joka on tarpeen yhtenäisen perustan muodostamiseksi tietoyhteiskunnan analysoinnille.
2. Tilastot ryhmitellään moduuleiksi siten kuin liitteissä I ja II on määritelty.

4 artikla**Moduulit**

Tämän asetuksen moduulit kattavat seuraavat alat:

- yritykset ja tietoyhteiskunta, jotka on määritelty liitteessä I,
- yksityishenkilöt, kotitaloudet ja tietoyhteiskunta, jotka on määritelty liitteessä II.

Menetelmäopas

Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa menetelmäoppaan, joka sisältää tämän asetuksen mukaisesti tuotettuja yhteisön tilastoja koskevia suositeltavia suuntaviivoja, ja päivittää sitä siltä osin, kuin uudet täytäntöönpanotoimet tätä edellyttävät.

6 artikla**Tietojen toimittaminen**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden edellyttämät aggregaattitiedot ja metatiedot, luottamukselliset aggregaattitiedot mukaan luettuina, voimassa olevien luottamuksellisten tilastotietojen toimittamista koskevien yhteisön säännösten mukaisesti. Näitä yhteisön säännöksiä sovelletaan tulosten käsittelyyn, mikäli tuloksiin sisältyy luottamuksellisia tietoja.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän asetuksen edellyttämät tiedot ja metatiedot sähköisessä muodossa komission ja jäsenvaltioiden välillä sovitun tiedonsiirtostandardin mukaisesti.

7 artikla**Laatukriteerit ja kertomukset**

1. Komissio (Eurostat) arvioi toimitetun tiedon laadun.
2. Komissio (Eurostat) laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suositeltavia yhteisiä standardeja, joiden tarkoituksena on varmistaa toimitetun tiedon laatu (Eurostatin pysyvien laatukriteerien mukaisesti). Nämä standardit julkaistaan menetelmäoppaassa.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet toimitettavien tietojen laadun varmistamiseksi.
4. Määrätyn ajan kuluttua lopullisten tulosten toimittamiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen jäsenvaltioiden on annettava komissiolle (Eurostatille) 2 kohdassa tarkoitettujen standardien pohjalta kertomus toimitettujen tietojen laadusta. Näissä kertomuksissa on yksilöitävä tapaukset, joissa mainittuja standardeja ei ole noudatettu. Kyseisestä määräajasta sovitaan täytäntöönpanotoimenpiteiden laatimisen yhteydessä.

8 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Tämän asetuksen moduulien täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimenpiteet koskevat aiheiden ja niiden ominaisuuksien valintaa, määrittelyä, mukauttamista ja muuttamista, ominaisuuksien kattavuutta, viiteajanjaksoja ja jaotteluja, tietojen toimittamisen jaksotusta ja ajankohtia sekä tulosten toimittamisen määräaikoja.

2. Täytäntöönpanotoimenpiteet, taloudellisista ja teknisistä muutoksista johtuvat mukautus- ja päivitystoimenpiteet mukaan luettuina, vahvistetaan 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ja tällöin on otettava huomioon jäsenvaltioiden voimavarat sekä vastaajille aiheutuva rasite, tekninen ja metodologinen toteutettavuus ja tulosten luotettavuus.

3. Täytäntöönpanotoimenpiteet on määriteltävä vähintään yhdeksän kuukautta ennen tiedonkeruujakson alkua.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksellä 89/382/ETY, Euratom perustettu tilasto-ohjelmakomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

10 artikla

Rahoitus

1. Komissio osallistuu ainakin ensimmäisenä vuonna, jona jäsenvaltiot tuottavat tämän asetuksen nojalla hyväksyttävissä täytäntöönpanotoimenpiteissä edellytetyjä yhteisön tilastoja, jäsenvaltioille aiheutuviin kustannuksiin, jotka liittyvät näiden tilastojen tuottamiseen, käsittelyyn ja toimittamiseen. Rahoitusosuuden määrä ei saa ylittää 90 prosenttia näistä kustannuksista.

2. Rahoitusosuuden myöntämistä sekä sen maksua ja valvontaa koskevien ehtojen ja menettelyjen osalta noudatetaan Euroopan yhteisöjen yhteiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annettua neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾.

3. Rahoitusmahdollisuuksien mukaan komissio jatkaa rahoitusosuuden myöntämistä jäsenvaltioille auttaakseen niitä kattamaan näiden tilastojen tuottamisesta seuraavina vuosina aiheutuvat kustannukset.

4. Budjettivallan käyttäjä myöntää tällaiseen rahoitusosuuteen käytettävissä olevat määrärahat Euroopan yhteisöjen vuosittaisen talousarviomenettelyn yhteydessä.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

LIITE I

Moduuli 1: yritykset ja tietoyhteiskuntaa) *Tavoite*

Tämän moduulin tavoitteena on tuottaa oikea-aikaisesti tilastoja yrityksistä ja tietoyhteiskunnasta. Tässä moduulissa annetaan puitteet kattavuuden, keston, jaksotuksen, katettujen aiheiden, tietojen toimittamisen jaottelun ja tarvittavien kokeilututkimusten osalta.

b) *Kattavuus*

Tämä moduuli kattaa Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen (NACE REV. 1.1) pääluokkiin D—K ja kaksinumerotasolle 92 kuuluvan liiketoiminnan. Jos edeltävät kokeilututkimukset tätä puoltavat, lisätään pääluokka J.

Tilastot laaditaan yritysyksiköittäin.

c) *Tietojen toimittamisen kesto ja jaksotus*

Tilastot toimitetaan vuosittain enintään viiden viitevuoden osalta tämän asetuksen voimaantulosta lukien. Kaikkia ominaisuustietoja ei välttämättä toimiteta joka vuosi; kunkin ominaisuustiedon toimittamisen jaksotus määritellään ja siitä sovitaan osana 8 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä.

d) *Katettavat aiheet*

Toimitettavat ominaisuustiedot valitaan seuraavan luettelon mukaisista aiheista:

- tieto- ja viestintätekniset järjestelmät ja niiden käyttö yrityksissä,
- Internetin ja muiden sähköisten verkkojen käyttö yrityksissä,
- sähköisen kaupan ja sähköisen liiketoiminnan menetelmät,
- tieto- ja viestintätekninen osaaminen yritysüksikössä sekä tieto- ja viestintäteknisten taitojen tarve,
- tieto- ja viestintäteknikan, Internetin ja muiden sähköisten verkkojen sekä sähköisen kaupan ja sähköisen liiketoiminnan menetelmien käytön esteet,
- tieto- ja viestintäteknikan kustannukset ja investoinnit,
- tietoturvallisuus,
- yrityksissä havaitut tieto- ja viestintäteknikan käytön vaikutukset niihin.

Kaikkia aiheita ei kateta välttämättä joka vuosi.

e) *Tietojen toimittamisen jaottelut*

Kaikkia jaotteluja ei välttämättä toimiteta vuosittain; kulloinkin tarvittavat jaottelut valitaan seuraavasta luettelosta, ja niistä sovitaan osana täytäntöönpanotoimenpiteitä:

- kokoluokittain,
- NACE:n nimikkeittäin,
- alueittain; alueelliset jaottelut rajoitetaan korkeintaan kolmeen ryhmään.

f) *Kokeilututkimukset*

Kun todetaan uusia merkittäviä tietotarpeita tai kun on odotettavissa, että tietojen laatu on riittämätön, komissio panee vireille kokeilututkimuksia, joita jäsenvaltiot suorittavat vapaaehtoisuuden pohjalta ennen uutta tiedonkeruuta. Kokeilututkimukset toteutetaan asianomaisen tiedonkeruun toteutettavuuden arvioimiseksi ottaen huomioon tiedon saatavuuden tarjoamat edut suhteessa sen keruun kustannuksiin ja vastaajille aiheutuvaan rasitteeseen.

LIITE II

Moduuli 2: yksityishenkilöt, kotitaloudet ja tietoyhteiskuntaa) *Tavoite*

Tämän moduulin tavoitteena on tuottaa oikea-aikaisesti tilastoja kotitalouksista ja tietoyhteiskunnasta. Tässä moduulissa annetaan puitteet kattavuuden, keston, jaksotuksen, katettujen aiheiden, tietojen toimittamisen jaottelun ja tarvittavien kokeilututkimusten osalta.

b) *Kattavuus*

Tämä moduuli kattaa kotitalouksia ja yksityishenkilöitä koskevat tilastot.

c) *Tietojen toimittamisen kesto ja jaksotus*

Tilastot toimitetaan vuosittain enintään viiden viitevuoden osalta tämän asetuksen voimaantulosta lukien. Kaikkia ominaisuustietoja ei välttämättä toimiteta joka vuosi; kunkin ominaisuustiedon toimittamisen jaksotus määritellään ja siitä sovitaan osana 8 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä.

d) *Aiheet*

Toimitettavat ominaisuustiedot valitaan seuraavan luettelon mukaisista aiheista:

- yksityishenkilöiden ja/tai kotitalouksien tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuudet sekä käyttö,
- yksityishenkilöiden ja/tai kotitalouksien Internetin käyttö eri tarkoituksiin,
- tieto- ja viestintätekniikan turvallisuus,
- tieto- ja viestintätekniinen osaaminen,
- tieto- ja viestintätekniikan sekä Internetin käytön esteet,
- havaitut tieto- ja viestintätekniikan käytön vaikutukset yksityishenkilöihin ja kotitalouksiin.

Kaikkia aiheita ei kateta välttämättä joka vuosi.

e) *Tietojen toimittamisen jaottelut*

Kaikkia aiheita ei kateta välttämättä vuosittain; kulloinkin tarvittavat jaottelut valitaan seuraavasta luettelosta, ja niistä sovitaan osana täytäntöönpanotoimenpiteitä:

A. Kotitalouksien osalta toimitettavat tilastot:

- kotitaloustyypeittäin.

B. Yksityishenkilöiden osalta toimitettavat tilastot:

- ikäluokittain,
- sukupuolen mukaan,
- koulutustason mukaan,
- työllisyystilanteen mukaan,
- alueittain.

f) *Kokeilututkimukset*

Kun todetaan uusia merkittäviä tietotarpeita tai kun on odotettavissa, että tietojen laatu on riittämätön, komissio panee vireille kokeilututkimuksia, joita jäsenvaltiot suorittavat vapaaehtoisuuden pohjalta ennen uutta tiedonkeruuta. Kokeilututkimukset toteutetaan asianomaisen tiedonkeruun toteutettavuuden arvioimiseksi ottaen huomioon tiedon saatavuuden tarjoamat edut suhteessa sen keruun kustannuksiin ja vastaajille aiheutuvaan rasitteeseen.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/35/EY,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 10 päi-
vänä maaliskuuta 2004 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisössä on tällä hetkellä monia pilaantuneita alueita, jotka aiheuttavat merkittäviä terveysriskejä, ja biologisen monimuotoisuuden heikentyminen on nopeutunut huomattavasti viime vuosikymmenten aikana. Jos asiaan ei puututa, tulevaisuudessa alueet voivat pilaantua edelleen ja biologinen monimuotoisuus heikentyä vielä vakavammin. Ehkäisemällä ja korjaamalla mahdollisimman pitkälle ympäristövahinkoja voidaan osaltaan vaikuttaa yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen ja sen periaatteiden noudattamiseen, sellaisina kuin ne on vahvistettu perustamissopimuksessa. Paikalliset olosuhteet olisi otettava huomioon päätettäessä, miten ympäristövahingot korjataan.
- (2) Ympäristövahinkojen ehkäiseminen ja korjaaminen olisi toteutettava noudattamalla perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua aiheuttamisperiaatetta sekä kestävän kehityksen periaatetta. Jotta toimijoita

kannustettaisiin ottamaan käyttöön toimenpiteitä ja kehittämään käytäntöjä ympäristövahinkojen riskien saattamiseksi mahdollisimman vähiin, olisi tämän direktiivin peruseriaatteena tämän vuoksi oltava, että toiminnanharjoittaja, jonka toiminta on aiheuttanut ympäristövahingon tai välittömän uhan tällaisen vahingon tapahtumisesta, asetetaan taloudelliseen korvausvastuuseen.

- (3) Tämän direktiivin tavoitetta eli ympäristövahinkojen ehkäisemiseen ja korjaamiseen yhteiskunnalle kohtuullisin kustannuksin tähtäävän yhteisen järjestelmän perustamista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden vuoksi sekä sen muuhun yhteisön lainsäädäntöön, esimerkiksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 päivänä annettuun neuvoston direktiiviin 79/409/ETY ⁽⁴⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/43/ETY ⁽⁵⁾ sekä yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/60/EY ⁽⁶⁾, liittyvien vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (4) Ympäristövahinkoihin kuuluvat myös ilman kautta tapahtuvien päästöjen aiheuttamat vahingot vesiin, maaperään taikka suojeltaville lajeille tai luontotyypeille.
- (5) Olisi määriteltävä käsitteet, jotka ovat merkityksellisiä, jotta direktiivissä säädettyä järjestelmää voidaan tulkita ja soveltaa moitteettomasti erityisesti ympäristövahinkojen määritelmän osalta. Jos käsite on peräisin muusta asiasta koskevasta yhteisön lainsäädännöstä, olisi käytettävä samaa määritelmää, jotta voidaan käyttää yhteisiä tulkintaperusteita ja edistää yhdenmukaista soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL C 151 E, 25.6.2002, s. 132.

⁽²⁾ EYVL C 241, 7.10.2002, s. 162.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. syyskuuta 2003 (EYVL C 277 E, 18.11.2003, s. 10) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 31. maaliskuuta 2004 ja neuvoston päätös, tehty 30. maaliskuuta 2004.

⁽⁴⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EYVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EYVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (6) Suojeltavien lajien ja luontotyyppien määrittelyssä voidaan viitata myös kansallisen luonnonsuojelua koskevan lainsäädännön nojalla suojeltuihin lajeihin ja luontotyypeihin. Olisi kuitenkin otettava huomioon erityistilanteet, joissa yhteisön tai vastaava kansallinen lainsäädäntö sallii tiettyjä poikkeuksia ympäristön suojelun tasoon.
- (7) Tässä direktiivissä määriteltyjen maaperälle aiheutuneiden vahinkojen arvioinnissa on suotavaa käyttää riskien arviointimenettelyjä ihmisten terveydelle todennäköisesti aiheutuvien haittavaikutusten laajuuden selvittämiseksi.
- (8) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ympäristövahinkojen osalta sellaiseen ammatilliseen toimintaan, joka aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Tällainen toiminta olisi periaatteessa yksilöitävä viittaamalla asiaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, jossa asetetaan vaatimuksia tietyille toimille ja käytännöille, joiden katsotaan aiheuttavan mahdollisen tai todellisen riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle.
- (9) Tätä direktiiviä olisi suojeltavien lajien ja luontotyypeille aiheutuneiden vahinkojen osalta lisäksi sovellettava ammatilliseen toimintaan, jota ei ole suoraan tai välillisesti yhteisön lainsäädännössä yksilöity sellaiseksi, joka aiheuttaa todellisen tai mahdollisen riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Tällaisissa tapauksissa toiminnanharjoittajan olisi tämän direktiivin nojalla oltava vastuussa vain siinä tapauksessa, että se on toiminut tuottamuksellisesti tai huolimattomasti.
- (10) Olisi nimenomaisesti otettava huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus, asiaa koskevat kansainväliset sopimukset sekä yhteisön lainsäädäntö, jolla säännellään kattavammin ja tiukemmin tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvia toimia. Tässä direktiivissä ei anneta uusia lainvalintasääntöjä toimivaltaisten viranomaisten toimivaltuuksien osalta, eikä sillä ole vaikutusta tuomioistuinten kansainväliseen toimivaltaan, sellaisena kuin siitä säädetään muun muassa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾. Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava toimintoihin, joiden pääasiallisena tarkoituksena on palvella kansallista puolustusta tai kansainvälistä turvallisuutta.
- (11) Tämän direktiivin tarkoituksena on ehkäistä ja korjata ympäristövahinkoja, eikä se vaikuta oikeuteen saada korvausta tavanomaisesta vahingosta jonkin asianomaisen vahingonkorvausvastuuta koskevan kansainvälisen sopimuksen nojalla.
- (12) Monet jäsenvaltiot ovat vahingonkorvausvastuuta määrätyillä aloilla koskevien kansainvälisten sopimusten osapuolia. Näiden jäsenvaltioiden olisi voitava olla edelleen tällaisten sopimusten osapuolia tämän direktiivin tultua voimaan, ja muilla jäsenvaltioilla olisi voitava edelleen olla oikeus tulla tällaisten sopimusten osapuoliksi.
- (13) Vastuujärjestelyillä ei voida korvata kaiken tyyppisiä ympäristövahinkoja. Jotta vastuujärjestelyt toimisivat, on tarpeen voida yksilöidä yksi tai useampi pilaaja, vahinkojen olisi oltava konkreettisia ja mitattavissa ja olisi todettava syy-yhteys vahingon ja yksilöityjen pilaajien välillä. Ympäristövastuu ei sen vuoksi ole sopiva väline hoitaa laaja-alaista, hajakuormituksesta johtuvaa pilaantumista, koska sen osalta haitallisia ympäristövaikutuksia ei voida yhdistää tiettyjen yksittäisten toimijoiden tekoihin tai laiminlyönteihin.
- (14) Tätä direktiiviä ei sovelleta henkilövahinkoihin, yksityisomaisuudelle aiheutuneisiin vahinkoihin eikä taloudellisiin menetyksiin, eikä se vaikuta tällaisia vahinkoja koskeviin oikeuksiin.
- (15) Koska ympäristövahinkojen ehkäiseminen ja korjaaminen on tehtävä, jolla suoraan edistetään yhteisön ympäristöpolitiikan täytäntöönpanoa, viranomaisten olisi varmistettava tässä direktiivissä säädetyn järjestelmän asianmukainen toteuttaminen ja sen täytäntöönpanon valvominen.
- (16) Ympäristön ennallistamisen olisi tapahduttava tehokkaasti ja siten, että varmistetaan asianmukaisten ennallistamistavoitteiden saavuttaminen. Tätä varten olisi määriteltävä yhteiset puitteet, ja toimivaltaisen viranomaisen olisi valvottava, että niitä sovelletaan moitteettomasti.
- (17) Olisi annettava asianmukaiset säännökset siltä varalta, että on ilmennyt useita ympäristövahinkotapauksia eikä toimivaltainen viranomainen voi varmistaa, että kaikki tarpeelliset korjaavat toimenpiteet toteutetaan samanaikaisesti. Tällöin toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava oikeus päättää, mikä ympäristövahinko on korjattava ensisijaisesti.
- (18) Aiheuttamisperiaatteen mukaisesti toiminnanharjoittajan, joka aiheuttaa ympäristövahingon tai välittömän uhan tällaisen vahingon tapahtumisesta, olisi pääsääntöisesti vastattava tarvittavien ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden kustannuksista. Jos toimivaltainen viranomainen

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1496/2002 (EYVL L 225, 22.8.2002, s. 13).

- toteuttaa toimet toiminnanharjoittajan puolesta itse tai kolmannen osapuolen avulla, kyseisen viranomaisen olisi varmistettava, että aiheutuneet kustannukset peritään toiminnanharjoittajalta. On myös asianmukaista, että toiminnanharjoittajat olisivat viime kädessä vastuussa kustannuksista, jotka aiheutuvat ympäristövahingon tai mahdollisesti vahinkoa koskevan välittömän uhan arvioinnista.
- (19) Jäsenvaltiot voivat säätää perittävien hallinnollisten, oikeudellisten täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien ja muiden yleisten kustannusten kiinteämääräisestä laskemisesta.
- (20) Toiminnanharjoittajan ei olisi edellytettävä olevan vastuussa tämän direktiivin nojalla toteutettujen ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden kustannuksista, kun vahinko tai sen välitön uhka on johtunut tietyistä toiminnanharjoittajasta riippumattomista tapahtumista. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittajat, jotka eivät ole toimineet tuottamuksellisesti tai huolimattomasti, eivät joudu vastaamaan korjaavien toimenpiteiden kustannuksista, kun vahinko johtuu päästöistä tai tapahtumista, joihin nimenomaisesti on myönnetty lupa tai joiden vahingollisuutta ei ole voitu tietää päästön tai tapahtuman ajankohtana.
- (21) Toiminnanharjoittajien olisi vastattava ehkäisevistä toimenpiteistä aiheutuvista kustannuksista, jos toiminnanharjoittajien olisi ollut toteutettava kyseiset toimenpiteet jo pelkästään noudattaakseen niiden toimintaa sääteleviä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, taikka luvan tai hyväksynnän ehtoja.
- (22) Jäsenvaltiot voivat vahvistaa kansallisia säännöksiä kustannusten jakautumisesta, kun vahingon aiheuttajia on useita. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon erityisesti ne erityistilanteet, joissa tuotteiden käyttäjää ei ehkä voida asettaa vastuuseen ympäristövahingoista samoilla edellytyksillä kuin kyseisten tuotteiden valmistajia. Tällöin vastuun jakautuminen olisi määriteltävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (23) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus periä ehkäisevistä tai korjaavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset toiminnanharjoittajalta kohtuullisen ajan kuluessa siitä päivästä, jona nämä toimenpiteet on saatettu päätökseen.
- (24) On tarpeen varmistaa, että käytettävissä on tehokkaita täytäntöönpano- ja valvontakeinoja, ja samalla varmistaa, että toiminnanharjoittajien ja muiden asianomaisten osapuolten oikeudet edut turvataan asianmukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vastattava erityistehtävistä, joihin kuuluu hallinnollista harkintaa, erityisesti vahingon merkityksen arviointia ja korjaavista toimenpiteistä päättämistä.
- (25) Henkilöillä, joihin ympäristövahinko vaikuttaa haitallisesti tai todennäköisesti vaikuttaa haitallisesti olisi oltava oikeus pyytää, että toimivaltainen viranomainen ryhtyy toimiin. Ympäristönsuojelu on kuitenkin laaja-alainen asia, jonka puolesta yksittäiset henkilöt eivät aina toimi tai pysty toimimaan. Myös valtioista riippumattomille ympäristönsuojelujärjestöille olisi sen vuoksi annettava mahdollisuus asianmukaisesti osaltaan vaikuttaa tämän direktiivin tehokkaaseen täytäntöönpanoon.
- (26) Luonnollisilla ja oikeushenkilöillä, joita asia koskee, olisi oltava mahdollisuus turvautua menettelyihin saattaa toimivaltaisen viranomaisen päätökset, toimet tai toimimatta jättäminen uudelleen tutkittavaksi.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä kannustakseen toiminnanharjoittajia käyttämään asianmukaisia vakuutuksia tai muita taloudellisia turvajärjestelyjä ja edistääkseen rahavakuutta koskevien järjestelyiden ja markkinoiden kehittämistä, jotta ne voivat suoriutua tämän direktiivin mukaisista taloudellisista velvoitteistaan.
- (28) Jos ympäristövahinko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa useisiin jäsenvaltioihin, näiden olisi tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset ja tehokkaat ympäristövahingon ehkäisevät tai sen korjaavat toimet. Jäsenvaltiot voivat periä takaisin ehkäisevistä tai korjaavista toimista aiheutuvat kustannukset.
- (29) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta tiukempia säännöksiä merkittävien ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi eikä myöskään säättämästä soveltuvista toimista niiden tilanteiden osalta, joissa voitaisiin periä päällekkäisiä korvauksia kustannuksista sen johdosta, että niitä hakevat sekä toimivaltainen viranomainen tämän direktiivin nojalla että henkilö, jonka omaisuudelle aiheutuu haittaa ympäristövahingosta.
- (30) Ennen direktiivin täytäntöönpanoa varten säädetyt määräajan päättymistä aiheutuneiden vahinkojen ei olisi kuuluttava sen soveltamisalaan.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta saadusta kokemuksesta, jotta komissio voi, ottaen huomioon direktiivin vaikutuksen kestäväan kehitykseen sekä tulevaisuuden ympäristöriskit, harkita, onko tätä direktiiviä tarkistettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda aiheuttamisperiaatteen perustuva ympäristövastuujärjestelmä ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'ympäristövahingolla'

- a) suojeltaville lajeille ja luontotyypeille aiheutuvaa vahinkoa, jolla on näiden luontotyyppien tai lajien suotuisan suojelun tason saavuttamisen tai ylläpitämisen kannalta merkittäviä haitallisia vaikutuksia. Tällaisten vaikutusten merkittävyyttä on arvioitava suhteessa perustilaan ottaen huomioon liitteessä I esitetyt perusteet;

Suojeltaville lajeille ja luontotyypeille aiheutunut vahinko ei käsitä aiemmin todettuja haitallisia vaikutuksia, jotka aiheutuvat sellaisesta toiminnanharjoittajan toimesta, johon viranomaiset ovat nimenomaisesti antaneet luvan direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 ja 4 kohdan tai 16 artiklan tai direktiivin 79/409/ETY 9 artiklan täytäntöönpanosäännösten mukaisesti tai, sellaisten luontotyyppien tai lajien osalta, jotka eivät kuulu yhteisön lainsäädännön piiriin, vastaavan kansallisen luonnonsuojelua koskevan lainsäädännön mukaisesti.

- b) vesille aiheutuvaa vahinkoa eli vahinkoa, joka vaikuttaa huomattavan haitallisesti kyseessä olevien vesien ekologiseen, kemialliseen ja/tai määrälliseen tilaan ja/tai ekologiseen potentiaaliin, siten kuin ne määrittellään direktiivissä 2000/60/EY, lukuun ottamatta haitallisia vaikutuksia, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 4 artiklan 7 kohtaa;
- c) maaperälle aiheutuvaa vahinkoa eli maaperän pilaantumista, josta aiheutuu huomattava riski siitä, että aineiden, valmisteiden, organismien tai mikro-organismien suora tai välillinen joutuminen maahan tai maapohjaan vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen;
2. 'vahingolla' suoraan tai välillisesti tapahtuvaa mitattavissa olevaa luonnonvarojen haitallista muutosta tai luonnonvarapalvelun huonontumista;

3. 'suojeltavilla lajeilla ja luontotyypeillä'

- a) direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 2 kohdassa mainittuja, liitteessä I lueteltuja tai direktiivin 92/43/ETY liitteissä II ja IV lueteltuja lajeja;
- b) direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 2 kohdassa mainittujen, liitteessä I lueteltujen tai direktiivin 92/43/ETY liitteessä II lueteltujen lajien elinympäristöjä ja direktiivin 92/43/ETY liitteessä I lueteltuja luontotyyppiä sekä direktiivin 92/43/ETY liitteessä IV lueteltujen lajien lisääntymis- tai levähdyspaikkoja; ja
- c) jäsenvaltion päätöksen mukaisesti muuta luontotyyppiä tai lajia, jota ei ole lueteltu mainituissa liitteissä, mutta jonka jäsenvaltio osoittaa vastaaviin tarkoituksiin kuin ne, joista säädetään mainituissa kahdessa direktiivissä;

4. 'suojelun tasolla'

- a) luontotyyppin osalta luontotyyppiin ja sille luonteenomaisiin lajeihin kohdistuvien eri tekijöiden yhteisvaikutusta, joka voi vaikuttaa kyseisen luontotyyppin luontaiseen levinneisyyteen, rakenteeseen ja toimintoihin pitkällä aikavälillä sekä sille luonteenomaisten lajien eloonjäämiseen pitkällä aikavälillä tapauksesta riippuen joko jäsenvaltioiden sillä Euroopassa olevalla alueella, johon perustamissopimusta sovelletaan, tai jonkin jäsenvaltion alueella tai kyseisen luontotyyppin luontaisella levinneisyysalueella.

Luontotyyppin suojelun tasoa pidetään 'suotuisana', kun

- luontotyyppin luonnollinen levinneisyys sekä alueet, joilla sitä esiintyy tällä alueella, ovat vakaita tai laajenemassa,
 - erityinen rakenne ja erityiset toiminnot, jotka ovat tarpeen luontotyyppin säilyttämiseksi pitkällä aikavälillä, ovat olemassa ja säilyvät todennäköisesti ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja
 - luontotyyppille luonteenomaisten lajien suojelun taso on suotuisa b alakohdassa olevan tarkoitettulla tavalla;
- b) lajin osalta kyseiseen lajiin kohdistuvien eri tekijöiden yhteisvaikutusta, joka voi vaikuttaa kyseisen lajin levinneisyyteen ja lukuisuuteen pitkällä aikavälillä tapauksesta riippuen joko jäsenvaltioiden sillä Euroopassa olevalla alueella, johon perustamissopimusta sovelletaan, tai jonkin jäsenvaltion alueella tai kyseisen lajin luontaisella levinneisyysalueella.

- Lajin suojelun tasoa pidetään 'suotuisana', kun
- kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana,
 - lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja
 - lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö;
5. 'vesillä' kaikkia direktiivin 2000/60/EY soveltamisalaan kuuluvia vesiä;
6. 'toiminnanharjoittajalla' luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, sekä yksityisiä että julkisia, jotka harjoittavat tai johtavat ammatillista toimintaa tai, jos jäsenvaltion lainsäädännössä niin säädetään, joille on annettu kyseisen toiminnan teknisiä toimintoja koskeva ratkaiseva taloudellinen päätäntävalta, mukaan lukien toimintaa koskevan luvan haltija tai henkilö, joka rekisteröi toiminnan tai ilmoittaa siitä;
7. 'ammattillisella toiminnalla' toimintaa, jota harjoitetaan taloudellisen toiminnan, liikkeen tai yrityksen puitteissa, riippumatta siitä, onko se luonteeltaan yksityistä vai julkista taikka voittoa tavoittelevaa vai voittoa tavoittelematonta;
8. 'päästöllä' ihmisen toimista aiheutuvaa aineiden, valmisteiden, organismien tai mikro-organismien pääsemistä ympäristöön;
9. 'välittömällä vahingon uhalla' riittävää todennäköisyyttä, että lähitulevaisuudessa tapahtuu ympäristövahinko;
10. 'ehkäisevillä toimenpiteillä' toimenpiteitä, jotka toteutetaan ympäristövahingon välittömän uhan aiheuttaneen tapahtuman, toimen tai laiminlyöntien vuoksi kyseisen vahingon ehkäisemiseksi tai sen saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi;
11. 'korjaavilla toimenpiteillä' toimia tai toimien yhdistelmää, mukaan lukien lieventämistoimet tai väliaikaiset toimet, joilla korjataan, kunnostetaan tai korvataan vahingoittuneita luonnonvaroja ja/tai huonontuneita palveluja taikka hankitaan vastaavanlaisia luonnonvaroja ja/tai palveluja liitteen II mukaisesti;
12. 'luonnonvaralla' suojeltavia lajeja ja luontotyypppejä, vesiä ja maaperää;
13. 'palveluilla' ja 'luonnonvarapalveluilla' yhden luonnonvaran jonkin toisen luonnonvaran tai kansalaisten hyväksi suorittamia tehtäviä;
14. 'perustilalla' luonnonvarojen ja palvelujen sitä tilaa vahinkohetkellä, joka olisi vallinnut, jos ympäristövahinkoa ei olisi tapahtunut ja joka voidaan arvioida parhaan mahdollisen käytettävissä olevan tiedon perusteella;
15. 'palauttamisella', mukaan lukien 'luonnollinen palautuminen' vesien, suojeltavien lajien ja luontotyyppien osalta vahingoittuneiden luonnonvarojen ja/tai huonontuneiden palvelujen palauttamista perustilaan ja maaperän vahingoittumisen osalta ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien huomattavien riskien poistamista;
16. 'kustannuksilla' kustannuksia, jotka ovat perusteltuja tämän direktiivin asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi mukaan lukien ympäristövahingon ja sen välittömän uhan arviointikustannukset, vaihtoehtoisen toiminnan arviointiin liittyvät kustannukset sekä hallinnolliset, oikeudelliset ja täytäntöönpanosta aiheutuvat kustannukset, tietojen keräämisestä aiheutuvat ja muut yleiset kustannukset sekä seurannasta ja valvonnasta aiheutuvat kustannukset.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan:
- a) ympäristövahinkoihin, jotka ovat aiheutuneet liitteessä III lueteltujen ammatillisten toimintojen harjoittamisesta, sekä ympäristövahinkojen välittömiin uhkiin, jotka ovat aiheutuneet näistä toiminnoista;
 - b) suojeltaville lajeille ja luontotyypeille aiheutuneisiin vahinkoihin, jotka ovat aiheutuneet muiden kuin liitteessä III lueteltujen ammatillisten toimintojen harjoittamisesta, sekä tällaisten vahinkojen välittömiin uhkiin, jotka ovat aiheutuneet näistä toiminnoista, kun toiminnanharjoittaja on toiminut tuottamuksellisesti tai huolimattomasti.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta sellaisen tiukemman yhteisön lainsäädännön, jolla säännellään tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa, tai sellaisen yhteisön lainsäädännön, joka sisältää tuomioistuinten toimivaltaa koskevia sääntöjä, soveltamista.

3. Tässä direktiivissä ei anneta yksityisille osapuolille oikeutta saada korvauksia ympäristövahingon tai sen välittömän uhan johdosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.

4 artikla

Poikkeukset

1. Ympäristövahinko tai sen välitön uhka ei kuulu direktiivin soveltamisalaan, jos sen aiheuttaa

- a) aseellinen konflikti, vihollisuudet, sisällissota tai kapina;
- b) poikkeuksellinen, väistämätön ja hallitsematon luonnonilmiö.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta ympäristövahinkoon tai sen välittömään uhkaan, jos syynä on tapaus, jota koskeva vahinkovastuu tai korvaus kuuluu jonkin sellaisen liitteessä IV luetellun kansainvälisen yleissopimuksen soveltamisalaan, joka on voimassa asianomaisessa jäsenvaltiossa, tällaisten yleissopimusten mahdolliset myöhemmät muutokset mukaan lukien.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta toiminnanharjoittajan oikeuteen rajoittaa vastuutaan sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla pannaan täytäntöön vuoden 1976 yleissopimus merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta, sen mahdolliset myöhemmät muutokset mukaan lukien, tai vuonna 1988 tehty Strasbourgin yleissopimus vastuun rajoittamisesta sisävesiliikenteessä (CLNI), sen mahdolliset myöhemmät muutokset mukaan lukien.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta ydinriskeihin eikä ympäristövahinkoihin tai tällaisen vahingon välittömään uhkaan, jos ne on aiheuttanut toiminta, joka kuuluu Euroopan atomienergia-yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan taikka tapaus tai toiminta, jota koskeva vastuu tai korvaukset kuuluvat jonkin liitteessä V luetellun kansainvälisen välineen soveltamisalaan, tällaisten välineiden mahdolliset myöhemmät muutokset mukaan lukien.

5. Tätä direktiiviä sovelletaan hajakuormituksesta aiheutu- neeseen ympäristövahinkoon tai sen välittömään uhkaan ainoastaan, jos voidaan osoittaa syy-yhteys vahingon ja yksittäisten toiminnanharjoittajien toiminnan välillä.

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta toimiin, joiden pääasiallisena tarkoituksena on kansallinen puolustus tai kansainvälinen turvallisuus, eikä toimiin, joiden yksinomaisena tarkoituksena on suojata luonnonmullistuksilta.

5 artikla

Ehkäisevät toimet

1. Kun ympäristövahinkoa ei ole vielä tapahtunut, mutta sen välitön uhka on olemassa, toiminnanharjoittajan on viipymättä toteutettava tarpeelliset ehkäisevät toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tarvittaessa ja joka tapauksessa aina, kun ympäristövahingon välitön uhka ei lakkaa olemasta toiminnanharjoittajan toteuttamista ehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta, toiminnanharjoittajien on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian kaikista tilanteen kannalta olennaisista seikoista.

3. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa:

- a) vaatia toiminnanharjoittajaa antamaan tietoja ympäristövahingon välittömästä uhasta tai tietoja tapauksissa, joissa tällaisen välittömän uhan epäillään olevan olemassa;
- b) vaatia toiminnanharjoittajaa toteuttamaan tarpeelliset ehkäisevät toimenpiteet;
- c) antaa toiminnanharjoittajalle ohjeita, joita tämän on noudatettava toteuttaessaan tarvittavia ehkäiseviä toimenpiteitä; tai
- d) toteuttaa itse tarpeelliset ehkäisevät toimenpiteet.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja toteuttaa ehkäisevät toimenpiteet. Jos toiminnanharjoittaja ei noudata 1 kohdasta tai 3 kohdan b tai c alakohdasta johtuvia velvoitteita, jos toiminnanharjoittajaa ei voida osoittaa tai jos sillä ei tämän direktiivin nojalla ole velvollisuutta vastata kustannuksista, toimivaltainen viranomainen voi itse toteuttaa nämä toimenpiteet.

6 artikla

Korjaavat toimet

1. Kun ympäristövahinko on tapahtunut, toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista tilanteeseen liittyvistä olennaisista seikoista ja toteutettava

- a) kaikki mahdolliset toimenpiteet kyseisten pilaavien aineiden ja/tai muiden vahinkoa aiheuttavien tekijöiden torjumiseksi, leviämisen estämiseksi, poistamiseksi tai käsittelemiseksi muulla tavalla viipymättä, jotta ympäristölle aiheutuvia lisävahinkoja ja ihmisten terveydelle aiheutuvia haitallisia vaikutuksia voidaan rajoittaa tai ne voidaan estää taikka rajoittaa palvelujen edelleen huononemista, ja

- b) tarpeelliset korjaavat toimenpiteet 7 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa:
- vaatia toiminnanharjoittajaa antamaan lisätietoja tapahtuneista vahingoista;
 - toteuttaa tai vaatia toiminnanharjoittajaa toteuttamaan kaikki mahdolliset toimenpiteet tai antaa toiminnanharjoittajalle ohjeita toimenpiteiksi kyseisten pilaavien aineiden ja/ tai muiden vahinkoa aiheuttavien tekijöiden torjumiseksi, leviämisen estämiseksi, poistamiseksi tai käsittelemiseksi muulla tavalla viipymättä, jotta ympäristölle aiheutuvia lisävahinkoja ja ihmisten terveydelle aiheutuvia haitallisia vaikutuksia voidaan rajoittaa tai ne voidaan estää taikka rajoittaa palvelujen huononemista edelleen;
 - vaatia toiminnanharjoittajaa toteuttamaan tarpeelliset korjaavat toimenpiteet;
 - antaa toiminnanharjoittajalle ohjeita, joita sen on noudatettava toteuttaessaan tarpeellisia korjaavia toimenpiteitä; tai
 - toteuttaa itse tarpeelliset korjaavat toimenpiteet.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja toteuttaa korjaavat toimenpiteet. Jos toiminnanharjoittaja ei noudata 1 kohdasta tai 2 kohdan b, c tai d alakohdasta johtuvia velvoitteita, jos toiminnanharjoittajaa ei voida määrittää tai jos toiminnanharjoittajaa ei tämän direktiivin nojalla voida velvoittaa vastaamaan kustannuksista, toimivaltainen viranomainen voi itse toteuttaa viimeisenä keinonaan kyseiset toimenpiteet.

7 artikla

Korjaavien toimenpiteiden määrittäminen

- Toiminnanharjoittajien on osoitettava liitteen II mukaisesti mahdolliset korjaavat toimenpiteet ja esitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi, jollei toimivaltainen viranomainen ole toteuttanut toimia 6 artiklan 2 kohdan e alakohdan ja 6 artiklan 3 kohdan nojalla.
- Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä korjaavat toimenpiteet pannaan täytäntöön liitteen II mukaisesti ja tarvittaessa yhteistyössä asianomaisen toiminnanharjoittajan kanssa.
- Jos on sattunut useita ympäristövahinkoja eikä toimivaltainen viranomainen voi varmistaa, että tarvittavat korjaavat toimenpiteet toteutetaan samanaikaisesti, toimivaltaisella viranomaisella on oikeus päättää, mikä ympäristövahinko on korjattava ensisijaisesti.

Tätä päätöstä tehdessään toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon muun muassa ympäristövahinkojen luonne, laajuus, vakavuus ja luonnollisen palautumisen mahdollisuus. Myös ihmisten terveydelle aiheutuvat riskit on otettava huomioon.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja niitä henkilöitä, joiden maalla korjaavat toimenpiteet toteutettaisiin, toimittamaan huomautuksensa, ja otettava ne huomioon.

8 artikla

Ehkäisemisestä ja korjaamisesta aiheutuvat kustannukset

- Toiminnanharjoittaja vastaa tämän direktiivin nojalla toteutettavien ehkäisevien ja korjaavien toimien kustannuksista.
- Jollei 3 ja 4 kohdasta muuta johdu, toimivaltaisen viranomaisen on perittävä muun muassa omaisuuteen kohdistuvien tai muiden soveltuviin vakuuksien avulla vahingon tai sen välittömän uhan aiheuttaneelta toiminnanharjoittajalta kustannukset, jotka viranomaiselle ovat aiheutuneet tämän direktiivin nojalla toteutettujen ehkäisevien tai korjaavien toimien toteuttamisesta.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kustannukset perimättä täysimääräisinä, jos perimisestä aiheutuvat kulut olisivat suuremmat kuin perittävä määrä tai jos toiminnanharjoittajaa ei voida osoittaa.

3. Toiminnanharjoittajaa ei voida velvoittaa vastaamaan tämän direktiivin nojalla toteutettavista ehkäisevistä tai korjaavista toimista aiheutuvista kustannuksista, jos hän voi osoittaa, että ympäristövahinko tai sen välitön uhka:

- oli kolmannen osapuolen aiheuttama, ja on sattunut tai sen välitön uhka on ilmennyt asianmukaisista turvatoimenpiteistä huolimatta; tai
- johtui viranomaisen antaman pakottavan määräyksen tai ohjeen noudattamisesta, paitsi jos kyseessä on toiminnanharjoittajan omasta toiminnasta aiheutuneen päästön tai muun tapauksen seurauksena annettu määräys tai ohje.

Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja voi periä takaisin hänelle aiheutuneet kustannukset.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittaja ei vastaa tämän direktiivin nojalla toteutettavista korjaavista toimista aiheutuvista kustannuksista, jos hän osoittaa, että hän ei ole toiminut tuottamuksellisesti tai huolimattomasti ja että ympäristövahinko johtuu

- päästöstä tai tapahtumasta, joka täysin vastaa luvan ehtoja ja on nimenomaisesti sallittu tällä luvalla, joka on myönnetty tai annettu sellaisten sovellettavien kansallisten lakien ja asetusten mukaisesti, joilla pannaan täytäntöön liitteessä III tarkoitettujen yhteisön toteuttamat lainsäädäntötoimenpiteet sellaisina kuin niitä sovelletaan päästö- tai tapahtumapäivänä;

b) päästöstä tai toiminnasta tai jonkin tuotteen käyttötavasta toiminnan aikana, jonka osalta toiminnanharjoittaja osoittaa, että sen ei uskottu todennäköisesti aiheuttavan ympäristövahinkoa sen hetken tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella, jona päästö laskettiin ympäristöön tai toiminta tapahtui.

5. Toimivaltaisen viranomaisen 5 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 6 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttamat toimenpiteet eivät rajoita tämän direktiivin mukaista asianomaisen toiminnanharjoittajan vastuuta, eivätkä ne rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.

9 artikla

Kustannusten jakaminen, kun vahingon aiheuttajia on useita

Tämä direktiivi ei rajoita niiden kansallisten säännösten soveltamista, jotka koskevat kustannusten jakamista, kun vahingon aiheuttajia on useita, eikä etenkin niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat vastuun jakamista tuotteen valmistajan ja käyttäjän kesken.

10 artikla

Kustannusten perimisen määräaika

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus panna vireille menettely tämän direktiivin mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten perimiseksi vahingon tai sen välittömän uhan aiheuttaneelta toiminnanharjoittajalta tai soveltuviin tapauksissa kolmannelta osapuolelta viiden vuoden kuluessa joko siitä päivästä, jona kyseiset toimenpiteet on saatettu päätökseen tai päivästä, jona vastuussa oleva toiminnanharjoittaja tai kolmas osapuoli on määritetty, riippuen siitä, kumpi näistä ajankohdista on myöhempi.

11 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tässä direktiivissä säädettyistä tehtävistä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen velvollisuutena on todeta, mikä toiminnanharjoittaja on aiheuttanut ympäristövahingon tai sen välittömän uhan, arvioida vahingon vakavuus ja päättää, mitä korjaavia toimenpiteitä olisi toteutettava liitteen II mukaisesti. Tätä varten toimivaltaisella viranomaisella on oikeus vaatia, että kyseinen toiminnanharjoittaja toteuttaa oman arviointinsa ja toimittaa kaikki tarvittavat tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen voi valtuuttaa ulkopuolisen suorittamaan tarpeelliset ehkäisevät tai korjaavat toimenpiteet tai vaatia, että tämä suorittaa ne.

4. Tämän direktiivin mukaisesti tehdyissä päätöksissä, joissa edellytetään ehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä, on esitettävä tarkat perusteet siitä, mihin päätös perustuu. Päätöksestä on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle toiminnanharjoittajalle, jolle on samalla ilmoitettava kaikista tämän käytettävissä olevista, asianomaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakukeinoista sekä niitä koskevista määräaajoista.

12 artikla

Toimintapyyntö

1. Luonnollisilla tai oikeushenkilöillä,

a) joihin ympäristövahinko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai

b) joiden etua vahinkoon liittyvä ympäristöä koskeva päätöksenteko riittävästi koskee, tai vaihtoehtoisesti

c) jotka väittävät oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä tätä edellytetään ennakkoehtona,

on oikeus ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille havainnoista, jotka liittyvät heidän tiedossaan oleviin ympäristövahinkoihin tai niiden välittömään uhkaan, sekä oikeus pyytää, että toimivaltaiset viranomaiset ryhtyvät toimenpiteisiin tämän direktiivin mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä 'etu, jota asia riittävästi koskee' ja 'oikeuksien heikentyminen'.

Ympäristönsuojelua edistävillä ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävillä valtioista riippumattomilla järjestöillä katsotaan olevan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla etu, jota asia riittävästi koskee. Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, jotka voivat heikentyä c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Toimintapyyntöön on liitettävä tarpeelliset tiedot, jotka tukevat kyseistä ympäristövahinkoa koskevia havainnoita.

3. Jos toimintapyyntö ja siihen liittyvät havainnot osoittavat uskottavasti, että ympäristövahinko on tapahtunut, toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava näitä havainnoita ja toimintapyyntöjä. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on annettava asianomaiselle toiminnanharjoittajalle tilaisuus ilmoittaa näkemyksensä toimintapyyntöä ja siihen liittyvistä havainnoista.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on mahdollisimman pian ja kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille, jotka ilmoittivat havainnoista viranomaisille, tekemästään päätöksestä

suostua pyynnön mukaisiin toimiin tai kieltäytyä niistä sekä perusteltava päätöksensä.

5. Jäsenvaltio voi päättää, ettei se sovelle 1—4 kohdan säännöksiä tapauksiin, joissa on kyse välittömästä vahingon uhasta.

13 artikla

Muutoksenhakukeinot

1. Edellä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä on oikeus tämän direktiivin nojalla panna vireille menettely sellaisessa tuomioistuimessa tai muussa riippumattomassa ja puolueettomassa julkisessa elimessä, jolla on toimivalta tutkia toimivaltaisen viranomaisen päätösten, toimien tai toimimatta jättämisen muodollinen ja aineellinen laimukaisuus.

2. Tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön niiden säännösten noudattamista, jotka sääntelevät oikeussuojan saatavuutta, eikä niiden, jotka edellyttävät kaikkien hallinnollisten muutoksenhakukeinojen käyttöä ennen oikeudelliseen menettelyyn turvautumista.

14 artikla

Rahavakuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimia edistääkseen sitä, että asianomaiset taloudelliset ja rahoitusalan toiminnanharjoittajat kehittävät rahavakuutta koskevia järjestelyjä ja markkinoita, mukaan lukien maksukyvyttömyystapauksissa sovellettavat rahoitusjärjestelmät, jotta toiminnanharjoittajat voivat käyttää rahoitusvakuuksia tämän direktiivin mukaisen vastuun kattamiseen.

2. Komission on ennen 30 päivää huhtikuuta 2010 esitettävä kertomus tämän direktiivin tehokkuudesta ympäristövahinkojen tosiasiallisessa korjaamisessa, sekä siitä, onko liitteen III kattamia toimintoja varten saatavissa kohtuullisella hinnalla ja ehdoin vakuutuksia ja muuntotyypisiä rahavakuuksia. Kertomuksessa käsitellään seuraavia seikkoja rahoitusvakuuksien osalta: vaihteittainen lähestymistapa, rahavakuuden enimmäismäärä ja matalariskisten toimintojen sulkeminen soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän kertomuksen ja laajennetun vaikutusten arvioinnin perusteella, kustannus-hyötysanalyysi mukaan lukien, komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia järjestelmäksi, joka koskee yhdenmukaistettua pakollista rahavakuutta.

15 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jos ympäristövahinko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa useisiin jäsenvaltioihin, näiden jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä, myös vaihtamalla asianmukaisia tietoja, jotta voidaan varmistaa tällaista ympäristövahinkoa koskevat ehkäisevät ja tarvittaessa korjaavat toimet.

2. Kun ympäristövahinko on tapahtunut, on sen jäsenvaltion, jonka alueella vahinko on aiheutunut, toimitettava riittävät tiedot vahingolle mahdollisesti alttiiksi joutuneille jäsenvaltioille.

3. Kun jäsenvaltio toteaa rajojensa sisällä vahingon, jota ei ole aiheutettu sen rajojen sisäpuolella, se voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille. Se voi antaa suosituksia ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja pyrkii tämän direktiivin mukaisesti perimään takaisin kustannukset, joita sille on aiheutunut ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden toteuttamisesta.

16 artikla

Suhde kansalliseen lainsäädäntöön

1. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta tiukempia säännöksiä ympäristövahinkojen ehkäisemisestä ja korjaamisesta, mukaan lukien uusien ehkäisemistä ja korjaamista koskevien tämän direktiivin vaatimusten alaisten toimintojen ja vastuuseen asetettavien osapuolten määrittäminen.

2. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltiota antamasta asianmukaisia säännöksiä esimerkiksi sen estämiseksi, että peritään päällekkäisiä korvauksia tilanteissa, joissa korvauksia haakee sekä tämän direktiivin mukainen toimivaltainen viranomainen että henkilö, jonka omaisuudelle ympäristövahinko aiheuttaa haittaa.

17 artikla

Ajallinen soveltaminen

Tätä direktiiviä ei sovelleta

- vahinkoihin, jotka ovat aiheutuneet ennen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivää tapahtuneista päästöistä, tapahtumista tai tilanteista;
- vahinkoihin, jotka ovat aiheutuneet 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päivien jälkeen tapahtuneista päästöistä, tapahtumista tai tilanteista, jos ne johtuvat tietyn toiminnan harjoittamisesta, joka on tapahtunut ja päättynyt ennen mainittua päivämäärää;
- vahinkoihin, jos vahingon aiheuttaneesta päästöstä, tapahtumasta tai tilanteesta on kulunut yli 30 vuotta.

18 artikla

Kertomukset ja tarkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista 30 päivään huhtikuuta 2013 mennessä. Kertomusten on sisällettävä liitteessä VI tarkoitettut tiedot.

2. Komissio antaa tämän perusteella neuvostolle ja Euroopan parlamentille ennen 30 päivää huhtikuuta 2014 kertomuksen, johon sisältyy aiheellisia muutosehdotuksia.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa tarkastellaan

- a) — 4 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamista liittyen siihen, että tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty pilaantuminen, joka kuuluu liitteissä IV ja V lueteltujen kansainvälisten välineiden soveltamisalaan, ja
- 4 artiklan 3 kohdan soveltamista liittyen toiminnanharjoittajan oikeuteen rajoittaa vastuutaan 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

Komissio ottaa huomioon asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla, kuten IMOssa ja Euratomissa, ja asiaa koskevista kansainvälisistä sopimuksista saadut kokemukset ja sen, missä määrin kyseiset välineet ovat tulleet voimaan ja/tai on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa ja/tai missä määrin niitä on muutettu, ottaen huomioon kaikki tällaisista toiminnoista aiheutuneet asiaan vaikuttavat ympäristövahinkotapaukset ja toteutetut korjaavat toimet sekä jäsenvaltioiden vastuutasojen väliset erot, tarkastellen aluksen omistajan vastuun ja öljynsaajien osallistumisen välistä suhdetta ja ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahasaston toteuttamat asiaa koskevat tutkimukset.

b) tämän direktiivin soveltamista muuntogeenisten organismien (GMO:t) aiheuttamiin ympäristövahinkoihin; tätä on tarkasteltava erityisesti asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla ja kansainvälisistä yleissopimuksista, esimerkiksi biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksesta ja Cartagenaan bioturvallisuuspöytäkirjasta saatujen kokemusten pohjalta; lisäksi on otettava huomioon GMO:ien aiheuttamien ympäristövahinkotapausten seuraukset;

c) tämän direktiivin soveltamista suojeltaviin lajeihin ja luontotyyppeihin;

d) välineitä, jotka voidaan mahdollisesti sisällyttää liitteisiin III, IV ja V.

19 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 30 päivään huhtikuuta 2007 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännöksistä ja antamistaan kansallisista säännöksistä.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE I

2 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHDASSA TARKOITETUT PERUSTEET

Sellaisten vahinkojen merkittävyys, jotka vaikuttavat haitallisesti luontotyyppien tai lajien suojelun suotuisan tason saavuttamiseen tai ylläpitämiseen, on arvioitava suhteessa niiden suojelun tasoon vahingon tapahtumishetkellä sekä niiden tuottamiin palveluihin ja luonnolliseen uudistumiskykyyn. Perustilan merkittävät haitalliset muutokset olisi määritettävä muun ohessa seuraavien mitattavissa olevien tietojen perusteella:

- yksilöiden lukumäärä, niiden esiintymistiheys tai esiintymisalue;
- tiettyjen yksilöiden tai vahingoittuneen alueen merkitys suhteessa kyseisen lajin tai luontotyyppin suojeleluun, lajin tai luontotyyppin harvinaisuus (arvioituna paikallisesti, alueellisesti ja yleisellä tasolla, yhteisön taso mukaan luettuna);
- lajin leviämiskyky (kyseiselle lajille tai kannalle ominaisen dynamiikan mukaan) tai elinkelpoisuus eli luontotyyppin luontainen uudistumiskyky (sille tyypillisen lajeille tai niiden kannoille ominaisen dynamiikan mukaan);
- lajin tai luontotyyppin kyky palautua nopeasti vahingon tapahduttua ilman muita toimia kuin tehostetut suojelutoimet sellaiseen tilaan, joka johtaa pelkästään lajin tai luontotyyppin dynamiikan ansiosta tilaan, jota voidaan pitää perustilaa vastaavana tai sitä parempana.

Vahingot, joilla on todistettavasti vaikutuksia ihmisten terveyteen, on luokiteltava merkittäviksi vahingoiksi.

Seuraavia ei tarvitse luokitella merkittäviksi vahingoiksi:

- kielteiset muutokset, jotka ovat vähäisempiä kuin kyseisen lajin tai luontotyyppin kannalta normaaleiksi katsottavat luonnolliset vaihtelut,
- kielteiset muutokset, jotka johtuvat luonnollisista syistä tai toimista, jotka kuuluvat alueiden normaaliin hoitoon sellaisena kuin hoito on määritetty luontotyyppiä koskeissa rekistereissä tai tavoiteasiakirjoissa tai kuin alueen omistajat tai toiminnanharjoittajat ovat hoidon aiemmin toteuttaneet,
- lajeille tai elinympäristöille aiheutuneet vahingot, joiden osalta on todettu, että lajit tai elinympäristöt palautuvat lyhyessä ajassa ja ilman toimenpiteitä joko perustilaan tai sellaiseen tilaan, joka johtaa pelkästään lajin tai luontotyyppin dynamiikan ansiosta tilaan, jota voidaan pitää perustilaa vastaavana tai sitä parempana.

LIITE II

YMPÄRISTÖVAHINKOJEN KORJAAMINEN

Tässä liitteessä esitetään yhteiset puitteet, joita on noudatettava valittaessa parhaiten soveltuvat toimenpiteet ympäristö-
vahinkojen korjaamisen varmistamiseksi.

1. Vesille taikka suojeltaville lajeille tai luontotyypeille aiheutuneiden vahinkojen korjaaminen

Ympäristövahingot korjataan vesille taikka suojeltaville lajeille tai luontotyypeille aiheutuneiden vahinkojen
osalta palauttamalla ympäristö perustilaan ensisijaisin, täydentävin ja korvaavin toimin. Tällöin tarkoitetaan:

- a) "ensisijaisella" korjaamisella kaikkia korjaavia toimenpiteitä, joiden avulla vahingoittuneet luonnonvarat ja/
tai huonontuneet palvelut palautetaan perustilaan tai niiden tilaa muutetaan perustilan suuntaan;
- b) "täydentävällä" korjaamisella kaikkia luonnonvaroihin ja/tai palveluihin liittyviä korjaavia toimenpiteitä,
joilla korvataan se, että ensisijaisella korjaamisella ei ole voitu täysimääräisesti palauttaa ennalleen vahin-
goittuneita luonnonvaroja ja/tai palveluja;
- c) "korvaavalla" korjaamisella kaikkia toimia, jotka on toteutettu luonnonvarojen ja/tai palvelujen sellaisten
väliaikaisten menetysten korvaamiseksi, joita ilmenee vahingon tapahtumapäivästä siihen saakka, kun ensi-
sijainen korjaaminen on vaikuttanut täysimääräisesti;
- d) "väliaikaisilla menetyksillä" tarkoitetaan menetyksiä, jotka aiheutuvat siitä, että vahingoittuneet luonnonvarat
ja/tai palvelut eivät kykene suoriutumaan ekologisista tehtävistään tai tuottamaan palveluja muille luonnon-
varoille tai yleisölle ennen kuin ensisijaiset tai täydentävät toimenpiteet ovat vaikuttaneet. Siihen eivät kuulu
kansalaisille suoritettavat taloudelliset korvaukset.

Jos ensisijaisella korjaamisella ei saada ympäristöä palautetuksi sen perustilaan, toteutetaan täydentäviä korjaus-
toimia. Lisäksi toteutetaan korvaavaa korjaamista väliaikaisten menetysten korvaamiseksi.

Ympäristövahinkojen korjaaminen vesien tai suojeltavien lajien ja luontotyyppien vahingoittumisen osalta edel-
lyttää kaikkien ihmisten terveyttä vaarantavien huomattavien riskien poistamista.

1.1. Vahinkojen korjaamisen tavoitteet

Ensisijaisen korjaamisen tarkoitus

- 1.1.1. Ensisijaisen korjaamisen tarkoituksena on palauttaa vahingoittuneet luonnonvarat ja/tai palvelut perustilaan tai
perustilan suuntaan.

Täydentävän korjaamisen tarkoitus

- 1.1.2. Jos vahingoittuneet luonnonvarat ja/tai palvelut eivät palaudu perustilaan, ryhdytään täydentävään korjaamiseen.
Täydentävän korjaamisen tarkoituksena on saada aikaan, tarvittaessa vaihtoehtoisella alueella, sama luonnonva-
rojen ja/tai palvelujen taso kuin joka olisi ollut käytössä, jos vahingoittunut alue olisi palautettu perustilaansa.
Jos on mahdollista ja aiheellista, vaihtoehtoisen alueen olisi oltava maantieteellisessä yhteydessä vahingoittuneeseen
alueeseen, ottaen huomioon vahingoittuneen populaation edut.

Korvaavan korjaamisen tarkoitus

- 1.1.3. Korvaavalla korjaamisella korvataan luonnonvarojen ja palvelujen väliaikaiset menetykset ennen palautumista.
Tämä korvaaminen muodostuu suojeltaviin luontotyyppiin ja lajeihin tai veteen kohdistuvista lisäparannuk-
sista joko vahingoittuneella alueella tai vaihtoehtoisella alueella. Siihen eivät kuulu taloudelliset korvaukset kan-
salaisille.

1.2. Korjaavien toimenpiteiden määrittäminen

Ensisijaiset korjaavat toimenpiteet:

- 1.2.1. On tarkasteltava vaihtoehtoisia toimia, joilla luonnonvarat ja palvelut palautetaan suoraan perustilaan nopeutetussa aikataulussa, tai luonnollisen palautumisen kautta.

Täydentävät ja korvaavat korjaavat toimenpiteet:

- 1.2.2. Täydentävien ja korvaavien korjaavien toimenpiteiden laajuutta määritettäessä on ensin tarkasteltava mahdollisuutta käyttää vastaavan luonnonvaran tai vastaavan palvelun lähestymistapaa. Tällöin on ensin tarkasteltava toimia, joilla varmistetaan luonnonvarat ja/tai palvelut, jotka ovat samantyyppisiä ja -laatuisia sekä määrältään samanlaisia kuin vahingoittuneet luonnonvarat ja/tai palvelut. Jos tämä ei ole mahdollista, on tarjottava vaihtoehtoisia luonnonvaroja ja/tai palveluita. Esimerkiksi laadun heikkeneminen voidaan korvata lisäämällä korjaavien toimenpiteiden määrää.
- 1.2.3. Jollei ole mahdollista käyttää ensisijaista vastaavan luonnonvaran tai vastaavan palvelun lähestymistapaa, on käytettävä vaihtoehtoisia arviointitekniikoita. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä menetelmän, kuten rahallisen arvon arvioinnin, tarvittavien täydentävien ja korvaavien korjaavien toimenpiteiden laajuuden määrittämiseksi. Jos menetettyjen luonnonvarojen ja/tai palvelujen arviointi on mahdollista, mutta korvaavien luonnonvarojen ja/tai palvelujen arviointia ei voida suorittaa kohtuullisessa ajassa tai kohtuullisin kustannuksin, toimivaltainen viranomainen voi valita korjaavia toimenpiteitä, joiden kustannukset ovat samansuuruiset kuin menetettyjen luonnonvarojen ja/tai palvelujen arvioitu rahallinen arvo.

Täydentävät ja korvaavat korjaavat toimenpiteet olisi suunniteltava sellaisiksi, että niillä saadaan aikaan lisää luonnonvaroja ja/tai palveluja siten, että otetaan huomioon myös ajallinen tärkeysjärjestys ja korjaavien toimenpiteiden vaatima aika. Esimerkiksi mitä pidempi aika kuluu ennen kuin perustilaan palauttaminen on saavutettu, sitä suurempi määrä korvaavia korjaavia toimenpiteitä toteutetaan (muiden tekijöiden pysyessä ennallaan).

1.3. Korjaavien vaihtoehtojen valinta

- 1.3.1. Kohtuulliset korjaavat vaihtoehdot olisi arvioitava parhain käytettävissä olevin tekniikoin, jos ne on määritelty, seuraavien perusteiden:

- kunkin vaihtoehdon vaikutus kansanterveyteen ja yleiseen turvallisuuteen,
- vaihtoehdon toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset,
- kunkin vaihtoehdon onnistumisen todennäköisyys,
- missä määrin kullakin vaihtoehdolla ehkäistään tulevia vahinkoja ja vaihtoehdon toteuttamisella vältetään muille kohteille aiheutuvia vahinkoja,
- miten kukin vaihtoehto hyödyttää kutakin luonnonvarojen ja/tai palvelun osaa,
- missä määrin kussakin vaihtoehdossa otetaan huomioon asiaankuuluvat sosiaaliset, taloudelliset ja kulttuurinäkökohdat sekä muut sijaintiin liittyvät erityistekijät,
- aika, jonka kuluessa ympäristövahinkojen korjaaminen toteutuu,
- missä määrin eri vaihtoehtojen avulla ympäristövahinkoja kärsinyt alue saadaan palautumaan,
- maantieteellinen yhteys vahingoittuneeseen alueeseen.

- 1.3.2. Kun arvioidaan korjaavien toimien eri vaihtoehtoja, voidaan valita ensisijaisia korjaavia toimenpiteitä, joilla ei täysin palauteta vahingoittuneita vesiä taikka vahingoittunutta suojeltavaa lajia tai luontotyyppiä perustilaan tai joilla se palautetaan perustilaan hitaammin. Tämä päätös voidaan tehdä ainoastaan, jos alkuperäisellä alueella menetetyt luonnonvarat ja/tai palvelut korvataan kyseisellä päätöksellä siten, että saadaan aikaan menetettyjä luonnonvaroja ja/tai palveluja vastaava taso lisäämällä täydentäviä tai korvaavia toimia. Näin on esimerkiksi silloin, kun vastaavat luonnonvarat ja/tai palvelut voitaisiin saada aikaan toisaalla pienemmin kustannuksin. Nämä korjaavat lisätoimenpiteet määritetään alakohdassa 1.2.2 olevien sääntöjen mukaisesti.
- 1.3.3. Poiketen siitä, mitä alakohdassa 1.3.2 säädetään, ja 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti, toimivaltaisella viranomaisella on oikeus päättää, ettei muita korjaavia toimia toteuteta, jos
- tähän mennessä toteutetut korjaavat toimenpiteet takaavat sen, ettei enää ole olemassa huomattavaa vakavaa vaaraa ihmisten terveydelle, vesille tai suojeltaville lajeille ja luontotyypeille, ja
 - niiden korjaavien toimenpiteiden kustannukset, jotka olisi toteutettava perustilan tai vastaavan tason saavuttamiseksi, olisivat suhteettomia saavutettaviin ympäristöllisiin hyötyihin nähden.

2. Maaperälle aiheutuneiden vahinkojen korjaaminen

On toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan ainakin se, että kyseessä olevat saasteet poistetaan, niitä valvotaan tai vähennetään tai ne eristetään siten, että pilaantunut maaperä, ottaen huomioon sen tämänhetkisen käytön tai hyväksytyyn tulevan käytön vahinkohetkellä, ei enää aiheuta huomattavaa vaaraa ihmisten terveydelle. Tällaisten riskien olemassaolo on arvioitava sellaisilla riskinarviointimenettelyillä, joissa otetaan huomioon maaperän ominaisuudet ja käyttötarkoitus, vahingollisten aineiden, valmisteiden, eliöiden tai mikro-organismien tyyppi ja pitoisuus, niiden esiintymisriski ja leviämismahdollisuus. Varmistetaan, että käyttö tapahtuu vahingon tapahtumisen aikana voimassa olleiden maankäytösääntöjen tai muiden asiaa koskevien sääntöjen perusteella, jos sellaisia on.

Jos maan käyttöä muutetaan, toteutetaan kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveydelle aiheutuvan vakavan vaaran ehkäisemiseksi.

Jos maankäytösääntöjä ei ole, maa-alueen käyttö määräytyy vahingon tapahtumapaikan luonteen mukaisesti sen arvioitu kehitys huomioon ottaen.

On otettava huomioon mahdollisuus luonnolliseen palautumiseen ilman ihmisen suoraa vaikuttamista palautumiseen.

LIITE III

3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TOIMINNOT

1. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽¹⁾ mukaisesti lupaa edellyttävä laitosten toiminta. Tällä tarkoitetaan kaikkia direktiivin 96/61/EY liitteessä I mainittuja toimintoja lukuun ottamatta niitä laitoksia tai laitoksen osia, joita käytetään uusia tuotteita ja prosesseja koskevaan tutkimukseen tai niiden kehittämiseen ja testaamiseen.
2. Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ja vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽²⁾ perusteella lupaa tai rekisteröintiä edellyttävät jätehuoltotoimet, mukaan lukien jätteiden ja vaarallisten jätteiden keräily, kuljetus, talteenotto ⁽³⁾ ja kaatopaikalle sijoittaminen sekä kyseisten toimien valvonta sekä kaatopaikkojen seuranta.

Näihin toimiin kuuluvat muun muassa kaatopaikkojen toiminta kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽⁴⁾ sekä polttolaitosten toiminta jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.

Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltiot voivat päättää, että näihin toimiin ei kuulu sellaisen yhdyskuntien jätevedenpuhdistamojen lietteen levittäminen, joka on käsitelty hyväksytyjen normien mukaisesti käytettäväksi maataloudessa.

3. Kaikki sellaiset päästöt sisämaan pintavesiin, jotka edellyttävät ennakkolupaa tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY ⁽⁶⁾ mukaisesti ennakkolupaa.
4. Kaikki sellaiset päästöt pohjavesiin, jotka edellyttävät ennakkolupaa pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY ⁽⁷⁾ mukaisesti.
5. Sellaisten pilaavien aineiden päästöt ja injektointi pinta- tai pohjavesiin, jotka edellyttävät direktiivin 2000/60/EY perusteella lupaa, hyväksyntää tai rekisteröintiä.
6. Vedenotto ja patoaminen, joka edellyttää direktiivin 2000/60/EY perusteella ennalta haettavaa lupaa.
7. Jäljempänä mainittujen vaarallisten aineiden valmistus, käyttö, varastointi, käsittely, täyttö, päästäminen ympäristöön ja paikan päällä tapahtuva siirtäminen:
 - a) vaaralliset aineet sellaisina kuin ne on määritelty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽⁸⁾ 2 artiklan 2 kohdassa,
 - b) vaaralliset aineet sellaisina kuin ne on määritelty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/45/ETY ⁽⁹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa,
 - c) kasvinsuojeluaineet sellaisina kuin ne on määritelty kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁰⁾ 2 artiklan 1 kohdassa, sekä
 - d) biosidituotteet sellaisina kuin ne on määritelty biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/ETY ⁽¹¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽³⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s.28).

⁽⁴⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁵⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/60/EY.

⁽⁷⁾ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁸⁾ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003.

⁽⁹⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 6.5.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

8. Vaarallisten tai pilaavien aineiden tie-, rautatie-, sisävesi-, meri- tai ilmakuljetukset, sellaisina kuin ne on määritelty joko vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/55/EY ⁽¹⁾ liitteessä A, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/49/EY ⁽²⁾ liitteessä tai vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä 13 päivänä syyskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/75/ETY ⁽³⁾.
9. Sellaisten laitosten käyttö, jotka edellyttävät teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/360/ETY ⁽⁴⁾ mukaista lupaa siltä osin kuin kyse on edellä mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvien epäpuhtauksien päästöistä ilmaan.
10. Muuntogeenisten mikro-organismien suljettu käyttö, mukaan lukien kuljetus sellaisena kuin se on määritelty geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/219/ETY ⁽⁵⁾.
11. Muuntogeenisten organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön, kuljetus ja markkinoille saattaminen sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ⁽⁶⁾.
12. Euroopan unionissa, Euroopan unioniin tai Euroopan unionista tapahtuvat maan rajat ylittävät jätteiden siirrot, jotka edellyttävät lupaa tai jotka kielletään Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastuksesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 ⁽⁷⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/28/EY (EUVL L 90, 8.4.2003, s. 45).

⁽²⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/29/EY (EUVL L 90, 8.4.2003, s. 47).

⁽³⁾ EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/84 (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽⁴⁾ EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁶⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1830/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

⁽⁷⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s.1).

LIITE IV

4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET YLEISSOPIMUKSET

- a) öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta 27 päivänä marraskuuta 1992 tehty kansainvälinen yleissopimus
 - b) öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta 27 päivänä marraskuuta 1992 tehty kansainvälinen yleissopimus
 - c) siviilioikeudellisesta korvausvastuusta bunkkeriöljyvahingoissa 23 päivänä maaliskuuta 2001 tehty kansainvälinen yleissopimus
 - d) vahingonkorvausvastuusta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä 3 päivänä toukokuuta 1996 tehty kansainvälinen yleissopimus
 - e) vahingonkorvausvastuusta vaarallisten aineiden maanteitse, rautateitse ja sisävesitse tapahtuvien kuljetusten yhteydessä 10 päivänä lokakuuta 1989 tehty yleissopimus
-

*LIITE V***4 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET YLEISSOPIMUKSET**

- a) vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehty Pariisin yleissopimus sekä Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 1963 allekirjoitettu lisäyleissopimus
 - b) korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla 21 päivänä toukokuuta 1963 tehty Wienin yleissopimus
 - c) ydinvahinkojen lisäkorvauksista 12 päivänä syyskuuta 1997 tehty yleissopimus
 - d) Wienin ja Pariisin yleissopimusten soveltamisesta 21 päivänä syyskuuta 1988 tehty yhteispöytäkirja
 - e) vahingonkorvausvastuusta ydinainneiden merikuljetuksen yhteydessä 17 päivänä joulukuuta 1971 tehty Brysselin yleissopimus
-

LIITE VI

18 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TIEDOT

Direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin on sisällytettävä luettelo tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista ympäristövahinko- ja vastuutapauksista sekä kustakin niistä seuraavat tiedot:

1. Ympäristövahingon tyyppi, vahingon tapahtumis- ja tai havaitsemispäivä sekä päivä, jona tämän direktiivin mukaiset menettelyt käynnistettiin.
2. Korvausvelvollisten oikeushenkilöiden toimialaluokan koodi ⁽¹⁾.
3. Tieto siitä, ovatko korvausvelvolliset osapuolet tai korvaukseen oikeutetut yksiköt turvautuneet oikeudellisiin uudelleenkäsitelymenettelyihin. (Kantajien tyyppi ja menettelyn tulos on ilmoitettava.)
4. Korjaamisprosessin tulos.
5. Menettelyjen päättämispäivä.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää kertomuksiinsa kaikki muut tiedot, joita ne pitävät hyödyllisinä tämän direktiivin toimivuuden asianmukaiseksi arvioimiseksi, esimerkiksi seuraavat tiedot:

1. tässä direktiivissä määritellyistä korjaavista ja ehkäisevistä toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset
 - jotka korvausvelvolliset osapuolet ovat maksaneet suoraan, jos tällaiset tiedot ovat saatavissa,
 - jotka on peritty korvausvelvollisilta, tai
 - joita ei ole saatu perittyä korvausvelvollisilta (syyt tähän olisi ilmoitettava);
2. tämän direktiivin mukaisesti käytettyjen rahavakuutta koskevien välineiden edistämiseksi ja toimeenpanemiseksi toteutettujen toimien tulokset;
3. arvio julkishallinnolle vuosittain aiheutuneista hallinnollisista lisäkustannuksista, jotka johtuvat tämän direktiivin täytäntöönpanoon ja sen noudattamisen valvomiseen tarvittavien hallinnollisten rakenteiden luomisesta ja käytöstä.

⁽¹⁾ Voidaan käyttää NACE-koodia (9 päivänä lokakuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3037/90 Euroopan yhteisön tilastollisista toimialaluokituksista (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1)).

Komission lausuma 14 artiklan 2 kohdasta - Direktiivi ympäristövastuusta

Komissio ottaa huomioon 14 artiklan 2 kohdan ja antaa kyseisen artiklan mukaisesti kuuden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta kertomuksen, jossa käsitellään muun muassa vakuutusten ja muuntotyypisten rahavakuuksien saatavuutta kohtuullisin hinnoin ja ehdoin. Kertomuksessa otetaan erityisesti huomioon se, miten kyseessä oleviin näkökohtiin liittyvät rahavakuudet ovat kehittyneet markkinavoimien vaikutuksesta. Lisäksi siinä tarkastellaan vahinkojen ja riskien luonteen mukaan porrastettua lähestymistapaa. Komissio antaa myös mahdollisimman pian ehdotuksia, jos se osoittautuu kertomuksen perusteella tarpeelliseksi. Lisäksi komissio tekee vaikutustenarvioinnin, jossa otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat ja joka laaditaan asiaa koskevien nykyisten sääntöjen, erityisesti lainsäädännön parantamista koskevan toimielinten välisen sopimuksen ja vaikutustenarvioinnista annetun komission tiedonannon [COM(2002) 276 lopullinen] mukaisesti.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/36/EY,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

yhteisön lentoasemia käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuudesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 26 päivänä helmikuuta 2004 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin 15 päivänä helmikuuta 1996 antamassa päätöslauselmassa lento-onnettomuudesta Dominikaanisen tasavallan rannikolla ⁽⁴⁾ korostetaan, että yhteisön on tarpeen omaksua aiempaa aktiivisempi asenne ja kehittää strategia ilmaitse matkustavien tai lentoasemien läheisyydessä asuvien kansalaistensa turvallisuuden parantamiseksi.
- (2) Komissio on antanut Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon yhteisön lentoturvallisuuden parantamisstrategian suuntaviivoista.
- (3) Kyseisessä tiedonannossa todetaan selvästi, että turvallisuutta voidaan tehokkaasti parantaa varmistamalla, että ilma-alukset noudattavat täysimääräisesti kansainvälisiä

turvallisuusnormeja, jotka sisältyvät Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitetun kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen, jäljempänä "Chicagon yleissopimus", liitteisiin.

- (4) Jotta siviili-ilmailun turvallisuudessa voidaan saavuttaa Euroopassa yhtenäinen ja korkea taso ja ylläpitää sitä, yhteisössä olisi otettava käyttöön yhdenmukaistettu lähestymistapa kansainvälisten turvallisuusnormien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Tätä varten on yhdenmukaistettava ne asematasotarkastuksia koskevat säännöt ja menettelyt, joita sovelletaan kolmansien maiden ilma-aluksiin, jotka laskeutuvat jäsenvaltioissa sijaitseville lentoasemille.
- (5) Jäsenvaltioiden omaksuma yhdenmukainen lähestymistapa kansainvälisten turvallisuusnormien täytäntöönpanossa estää kilpailun vääristymiä. Yhteinen näkemys kolmansien maiden ilma-aluksista, jotka eivät täytä kansainvälisiä turvallisuusnormeja, tukee jäsenvaltioiden asemaa.
- (6) Jäsenvaltioissa sijaitseville lentoasemille laskeutuvat ilma-alukset olisi tarkastettava, jos epäillään, että ne eivät täytä kansainvälisiä turvallisuusnormeja.
- (7) Jos mitään erityisiä epäilyksiä ei ole, tarkastuksia voidaan tehdä myös pistotarkastuksina, edellyttäen, että yhteisön oikeutta ja kansainvälistä oikeutta noudatetaan. Tarkastukset olisi erityisesti tehtävä syrjimättömällä tavalla.
- (8) Sellaisten ilma-alusten tarkastuksia voitaisiin tehostaa, joissa on jo usein aiemmin todettu puutteita tai jotka kuuluvat sellaisille lentoyhtiöille, joihin on usein jouduttu kiinnittämään huomiota.
- (9) Kussakin jäsenvaltiossa kerättyjen tietojen pitäisi olla kaikkien muiden jäsenvaltioiden ja komission käytettävissä, jotta voitaisiin valvoa mahdollisimman tehokkaasti, että kolmansien maiden ilma-alukset noudattavat kansainvälisiä turvallisuusnormeja.

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 13.4.2002, s. 351.

⁽²⁾ EYVL C 241, 7.10.2002, s. 33.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 3. syyskuuta 2002 (EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 343), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. kesäkuuta 2003 (EUVL C 233 E, 30.9.2003, s. 12) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 1. huhtikuuta 2004 ja neuvoston päätös, tehty 30. maaliskuuta 2004.

⁽⁴⁾ EYVL C 65, 4.3.1996, s. 172.

- (10) Näistä syistä on tarpeen kehittää yhteisön tasolla menettely kolmansien maiden ilma-alusten arvioimiseksi ja siihen liittyvät jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliset yhteistoimintajärjestelmät tietojenvaihtoa varten.
- (11) Turvallisuuteen liittyvien tietojen arkaluontoisuuden takia jäsenvaltioiden olisi toteutettava kansallisen lainsäädäntönsä edellyttämät tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden vastaanottamien tietojen luotamuksellisuus.
- (12) Rajoittamatta yleisön oikeutta tutustua komission asiakirjoihin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ mukaisesti, komission olisi toteutettava toimenpiteitä kyseisten tietojen levittämiseksi asianosaisille ja vahvistettava siihen liittyvät ehdot.
- (13) Jos todetut puutteet ovat selvästi vaaraksi turvallisuudelle, korjaustoimenpidettä edellyttävä ilma-alus olisi asetettava lentokieltoon, kunnes kansainvälisten turvallisuusnormien noudattamiseen liittyvät puutteet on korjattu.
- (14) Olosuhteet lentoasemalla, jolla tarkastus tehdään, voivat olla sellaiset, että toimivaltaisen viranomaisen on pakko antaa ilma-alukselle lupa siirtyä toiselle lentoasemalle, edellyttäen että turvalliselle siirrolle asetettuja ehtoja noudatetaan.
- (15) Jotta komissio voisi suorittaa tämän direktiivin mukaiset tehtävänsä, sen apuna olisi oltava teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 ⁽²⁾ 12 artiklalla perustettu komitea.
- (16) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti ⁽³⁾.
- (17) Komission olisi annettava asetuksen (ETY) N:o 3922/91 12 artiklalla perustetun komitean käyttöön muiden yhteisön toimenpiteiden yhteydessä kerättyjä yksittäisiä tapauksia koskevia tilastoja ja tietoja, joilla voi olla merkitystä siviili-ilmailun turvallisuuden vaarantavien puutteiden toteamiseksi.
- (18) On tarpeen ottaa huomioon Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöjärjestön (JAA) ja Euroopan siviili-ilmailukonferenssin (ECAC) puitteissa tapahtuva yhteistyö ja tietojenvaihto. Ulkomaisten ilma-alusten turvallisuuden arviointia koskevissa menettelyissä (SAFA) olisi myös hyödynnettävä mahdollisimman laajasti nykyistä asiantuntemusta.
- (19) Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) asema olisi otettava huomioon siviili-ilmailun turvallisuutta koskevassa politiikassa ja myös sellaisten menettelyjen laatimisessa, joiden tarkoituksena on saavuttaa Euroopan siviili-ilmailun turvallisuudessa korkea ja yhtenäinen taso ja ylläpitää sitä.
- (20) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat Lontoossa 2 päivänä joulukuuta 1987 näiden kahden maan ulkoministereiden yhteisellä julkilausumalla Gibraltarin lentoaseman käyttöä koskevista tiiviimmän yhteistyön järjestelyistä; näitä järjestelyjä ei vielä ole otettu käyttöön,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

1. Osana yhteisön yleistä strategiaa yhtenäisen ja korkean siviili-ilmailun turvallisuuden tason luomiseksi ja ylläpitämiseksi Euroopassa tässä direktiivissä otetaan käyttöön yhdenmukaistettu lähestymistapa kansainvälisten turvallisuusnormien tehokkaaseen täytäntöönpanoon yhteisössä yhdenmukaistamalla ne asematasotarkastuksia koskevat säännöt ja menettelyt, joita sovelletaan kolmansien maiden ilma-aluksiin niiden laskeutuessa jäsenvaltioissa sijaitseville lentoasemille.

2. Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta suorittaa muita kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tarkastuksia tai asettaa mikä tahansa niiden lentoasemille laskeutuva ilma-alus lentokieltoon, kieltää sen toiminta tai asettaa sitä koskevia ehtoja yhteisön ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1592/2002 (EYVL L 240, 7.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Chicagon yleissopimuksessa määritellyt valtion ilma-alukset sekä ilma-alukset, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kg ja joita ei käytetä kaupalliseen lentoliikenteeseen, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

4. On sovittu, että tämän direktiivin soveltaminen Gibraltarin lentoasemaan ei vaikuta Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan sen alueen suvereniteettia koskevassa riita-asiassa, jolla lentoasema sijaitsee.

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta Gibraltarin lentoasemaan, ennen kuin Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministerien yhteisellä julkilausumalla 2 päivänä joulukuuta 1987 sovitut järjestelyt on otettu käyttöön. Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ilmoittavat neuvostolle tällaisen käyttöönoton päivämäärän.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'lentokiellolla' ilma-alukselle annettua nimenomaista kieltoa lähteä lentoasemalta sekä tarpeellisia toimenpiteitä ilma-aluksen pysäyttämiseksi;
- b) 'kansainvälisillä turvallisuusnormeilla' turvallisuusnormeja, jotka sisältyvät Chicagon yleissopimukseen ja sen liitteisiin, sellaisina kuin ne ovat voimassa tarkastusajankohtana;
- c) 'asematasotarkastuksella' kolmansien maiden ilma-alusten liitteen II mukaista tarkastusta;
- d) 'kolmannen maan ilma-aluksella' ilma-alusta, jota ei käytetä tai liikennöidä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

3 artikla

Tietojen keruu

Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä sellaisten tietojen keräämiseksi, joista katsotaan olevan hyötyä 1 artiklassa mainitun tavoitteen saavuttamisen kannalta, mukaan luettuina:

- a) tärkeät turvallisuuteen liittyvät tiedot, jotka perustuvat erityisesti:
 - lentäjien ilmoituksiin,

— huolto-organisaatioiden ilmoituksiin,

— vaaratilanneilmoituksiin,

— jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista riippumattomien muiden organisaatioiden tietoihin ja

— valituksiin;

b) tiedot asematasotarkastuksen jälkeen toteutetuista toimista, kuten:

— lentokiellosta,

— ilma-alukselle tai lentoliikenteen harjoittajalle annettua tulokiellosta asianomaiseen jäsenvaltioon,

— vaadituista korjaavista toimenpiteistä ja

— yhteyksistä lentoliikenteen harjoittajan toimivaltaiseen viranomaiseen;

c) lentoliikenteen harjoittajaa koskevat seurantatiedot, kuten:

— toteutetut korjaavat toimenpiteet ja

— puutteiden toistuminen.

Nämä tiedot säilytetään käyttäen vakiolomaketta, johon sisältyvät liitteessä I olevassa lomakkeessa esitetyt seikat.

4 artikla

Asematasotarkastus

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön tarkoituksenmukaiset keinot varmistukseksi, että kolmansien maiden ilma-aluksille, joiden epäillään jättäneen noudattamatta kansainvälisiä turvallisuusnormeja ja jotka laskeutuvat jollekin sen kansainväliselle lentoliikenteelle tavallisesti avoimista lentoasemista, tehdään asematasotarkastus. Toteuttaessaan kyseisiä menettelyjä toimivaltainen viranomainen kiinnittää erityistä huomiota ilma-aluksiin,

— joiden huonokuntoisuudesta tai ilmeisistä vioista tai puutteista on ilmoitettu,

— joiden on jäsenvaltion ilmatilaan saavuttuaan havaittu liikuneen poikkeavasti siten, että tämä aiheuttaa vakavaa huolta turvallisuudesta,

- joiden osalta on aiemmassa asematasotarkastuksessa paljastunut puutteita, jotka antavat vakavan syyn epäillä, ettei ilma-alus noudata kansainvälisiä turvallisuusnormeja, ja jos jäsenvaltiolla on syytä epäillä, ettei vikoja ole korjattu,
- kun on todisteita siitä, että rekisteröintivaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät mahdollisesti harjoita asianmukaista turvallisuusvalvontaa, tai
- kun 3 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot aiheuttavat huolta lentoliikenteen harjoittajan suhteen, tai kun saman lentoliikenteen harjoittajan käyttämän ilma-aluksen aiempi asematasotarkastus on paljastanut puutteita.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä asematasotarkastusten suorittamiseksi pistotarkastuksina, vaikka erityistä epäilystä ei olisikaan, kunhan kyseiset säännöt ovat yhteisön ja kansainvälisen oikeuden mukaisia. Kyseiset tarkastukset on kuitenkin toteutettava syrjimättömästi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätettyjen asianmukaisten asematasotarkastusten ja muiden valvontatoimenpiteiden toteuttaminen.

4. Asematasotarkastus on suoritettava liitteessä II esitetyn menettelyn mukaisesti ja käyttäen asematasotarkastusta koskevaa lomaketta, johon sisältyvät ainakin liitteessä II olevassa lomakkeessa esitetyt seikat. Asematasotarkastuksen päätyttyä ilma-aluksen päällikölle tai lentoliikenteen harjoittajan edustajalle on kerrottava asematasotarkastuksen tuloksista, ja jos merkittäviä vikoja on havaittu, ilmoitus on lähetettävä lentoliikenteen harjoittajalle ja asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

5. Suorittaessaan tämän direktiivin mukaisen asematasotarkastuksen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä voitavansa tarkastettavalle ilma-alukselle aiheutuvan kohtuuttoman viivästyksen välttämiseksi.

5 artikla

Tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava keskinäiseen tietojen vaihtoon. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä luettelo asiomaisten jäsenvaltioiden kansainväliselle ilmaliikenteelle avoimista lentoasemista, ja luettelossa on mainittava kunkin kalenterivuoden aikana suoritettujen asematasotarkastusten lukumäärä ja kolmansien maiden ilma-alusten käyntien määrä kullakin luettelossa mainitulla lentoasemalla.

2. Kaikki 3 artiklassa tarkoitetut vakioilmoitukset ja 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asematasotarkastuksia koskevat ilmoitukset on annettava viipymättä komissiolle ja pyynnöstä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan lentoturvallisuusvirastolle (EASA).

3. Kun vakioilmoitus osoittaa mahdollisen turvallisuutta uhkaavan vaaran olevan olemassa tai asematasotarkastusta koskeva ilmoitus osoittaa, ettei ilma-alus täytä kansainvälisiä turvallisuusnormeja ja saattaa olla uhka turvallisuudelle, ilmoituksesta tiedotetaan viipymättä jäsenvaltioiden kaikille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

6 artikla

Tietosuoja ja tietojen levittäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen 5 artiklan mukaisesti vastaanottamiensa tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden. Jäsenvaltiot voivat käyttää tietoja vain tämän direktiivin tarkoituksiin.

2. Komissio julkaisee vuosittain yhdistelmäraportin, joka on yleisön ja toimialan edustajien saatavilla ja sisältää erittelyn kaikista 5 artiklan mukaisesti vastaanotetuista tiedoista. Eritelmän on oltava selkeä ja helposti ymmärrettävä, ja siitä on käytävä ilmi, onko lentomat kustajille aiheutunut kohonnut turvallisuusriski. Eritelmässä ei saa mainita tietojen lähdettä.

3. Rajoittamatta yleisön oikeutta saada tutustua komission asiakirjoihin, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 1049/2001, komissio vahvistaa omasta aloitteestaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toimenpiteitä niihin liittyvine edellytyksineen 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen levittämiseksi asianosaisille. Tällaisten toimenpiteiden, jotka voivat olla joko yleisiä tai yksittäisiä, on perustuttava tarpeeseen:

- antaa henkilöille ja organisaatioille tietoja, joita ne tarvitsevat parantaakseen siviili-ilmailun turvallisuutta,

- levittää ainoastaan niitä tietoja, jotka ovat tietojen käyttäjän tarkoitusten kannalta ehdottoman välttämättömiä, jotta voidaan varmistaa tietojen asianmukainen luottamuksellisuus.

4. Jos ilma-alusten vioista annetaan tietoja vapaaehtoisesti, tietojen lähdettä ei saa mainita 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa asematasotarkastusraporteissa.

7 artikla

Ilma-aluksen lentokielto

1. Jos kansainvälisiä turvallisuusnormeja jätetään noudattamatta siten, että lentoturvallisuus selvästi vaarantuu, lentoliikenteen harjoittajan olisi toteutettava toimenpiteitä puutteiden korjaamiseksi ennen lennon lähtöä. Jos asematasotarkastuksen suorittava toimivaltainen viranomais ei ole vakuuttunut siitä, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan ennen lennon lähtöä, kyseisen viranomaisen on asetettava ilma-alus lentokieltoon, kunnes vaara on poistettu, ja ilmoitettava asiasta välittömästi kyseisen lentoliikenteen harjoittajan toimivaltaisille viranomaisille ja ilma-aluksen rekisteröintivaltiolle.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomais, jossa tarkastus suoritettiin, voi yhteistyössä ilma-aluksen liikennöinnistä vastaavan valtion tai ilma-aluksen rekisteröintivaltion kanssa määrätä tarvittavat ehdot, joiden mukaisesti ilma-aluksen voidaan sallia lentää sellaiselle lentoasemalle, jolla puutteet voidaan korjata. Jos vika vaikuttaa ilma-aluksen lentokelpoisuustodistuksen voimassaoloon, lentokielto voidaan peruuttaa ainoastaan, jos lentoliikenteen harjoittaja saa luvan valtiolta tai valtiolta, jonka tai joiden yli kyseinen lento kulkee.

8 artikla

Turvallisuuden parantaminen ja täytäntöönpanotoimet

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 3, 4 ja 5 artiklan vaatimusten täytäntöön panemiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen pohjalta komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti toteuttaa tarpeellisia toimenpiteitä 3, 4 ja 5 artiklan täytäntöönpanon helpottamiseksi, kuten:

- laatia luettelon kerättävistä tiedoista,
- määrittellä yksityiskohtaisesti asematasotarkastusten sisällön ja menettelyt,
- määrittellä, miten tiedot tallennetaan ja miten niitä levitetään,
- perustaa tai tukea elimiä, jotka hallinnoivat tai käyttävät tietojen keräämiseen ja niiden vaihtoon tarvittavia välineitä.

3. Edellä 3, 4 ja 5 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella ja 10 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti voidaan päättää tarkoituksenmukaisesta asematasotarkastuksesta ja muista valvontatoimenpiteistä, jotka kohdistuvat erityisesti tietyn kolmannen maan tiettyyn lentoliikenteen harjoittajaan tai harjoittajiin siihen asti, kun kyseisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset ovat päättäneet korjaavia toimenpiteitä koskevista tyydyttävistä järjestelyistä.

4. Komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet toimiakseen yhteistyössä kolmansien maiden kanssa ja avustukseen näitä maita niiden pyrkiessä parantamaan lentoturvallisuuden valvontaan liittyviä valmiuksiaan.

9 artikla

Toiminnan kieltäminen tai sitä koskevien ehtojen asettaminen

Mikäli jäsenvaltio päättää kieltää lentoasemillaan tietyn kolmannen maan tietyn lentoliikenteen harjoittajan tai harjoittajien toiminnan tai asettaa sille ehtoja siihen saakka, kun kyseisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset ovat päättäneet korjaavia toimenpiteitä koskevista tyydyttävistä järjestelyistä:

- a) kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä komissiolle, joka välittää tiedot muille jäsenvaltioille,
- b) komissio voi 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa sellaisia suosituksia ja toteuttaa sellaisia toimenpiteitä, jotka se katsoo tarpeellisiksi, ja se voi lisäksi ulottaa a) alakohdan nojalla ilmoitetut toimenpiteet kosemaan koko yhteisöä annettuaan ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 3922/91 12 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

13 artikla

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

5. Komissio voi myös kuulla komiteaa kaikissa muissa tämän direktiivin soveltamiseen liittyvissä kysymyksissä.

Kertomus

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2008, tämän direktiivin ja erityisesti sen 9 artiklan soveltamisesta kertomuksen, jossa muun muassa otetaan huomioon yhteisössä ja kansainvälisellä tasolla tapahtunut kehitys. Kertomukseen voi liittyä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

11 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

12 artikla

Liitteiden muuttaminen

Tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE I

Kansallinen ilmailuviranomainen (Nimi)

(Valtio)

SAFA

Vakioilmoitus

¹ Nro: _____² Lähde: SR³ Päivämäärä: _ _ _ _ _⁴ Paikka: _ _ _ _ _⁵ (ei käytössä)⁶ Lentoyhtiö: _ _ _⁷ AOC-numero:⁸ Valtio: _ _ _⁹ Reitti: lähtöpaikka _ _ _¹⁰ Lennon numero: _ _ _ _ _¹¹ Reitti: kohde _ _ _¹² Lennon numero: _ _ _ _ _¹³ Vuokraajana oleva lentoyhtiö*: _ _ _¹⁴ Vuokraajan valtio: _ _ _

* (tarvittaessa)

¹⁵ Ilma-aluksen tyyppi _ _ _¹⁶ Rekisteritunnus _ _ _ _ _¹⁷ Sarjanumero _ _ _ _ _¹⁸ Ohjaamomiestistö: lupakirjan myöntänyt valtio: _ _¹⁹ Huomiot:

.....

.....

.....

.....

²⁰ Toteutetut toimet:

.....

.....

.....

.....

²¹ (ei käytössä)²² Kansallisen koordinaattorin nimi _ _ _ _ _²³ Allekirjoitus _ _ _ _ _

LIITE II

- I. Asematasotarkastuksen olisi käytettävissä oleva aika huomioiden katettava kaikki tai osa seuraavista näkökohdista:
1. Kansainvälisillä lennoilla tarvittavien asiakirjojen mukanaolon ja voimassaolon tarkastaminen. Tällaisia ovat esimerkiksi rekisteröintitodistus, matkapäiväkirja, lentokelpoisuustodistus, miehistön lupakirjat, radiolupa, matkustaja- ja rahtiluettelo jne.
 2. Sen tarkastaminen, että miehistön kokoonpano ja pätevyys vastaavat Chicagon yleissopimuksen liitteiden 1 ja 6 vaatimuksia (ICAO:n liitteet).
 3. Toimintaan liittyvien asiakirjojen tarkastaminen (lentotiedot, operatiivinen lentosuunnitelma, tekninen matkapäiväkirja) ja lennon valmistelun tarkastaminen, jota tarvitaan sen osoittamiseksi, että lento on valmisteltu ICAO:n liitteen 6 mukaisesti.
 4. Kansainvälisessä lentoliikenteessä ICAO:n liitteen 6 mukaisesti vaadittavien asiakirjojen ja varusteiden mukanaolon ja kunnon tarkistaminen:
 - ansiolentolupa,
 - melua ja päästöjä koskeva todistus,
 - toimintakäsikirja (minimivarusteluettelo mukaan luettuna) ja lentokäsikirja,
 - turvallisuusvarusteet,
 - matkustamon turvavarusteet,
 - lentoa varten tarvittavat laitteet, radioliikenne- ja radionavigointilaitteet mukaan luettuina
 - lentoarvotallentimet.
 5. Sen tarkastaminen, että ilma-aluksen ja sen varusteiden kunto (vauriot ja korjaukset huomioon ottaen) takaa ICAO:n liitteessä 8 olevien normien jatkuvan noudattamisen.
- II. Tarkastuskertomus on laadittava asematasotarkastuksen jälkeen ja siihen on sisällyttävä edellä esitetyt yleiset vakiotiedot sekä luettelo tarkastetuista seikoista ja siinä on mainittava niissä havaitut puutteet ja/tai muut mahdolliset erityishuomiot.

Kansallinen ilmailuviranomainen (Nimi)

(Valtio)

SAFA

Asematasotarkastus

¹ Nro _____

² Lähde: RI

³ Päivämäärä: _____

⁴ Paikka: _____

⁵ Paikallinen aika: ____:____

⁶ Lentoyhtiö: _____

⁷ AOC-numero: _____

⁸ Valtio: _____

⁹ Reitti: lähtöpaikka _____

¹⁰ Lennon numero: _____

¹¹ Reitti: kohde _____

¹² Lennon numero: _____

¹³ Vuokraajana oleva lentoyhtiö* ____

¹⁴ Vuokraajan valtio: _____

* (tarvittaessa)

¹⁵ Ilma-aluksen tyyppi _____

¹⁶ Rekisteritunnus _____

¹⁷ Sarjanumero _____

¹⁸ Ohjaamomiehistö: lupakirjan myöntänyt valtio: _____

¹⁹ Huomiot:

Koodi / Standardi / Huomio

____ — _____

____ — _____

____ — _____

____ — _____

²⁰ Toteutetut toimet:

²¹ Tarkastajien nimet: _____

Tätä ilmoitusta on pidettävä ainoastaan selontekona tarkastuksessa esiin tulleista seikoista eikä sitä saa tulkita ratkaisuksi siitä, että ilma-alus on kunnossa aiottua lentoa varten.

²² Kansallisen koordinaattorin nimi _____

²³ Allekirjoitus _____

Kansallinen ilmailuviranomainen (Nimi)

(Valtio)

Kohde	Tarkastettu	Huomautus
A. Ohjaamo		
Yleistä		
1. Yleinen kunto	1 ☐	1 ☐
2. Varauskäynti	2 ☐	2 ☐
3. Laitteet	3 ☐	3 ☐
Asiakirjat		
4. Käsikirjat	4 ☐	4 ☐
5. Tarkistuslistat	5 ☐	5 ☐
6. Radionavigointikartat	6 ☐	6 ☐
7. Minimivarusteluettelo	7 ☐	7 ☐
8. Rekisteröintitodistus	8 ☐	8 ☐
9. Melutodistus (tarvittaessa)	9 ☐	9 ☐
10. Ansiolentolupa (AOC) tai vastaava	10 ☐	10 ☐
11. Radiolupa	11 ☐	11 ☐
12. Lentokelpoisuustodistus	12 ☐	12 ☐
Lentotiedot		
13. Operatiivinen lentosuunnitelma	13 ☐	13 ☐
14. Kuorman jakautuminen	14 ☐	14 ☐
Turvallisuusvarusteet		
15. Käsikäyttöiset palosammuttimet	15 ☐	15 ☐
16. Pelastusliivit / kelluntavarusteet	16 ☐	16 ☐
17. Olkavöillä varustetut turvavyöt	17 ☐	17 ☐
18. Happilaitteet	18 ☐	18 ☐
19. Käsivalaisin	19 ☐	19 ☐
Ohjaamomiehistö		
20. Ohjaamomiehistö	20 ☐	20 ☐
Matkapäiväkirja / Tekninen matkapäiväkirja tai vastaava		
21. Matkapäiväkirja	21 ☐	21 ☐
22. Huoltotodiste	22 ☐	22 ☐
23. Siirrettyjen vikojen luettelo	23 ☐	23 ☐
24. Lentoa edeltävä tarkastus	24 ☐	24 ☐

Kohde	Tarkastettu	Huomaus
B. Turvallisuus / Matkustamo		
1. Sisäinen yleiskunto	1 ☐	1 ☐
2. Matkustamomiehistön istuin	2 ☐	2 ☐
3. Ensiapupakkaus / lääkintäpakkaus hätätapauksia varten	3 ☐	3 ☐
4. Käsikäyttöiset palosammuttimet	4 ☐	4 ☐
5. Pelastusliivit / kelluntavarusteet	5 ☐	5 ☐
6. Turvavyöt	6 ☐	6 ☐
7. Varauloskäynnit sekä niiden valaistus ja merkinnät; käsivalaisimet	7 ☐	7 ☐
8. Pelastusliukumäet / pelastuslautat (tarvittaessa)	8 ☐	8 ☐
9. Hapensaanti (miehistö ja matkustajat)	9 ☐	9 ☐
10. Turvallisuusohjeet	10 ☐	10 ☐
11. Matkustamomiehistön riittävä määrä	11 ☐	11 ☐
12. Pääsy varauloskäynneille	12 ☐	12 ☐
13. Käsimatkatavaroiden turvallisuus	13 ☐	13 ☐
14. Istuinten riittävyys	14 ☐	14 ☐
C. Ilma-aluksen kunto		
1. Ulkoinen yleiskunto	1 ☐	1 ☐
2. Ovet ja luukut	2 ☐	2 ☐
3. Ohjainpinnat	3 ☐	3 ☐
4. Pyörät ja renkaat	4 ☐	4 ☐
5. Laskuteline	5 ☐	5 ☐
6. Laskutelinekuilu	6 ☐	6 ☐
7. Ilmanotto- ja suihkuaukot	7 ☐	7 ☐
8. Ahtimen siivet	8 ☐	8 ☐
9. Potkurit	9 ☐	9 ☐
10. Havaitut korjaukset	10 ☐	10 ☐
11. Havaitut korjaamattomat viat	11 ☐	11 ☐
12. Vuoto	12 ☐	12 ☐
D. Rahti		
1. Rahtitilan yleiskunto	1 ☐	1 ☐
2. Vaaralliset aineet	2 ☐	2 ☐
3. Rahdin turvallisuus ilma-aluksessa	3 ☐	3 ☐

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/42/EY,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

orgaanisten luottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/81/EY ⁽³⁾ vahvistetaan tiettyjen epäpuhtauksien kuten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (jäljempänä "VOC-yhdisteiden") kansalliset päästöraajat, jotka on saavutettava vuoteen 2010 mennessä osana yhteisön kokonaisvaltaista strategiaa happamoitumisen ja alailmakehän otsonin torjumiseksi, mutta direktiivissä ei anneta raja-arvoja näiden epäpuhtauksien erityisistä lähteistä peräisin oleville päästöille.
- (2) VOC-yhdisteiden kansallisten päästörajojen noudattamiseksi jäsenvaltioiden on kohdistettava toimenpiteensä näiden päästöjen lähteiden useisiin eri luokkiin.
- (3) Tällä direktiivillä täydennetään kansallisen tason toimia VOC-yhdisteiden päästörajojen noudattamisen varmistamiseksi.
- (4) Koska yhteisön säännökset puuttuvat, jäsenvaltioiden lainsäädäntö, jossa asetetaan raja-arvot VOC-yhdisteille

tietyissä tuoteluokissa, voi vaihdella. Tällaiset erot sekä tällaisen lainsäädännön puuttuminen joissakin jäsenvaltioissa saattaisivat aiheuttaa tarpeettomia kaupan esteitä ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.

- (5) Kansalliset lait ja määräykset, joissa asetetaan alailmakehän otsonin torjumiseksi raja-arvot VOC-yhdisteiden pitoisuuksille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa tuotteissa, on sen vuoksi yhdenmukaistettava sen varmistamiseksi, että ne eivät rajoita kyseisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta.
- (6) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta, joka on VOC-päästöjen vähentäminen, sillä yhden jäsenvaltion VOC-päästöt vaikuttavat toisten jäsenvaltioiden ilmanlaatuun, ja koska VOC-päästöjen vähentämiseen voidaan sen vuoksi toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia päästä paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa tarkoitettua suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (7) Maaleissa, lakoissa ja ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa olevista VOC-yhdisteiden pitoisuuksista nousee ilmaan huomattavia VOC-yhdisteiden päästöjä, jotka myötävaikuttavat paikallisten ja valtiosta toiseen kulkeutuvien valokemiallisten hapettimien muodostumiseen alailmakehän rajakerroksessa.
- (8) Tiettyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa olevia VOC-yhdisteiden pitoisuuksia olisi sen vuoksi vähennettävä niin paljon kuin on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ottaen huomioon ilmasto-olot.
- (9) Korkeatasoinen ympäristönsuojelu edellyttää, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa tuotteissa käytetyille VOC-yhdisteille asetetaan pitoisuusraja-arvot ja että nämä arvot saavutetaan.
- (10) Niiden tuotteiden osalta, jotka on valmistettu ennen tämän direktiivin vaatimusten voimaantuloa, olisi säädettävä siirtymätoimenpiteet.

⁽¹⁾ EUVL C 220, 16.9.2003, s. 43.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 25. syyskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 7. tammikuuta 2004 (EUVL C 79 E, 30.3.2004, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2004.

⁽³⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22.

- (11) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää erityistarkoituksiin yksittäisiä myynti- ja ostolupia hyvin rajoitetulle määrälle sellaisia tuotteita, jotka eivät täytä tässä direktiivissä asetettuja liuotinraja-arvoja.
- (12) Tämä direktiivi täydentää kemiallisten aineiden ja valmisteiden merkitsemistä koskevia yhteisön säännöksiä.
- (13) Kuluttajien ja/tai työntekijöiden terveyden suojelun ja työympäristön suojelun ei pitäisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, eikä tämän direktiivin pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden siinä tarkoituksessa toteuttamiin toimiin.
- (14) Pitoisuusraja-arvoja on valvottava, jotta voidaan määrittää, ovatko kunkin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan maali-, lakka- sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuoteluokan VOC-yhdisteiden massapitoisuudet sallittuja.
- (15) Koska tiettyihin ajoneuvojen korjausmaalaustoimiin käytettävien tuotteiden VOC-yhdisteiden pitoisuuksia säännellään nyt tällä direktiivillä, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/13/EY ⁽¹⁾ olisi muutettava vastaavasti.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia toimenpiteitä sellaisista ajoneuvojen korjausmaalaustoimista aiheutuvien päästöjen rajoittamiseksi, joita toteutetaan moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/156/EY ⁽²⁾ määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien maalaamiseksi ja jotka suoritetaan osana ajoneuvojen korjausta, entistämistä tai koristemaalausta muualla kuin tuotantolaitoksissa.
- (17) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa sellaisiin tuotteisiin, joita myydään yksinomaan käytettäväksi direktiivin 1999/13/EY nojalla sallituissa laitoksissa, joissa päästöjen rajoitustoimenpiteillä saavutetaan vaihtoehtoisin keinoin vähintään vastaavat VOC-yhdisteiden päästövähennykset.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi raportoitava komissiolle tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.
- (20) Olisi tarkasteltava sekä tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tuotteiden VOC-yhdisteiden pitoisuuksien vähentämistä että mahdollisuutta alentaa edelleen VOC-yhdisteiden jo säädettyjä raja-arvoja.
- (21) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on rajoittaa tiettyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa olevien VOC-yhdisteiden kokonaispitoisuutta ja siten ehkäistä tai vähentää ilman pilaantumista, joka aiheutuu siitä, että VOC-yhdisteet myötävaikuttavat alailmakehän otsonin muodostumiseen.
2. Tällä direktiivillä lähennetään teknisiä vaatimuksia tiettyjen maalien ja lakkojen sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteidenosalta 1 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin.
4. Tämä direktiivi ei rajoita toimenpiteitä, merkintävaatimukset mukaan lukien, joita toteutetaan yhteisön tai kansallisella tasolla kuluttajien ja työntekijöiden terveyden ja työympäristön suojelemiseksi, eikä vaikuta tällaisiin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/3/EY (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 36).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai viranomaisia tai elimiä, jonka tai joiden vastuulla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tästä direktiivistä johtuvien velvollisuuksien täyttäminen,
2. 'aineilla' mitä hyvänsä kiinteässä tai nestemäisessä tai kaasumaisessa muodossa olevia kemiallisia alkuaineita tai niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnollisessa tilassa tai kuin teollisuus niitä tuottaa,
3. 'valmisteilla' kahden tai useamman aineen seoksia tai liuoksia,
4. 'orgaanisella yhdisteellä' yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, happi, rikki, fosfori, pii, typpi tai jokin halogeeni, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja,
5. 'haihtuvalla orgaanisella yhdisteellä' (VOC-yhdisteellä) orgaanista yhdistettä, jonka alkukiehumispiste normaali-ilmanpaineessa 101,3 kPa mitattuna on enintään 250°C,
6. 'VOC-pitoisuudella' haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massaa ilmaistuna grammoina litrassa (g/l) siinä muodossa kuin se on käyttövalmiina tuotteena. VOC-pitoisuuden osana ei pidetä sellaisten jossakin tuotteessa olevien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massaa, jotka kuivattaessa reagoivat kemiallisesti muodostaakseen osan pinnoitteesta/maalista,
7. 'orgaanisella liuottimella' VOC-yhdistettä, jota käytetään sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa raaka-aineiden, tuotteiden tai jätteen liuottamiseen tai ohentamiseen tai jota käytetään puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen tai dispergointiaineena, viskositeetin säätäjänä, pintajännityksen säätäjänä, pehmittimenä tai säilöntäaineena,
8. 'pinnoitteella/maalilla' valmistetta, jota käytetään antamaan pinnalle kalvo, jolla on koristava, suojaava tai muu käyttötarkpeen mukainen vaikutus, mukaan luettuina kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia,
9. 'kalvolla' yhtenäistä päällystekerrosta, joka saadaan aikaan levittämällä yksi tai useampia kerroksia pinnalle,

10. 'vesiohenteisella maalilla/pinnoitteella' (VO) maalia/pinnoitetta, jonka viskositeettia säädetään vedellä,

11. 'liuotinohenteisella maalilla/pinnoitteella' (LO) maalia/pinnoitetta, jonka viskositeettia säädetään orgaanisella liuottimella,

12. 'markkinoille saattamisella' asettamista kolmansien osapuolten saataville maksua vastaan tai maksutta. Maahantunontia yhteisön tullialueelle pidetään tämän direktiivin soveltamiseksi markkinoille saattamisena.

3 artikla

Vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I määriteltyjä tuotteita saatetaan markkinoille niiden alueella liitteessä II vahvistetuista päivistä alkaen vain, jos niiden VOC-pitoisuus ei ylitä liitteessä II ilmoitettuja raja-arvoja ja jos ne ovat 4 artiklan mukaisia.

Sen määrittelemiseksi, ovatko tuotteet liitteessä II ilmoitettujen VOC-pitoisuuden raja-arvojen mukaisia, käytetään liitteessä III tarkoitettuja analyysimenetelmiä.

Niiden liitteessä I määriteltyjen tuotteiden osalta, joihin on lisättävä liuottimia tai liuottimia sisältäviä muita komponentteja, jotta tuote on valmis käytettäväksi, liitteessä II ilmoitettuja raja-arvoja sovelletaan käyttövalmiin tuotteen VOC-pitoisuuteen.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltioiden on vapautettava edellä mainittujen vaatimusten noudattamisesta tuotteet, jotka myydään käytettäväksi yksinomaan direktiivin 1999/13/EY mukaisessa toiminnossa, joka toteutetaan rekisteröidyssä tai luvan saaneissa laitoksissa kyseisen direktiivin 3 ja 4 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää yksittäisiä lupia myydä ja ostaa tarkasti rajoitettuja määriä tuotteita, jotka eivät vastaa liitteessä II vahvistettuja VOC-pitoisuuden raja-arvoja, sellaisten rakennusten ja vanhojen ajoneuvojen entistämistä ja ylläpitoa varten, joilla toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan erityistä historiallista ja kulttuurista arvoa.

4. Niitä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, jotka osoitetaan valmistetuiksi ennen liitteessä II vahvistettuja päivämääriä ja jotka eivät täytä edellä 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, voidaan saattaa markkinoille 12 kuukauden aikansa sen päivän jälkeen, jona kyseiseen tuotteeseen sovellettavat vaatimukset tulevat voimaan.

4 artikla

Merkinnät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I määritellyissä tuotteissa on merkintä, kun ne saatetaan markkinoille. Merkinnästä on ilmoitettava:

- a) tuotteen alaluokka sekä asiaankuuluvat VOC-pitoisuuden raja-arvot (g/l) liitteen II mukaisesti;
- b) käyttövalmiin tuotteen VOC-yhdisteiden enimmäispitoisuus (g/l).

5 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä direktiivissä asetettujen velvollisuuksien täyttämistä, ja ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2005.

6 artikla

Valvonta

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontaohjelma tämän direktiivin noudattamisen todentamiseksi.

7 artikla

Tietojen ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava valvontaohjelman tulokset tämän direktiivin noudattamisen osoittamiseksi sekä niiden tuotteiden luokat ja määrät, joille on myönnetty 3 artiklan 3 kohdan mukainen lupa. Kaksi ensimmäistä ilmoitusta on toimitettava komissiolle 18 kuukautta liitteessä II vahvistettujen VOC-pitoisuuden raja-arvojen noudattamista koskevien määräaikojen jälkeen; sen jälkeen ilmoitus on toimitettava joka viides vuosi. Komissio määrittelee 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti etukäteen yhteisen muodon, jossa valvontatiedot on toimitettava. Vuosittaiset tiedot on annettava pyynnöstä komission käyttöön.

8 artikla

Vapaa liikkuvuus

Jäsenvaltiot eivät saa tässä direktiivissä käsitellyistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tämän direktiivin soveltamis-

alaan kuuluvien tuotteiden saattamista markkinoille, jotka käyttövalmiina ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

9 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissiota pyydetään antamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle:

1. vuoteen 2008 mennessä kertomus, joka perustuu direktiivin 2001/81/EY 10 artiklassa tarkoitetun uudelleenarvioinnin tuloksiin. Tässä kertomuksessa tarkastellaan:
 - a) onko yleisiä edellytyksiä ja mahdollisuuksia alentaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tuotteiden VOC-pitoisuutta, mukaan lukien aerosolimaalit ja -lakat,
 - b) onko mahdollista alentaa edelleen ajoneuvojen korjausmaalaustuotteiden VOC-pitoisuutta (II vaihe),
 - c) mahdollisia uusia seikkoja, jotka liittyvät maaleja ja lakkoja koskevan II vaiheen soveltamisesta aiheutuviin sosioekonomisiin vaikutuksiin.
2. viimeistään 30 kuukautta liitteessä II esitetyn II vaiheen VOC-pitoisuuden raja-arvojen täytäntöönpanopäivän jälkeen kertomus, jossa otetaan erityisesti huomioon 7 artiklassa tarkoitetut raportit sekä maalien, lakkojen ja ajoneuvojen korjausmaalaustuotteiden valmistamista koskeva tekninen kehitys. Tässä kertomuksessa tarkastellaan, onko yleisiä edellytyksiä ja mahdollisuuksia vähentää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden VOC-pitoisuutta edelleen, muun muassa voidaanko liitteen I kohdan 1.1 ja liitteessä II olevan taulukon A alaluokissa d) ja e) mainitut maalit jakaa sisätiloissa ja ulkotiloissa käytettäviin maaleihin.

Näihin kertomuksiin liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

10 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännökset tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2005, ja ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

11 artikla

Mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Komissio tekee tämän direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti tarvittavat muutokset liitteen III mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen.

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 1999/13/EY 13 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

13 artikla

Direktiivin 1999/13/EY muuttaminen

1. Muutetaan direktiivi 1999/13/EY seuraavasti:

Kumotaan liitteen I jakson ”Ajoneuvojen korjausmaalaus” seuraava luettelukohta:

”— direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien maalaus, joka suoritetaan osana ajoneuvon korjausta, entistämistä tai koristelua tuotantolaitoksen ulkopuolella, tai”.

2. Huolimatta 1 kohdan säännöksestä jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia toimenpiteitä selaisista ajoneuvojen korjausmaalaustoimista aiheutuvien päästöjen rajoittamiseksi, jotka on poistettu direktiivin 1999/13/EY soveltamisalasta.

14 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2005, ja ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle ja toimitettava sille taulukko, josta ilmenee, miten tämän direktiivin säännökset vastaavat kyseisiä kansallisia säännöksiä.

15 artikla

Direktiivin voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE I

SOVELTAMISALA

1. Tässä direktiivissä maaleilla ja lakoilla tarkoitetaan jäljempänä olevissa alaluokissa lueteltuja tuotteita aerosoleja lukuun ottamatta. Ne ovat pinnoitteita, joita käytetään rakennuksiin, niiden koristeisiin ja kiinteisiin kalusteisiin sekä rakennuksiin liittyviin rakenteisiin toiminnallisessa, somistamis- ja suojaamistarkoituksessa.
 - 1.1. Alaluokat:
 - a) Sisäseinien ja -kattojen himmeillä maaleilla ja pinnoitteilla tarkoitetaan maaleja ja pinnoitteita, jotka on tarkoitettu sisäseinien ja -kattojen maalaamiseen ja pinnoittamiseen ja joiden kiiltoarvo on enintään 25 yksikköä 60°:n heijastuskulmalla.
 - b) Sisäseinien ja -kattojen kiiltävillä maaleilla ja pinnoitteilla tarkoitetaan maaleja ja pinnoitteita, jotka on tarkoitettu sisäseinien ja -kattojen maalaamiseen ja pinnoittamiseen ja joiden kiiltoarvo on yli 25 yksikköä 60°:n heijastuskulmalla.
 - c) Mineraalialustaisten julkisivujen maaleilla ja pinnoitteilla tarkoitetaan maaleja ja pinnoitteita, jotka on tarkoitettu ulkokäyttöön rapattujen, betonisten, tiili- tai kipsiseinien maalaamiseen ja pinnoittamiseen.
 - d) Sisä- ja ulkoverusteiden ja ulkoverhousien maaleilla puu-, metalli- tai muovipinnoille tarkoitetaan maaleja, jotka on tarkoitettu sisä- ja ulkoverusteiden ja ulkoverhousien maalaamiseen ja jotka muodostavat peittävän kalvon. Nämä maalit on tarkoitettu joko puu-, metalli- tai muovipinnoille. Tähän alaluokkaan kuuluvat pohja- ja välimaalit.
 - e) Sisä- ja ulkolakoilla ja kuultavilla pintakäsittelyaineilla tarkoitetaan pinnoitteita, jotka on tarkoitettu sisä- ja ulkoverusteiden pinnoittamiseen, jotka muodostavat läpikuultavan tai puoliksi läpikuultavan kalvon ja joita käytetään puun, metallin ja muovin koristamiseen ja suojaamiseen. Tähän alaluokkaan kuuluvat myös peittävät puunsuojat. Peittävillä puunsuojilla tarkoitetaan pinnoitteita, joita käytetään puun koristamiseen ja suojaamiseen ja jotka muodostavat peittävän, säänkestävän kalvon standardin EN 927-1 mukaisesti (osittain mittapysyvä luokka).
 - f) Erittäin ohutkalvoisilla puunsuojilla tarkoitetaan puunsuojia, joiden muodostaman kalvon keskimääräinen paksuus on standardin EN 927-1:1996 mukaisesti alle 5 µm standardin ISO 2808: 1997 menetelmän 5A mukaisesti mitattuna.
 - g) Pohjamaaleilla tarkoitetaan maaleja, joilla on tiivistäviä ja/tai eristäviä ominaisuuksia ja jotka on tarkoitettu puupintojen tai seinien ja kattojen maalaamiseen.
 - h) Pohjustusaineilla tarkoitetaan pintakäsittelyaineita, jotka on tarkoitettu sitomaan ja lujittamaan jauhomeista alustaa tai lisäämään vedenhylkivyyttä ja/tai suojaamaan puuta sinistymiseltä.
 - i) Yksikomponenttisilla erikoispinnoitteilla tarkoitetaan erikoispinnoitteita, jotka perustuvat kalvon muodostavaan materiaaliin. Ne on tarkoitettu sovelluksiin, jotka vaativat erityisiä ominaisuuksia, kuten muovien pohja- ja pintamaalaukseen, rautapitoisten alustojen pohjamaalaukseen, reaktiivisten metallien kuten sinkin ja alumiinin pohjamaalaukseen, korroosionestomaalaukseen, lattioiden pinnoitukseen puu ja sementti mukaan luettuina, graffitilta suojaamiseen, palonestoon sekä kohteisiin, joiden on täytettävä elintarvike- ja juomateollisuuden tai terveydenhuollon hygieniavaatimukset.
 - j) Kaksikomponenttisilla erikoispinnoitteilla tarkoitetaan pinnoitteita, joilla on sama käyttötarkoitus kuin yksikomponenttisilla erikoispinnoitteilla ja joihin lisätään toinen komponentti (esimerkiksi tertiärisiä amiineja) ennen käyttöä.
 - k) Moniväripinnoitteilla tarkoitetaan pinnoitteita, joilla saadaan aikaan kaksivävyinen tai monivärivaikutelma yhdellä käsittelykerralla.
 - l) Koristemaaleilla tarkoitetaan maaleja, jotka on suunniteltu antamaan erityinen esteettinen vaikutelma erityisellä tavalla esikäsitellyille ja -maalatuille alustoille tai massoille ja joita käsitellään myöhemmin erilaisilla välineillä kuivumisen aikana.
2. Tässä direktiivissä ajoneuvojen korjausmaalustuotteilla tarkoitetaan jäljempänä olevissa alaluokissa lueteltuja tuotteita. Niitä käytetään direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien maalauksessa, joka suoritetaan osana ajoneuvojen korjausta, entistämistä tai koristemaalauksella muualla kuin tuotantolaitoksissa.

2.1. Alaluokat:

- a) Esikäsitteily- ja puhdistusaineilla tarkoitetaan tuotteita, jotka on tarkoitettu vanhojen maalien ja pinnoitteiden sekä ruosteen poistamiseen mekaanisesti tai kemiallisesti tai muodostamaan tartuntapohja maaleille ja pinnoitteille.
- i) Esikäsitteilytuotteiden piiriin kuuluvat ruiskupuhdistusaineet (aineet, joita käytetään ruiskujen ja muiden välineiden puhdistukseen), maalinpoistoaineet, rasvanpoistoaineet (myös muovien käsittelyyn tarkoitetut antistaattiset aineet) sekä silikoninpoistoaineet.
- ii) Esipuhdistusaineilla tuotteita, joilla poistetaan pinnan epäpuhtaudet esikäsitteilyvaiheessa ja ennen pinnoitusmateriaalien levittämistä.
- b) Täytetasoiteilla/kiteillä tarkoitetaan jähmeitä valmisteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi pinnan suurten epätasaisuuksien täyttämiseen ennen hiomamaalin/pintatasoitteen levittämistä.
- c) Pohjamaaleilla tarkoitetaan maaleja, jotka ruiskutetaan paljaalle metallille tai vanhalle pinnoitteelle korroosiosuojaksi ennen pohja-/hiomamaalin levittämistä.
- i) Hiomamaaleilla/pintatasoiteilla tarkoitetaan maaleja, jotka levitetään juuri ennen pintamaalia korroosiosuojaksi pintamaalin tarttumisen varmistamiseksi ja yhtenäisen pinnan muodostumisen edistämiseksi täyttämällä pinnan pienet epätasaisuudet.
- ii) Yleisillä metallipohjamaaleilla tarkoitetaan pinnoitteita, joita käytetään pohjamaaleina, kuten tartunta- maaleja, tiivistys- ja eristyspinnoitteita, hiomamaaleja, pohjamaaleja, muovipinnoille tarkoitettuja pohjamaaleja, märkää-märälle-hiomamaaleja, ei-hiottavia tasoitteita ja kittejä sekä ruiskutasoiteita ja -kittejä.
- iii) Happopohjamaaleilla tarkoitetaan maaleja, jotka sisältävät vähintään 0,5 painoprosenttia fosforihappoa ja jotka ruiskutetaan suoraan paljaille metallipinnoille suojaamaan korroosiolta ja edistämään tarttumista, maaleja, joita käytetään hitsattavina pohjamaaleina, sekä galvanoidujen ja sinkkipintojen peittäamisliuoksia.
- d) Pintamaaleilla tarkoitetaan pigmentoituja pinnoitteita, jotka antavat yksi- tai monikerrosmaaleina kiiltoa ja kestävyyttä. Niihin kuuluvat kaikki tähän tarkoitukseen käytettävät tuotteet, kuten massat ja kirkaslakat.
- i) Massoilla tarkoitetaan pigmentoituja pinnoitteita, joiden tehtävänä on antaa pinnalle värisävy ja haluttu optinen vaikutelma mutta joilla ei saada aikaan kiiltoa tai rakenteen kestävyyttä.
- ii) Kirkaslakoilla tarkoitetaan läpikuultavia pinnoitteita, joilla saadaan aikaan lopullinen kiilto ja rakenteen kestävyys.
- e) Erikoispinnoitteilla tarkoitetaan pinnoitteita, joita käytetään pintamaaleina ja joilla saadaan aikaan erityisiä ominaisuuksia kuten metallin- tai helmiäishohtoinen vaikutelma yhdellä kerroksella, erityisen kestäviä tavallisia (ei-metallinhoitoisia) pintamaaleja ja kirkaslakkoja (esimerkiksi naarmunkestävät, fluoria sisältävät kirkaslakat), heijastavia massoja, teksturoituja maaleja (esimerkiksi vasaralakka), liukumisenestomaaleja, alustamassoja, kiveniskumaaleja ja korin sisämaaleja sekä kaikenlaisia aerosoleja.

LIITE II

A. MAALIEN JA LAKKOJEN SISÄLTÄMIEN VOC-YHDISTEIDEN ENIMMÄISPITOISUUDEN RAJA-ARVOT

	Tuotteen alaluokka	Tyyppi	I vaihe (g/l (*)) (1.1.2007 alkaen)	II vaihe (g/l (*)) (1.1.2010 alkaen)
a	Sisäseinien ja -kattojen himmeät maalit ja pinnoitteet (kiiltoarvo enintään 25 yksikköä 60°:n heijastuskulmalla)	VO	75	30
		LO	400	30
b	Sisäseinien ja -kattojen kiiltävät maalit ja pinnoitteet (kiiltoarvo yli 25 yksikköä 60°:n heijastuskulmalla)	VO	150	100
		LO	400	100
c	Mineraalialustaisten julkisivujen maalit ja pinnoitteet	VO	75	40
		LO	450	430
d	Sisä- ja ulkoverusteiden ja ulkoverhousten maalit puu- ja metallipinnoille	VO	150	130
		LO	400	300
e	Sisä- ja ulkolakat ja kuultavat pintakäsittelyaineet, peittävät puunsuojat mukaan luettuina	VO	150	130
		LO	500	400
f	Erittäin ohutkalvoiset puunsuojat	VO	150	130
		LO	700	700
g	Pohjamaalit	VO	50	30
		LO	450	350
h	Pohjustusaineet	VO	50	30
		LO	750	750
i	Yksikomponenttiset erikoispinnoitteet	VO	140	140
		LO	600	500
j	Kaksikomponenttiset reaktiiviset erikoispinnoitteet erityisiin käyttötarkoituksiin kuten lattiapinnoille	VO	140	140
		LO	550	500
k	Moniväripinnoitteet	VO	150	100
		LO	400	100
l	Koristemaalit	VO	300	200
		LO	500	200

(*) g/l käyttövalmista tuotetta

B. AJONEUVOJEN KORJAUSMAALAUSTUOTTEIDEN SISÄLTÄMIEN VOC-YHDISTEIDEN ENIMMÄISPITOISUUDEN RAJA-ARVOT

	Tuotteen alaluokka	Maalit ja pinnoitteet	VOC g/l (*) (1.1.2007)
a	Esikäsitteily- ja puhdistusaineet	Esikäsitteily	850
		Esipuhdistusaineet	200
b	Täytetasoite/kitti	Kaikentyyppiset	250
c	Pohjamaalit	Hiomamaalit/pintatasoiteet ja yleiset metallipohjamaalit	540
		Happopohjamaalit	780
d	Pintamaalit	Kaikentyyppiset	420
e	Erikoispinnoitteet	Kaikentyyppiset	840

(*) g/l käyttövalmista tuotetta. Lukuun ottamatta a alaluokkaa käyttövalmiin tuotteen vesipitoisuus olisi vähennettävä.

LIITE III

3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MENETELMÄT

Parametri	Yksikkö	Testi	
		Menetelmä	Julkaisuajankohta
VOC-pitoisuus	g/l	ISO 11890-2	2002
VOC-pitoisuus, jos tuote sisältää reaktiivisia ohenteita.	g/l	ASTMD 2369	2003

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004,

Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon välisen, ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinottoa koskevan sopimuksen tekemisestä

(2004/424/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on Euroopan yhteisön puolesta neuvotellut Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon kanssa sopimuksen ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinotosta.
- (2) Tämä sopimus allekirjoitettiin yhteisön puolesta 13 päivänä lokakuuta 2003 sillä edellytyksellä, että se mahdollisesti myöhemmin tehdään.
- (3) Sopimus olisi hyväksyttävä.
- (4) Sopimuksella perustetaan takaisinottokomitea, joka voi tehdä päätöksiä, joilla on oikeusvaikutus. Tästä syystä on tarpeen määritellä yhteisön edustus tässä komiteassa ja säättää yhteisön kannan vahvistamisessa noudatettavasta menettelystä.
- (5) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen

kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

- (6) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti ja tämän vaikuttamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamiseen, Irlanti ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä sitä sovelleta siihen.

- (7) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon välinen, ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinottoa koskeva sopimus siihen liitettyine julistuksineen yhteisön puolesta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 26. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja tekee sopimuksen 20 artiklan 2 kohdassa määrätyn ilmoituksen ⁽¹⁾.

Neuvosto vahvistaa määränemmistöllä komission ehdotuksesta yhteisön kannan takaisinottokomitean muiden päätösten osalta.

3 artikla

Komissio edustaa yhteisöä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden avustamana sopimuksen 17 artiklalla perustetussa takaisinotto-komiteassa.

5 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla

Komissio vahvistaa takaisinottokomiteassa esitettävän yhteisön kannan sopimuksen 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun komitean työjärjestykseen kuultuaan neuvoston nimeämää erityiskomiteaa asiasta.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. WALSH

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee sopimuksen voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kiinan kansantasavallan Macaon erityishallintoalueen ja Euroopan yhteisön välinen**SOPIMUS****ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinotosta**

EUROOPAN YHTEISÖ

jäljempänä 'yhteisö',

ja

KIINAN KANSANTASAVALLAN MACAON ERITYISHALLINTOALUE

jäljempänä 'Macaon erityishallintoalue', joka on asianmukaisesti valtuutettu tekemään tämä sopimus Kiinan kansantasavallan keskushallinnon puolesta,

jäljempänä 'sopimuspuolet', jotka

OVAT VAKAASTI PÄÄTTÄNEET lujittaa yhteistyötään torjuakseen laitonta maahanmuuttoa entistä tehokkaammin,

VIITTAAVAT luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske 15 päivänä maaliskuuta 2001 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 539/2001 (EYVL L 81, 23.3.2001, s. 1) ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohtaan yhdessä sen liitteen II kanssa, jossa Macaon erityishallintoalueen passin haltijat vapautetaan viisumipakosta ylittäessään Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajoja, jos oleskelu kestää kokonaisuudessaan enintään kolme kuukautta,

HALUAVAT ottaa käyttöön tämän sopimuksen mukaisesti vastavuoroisuutta noudattaen nopeat ja toimivat menettelyt sellaisten henkilöiden tunnistamiseksi ja palauttamiseksi, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, olemisen tai asumisen edellytyksiä Macaon erityishallintoalueella tai jossain Euroopan unionin jäsenvaltiossa, ja helpottaa tällaisten henkilöiden kauttakulkua yhteistyön hengessä,

KATSOVAT, että tämän sopimuksen määräyksiä, jotka sisältyvät Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston soveltamisalaan, ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteenä olevan Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan mukaisesti sovelleta Tanskan kuningaskuntaan,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla**Määritelmät**

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

- a) 'jäsenvaltiolla' mitä tahansa Euroopan unionin jäsenvaltiota, Tanskan kuningaskuntaa lukuun ottamatta;
- b) 'jäsenvaltion kansalaisella' henkilöä, jolla on jäsenvaltion kansalaisuus, sellaisena kuin se määritellään yhteisön tarpeita varten;
- c) 'Macaon erityishallintoalueen vakituksella asukkaalla' henkilöä, jolla on oikeus asua vakituisesti Macaon erityishallintoalueella;
- d) 'muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvalla henkilöllä' henkilöä, joka ei ole Macaon erityishallintoalueen vakituinen asukas eikä jonkin jäsenvaltion kansalainen;
- e) 'oleskeluluvalla' Macaon erityishallintoalueen tai jonkin jäsenvaltion myöntämää minkä tahansa tyyppistä lupaa, joka oikeuttaa henkilön oleskelemaan sen alueella. Sillä ei tarkoiteta määräaikaisia lupia oleskella alueella turvapaikkahakemusta tai oleskelulupahakemusta käsiteltäessä;
- f) 'viisumilla' Macaon erityishallintoalueen tai jonkin jäsenvaltion myöntämää lupaa tai tekemää päätöstä, jolla sallitaan henkilön saapua asianomaiselle alueelle tai kulkea sen kautta. Sillä ei tarkoiteta lentoaseman kauttakulkuviisumeita.

I JAKSO

MACAON ERITYISHALLINTOALUEEN TAKAISINOTTOVELVOLLISUUDET*2 artikla***Vakituisten asukkaiden ja entisten vakituisten asukkaiden takaisinotto**

1. Macaon erityishallintoalue ottaa jäsenvaltion pyynnöstä ja pelkästään tässä sopimuksessa määriteltyjä menettelyjä noudattaen takaisin kaikki sellaiset henkilöt, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueella edellyttäen, että esitetään näyttö siitä, että kyse on Macaon erityishallintoalueen vakituista asukkaista tai niin voidaan alustavasti esitetyn näytön perusteella pätevästi olettaa.

Sama koskee henkilöitä, jotka saavuttuaan jäsenvaltion alueelle ovat menettäneet vakituisten asuinpaikkansa Macaon erityishallintoalueella, jollei kyseinen jäsenvaltio ole myöntänyt kansalaisuutta näille henkilöille.

2. Macaon erityishallintoalue myöntää jäsenvaltion pyynnöstä tarpeen mukaan ja viipymättä takaisinotettavalle henkilölle palaamisen edellyttämän matkustusasiakirjan, joka on voimassa vähintään kuusi kuukautta. Jos asianomaista henkilöä ei voida oikeudellisista tai tosiasiallisista syistä siirtää alun perin myönnetyn matkustusasiakirjan voimassaoloaikana, Macaon erityishallintoalue myöntää 14 päivän kuluessa uuden matkustusasiakirjan, jonka voimassaoloaika on yhtä pitkä. Jos Macaon erityishallintoalue ei ole vastannut jäsenvaltion esittämään pyyntöön 15 päivän kuluessa, sen katsotaan hyväksyvän Euroopan unionin vakioehtoisen matkustusasiakirjan käytön karkottamistarkoituksiin.

*3 artikla***Muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinotto**

1. Macaon erityishallintoalue ottaa jäsenvaltion pyynnöstä ja pelkästään tässä sopimuksessa määriteltyjä menettelyjä noudattaen takaisin kaikki sellaiset muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvat henkilöt, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueella edellyttäen, että esitetään näyttö seuraavasta tai voidaan pätevästi olettaa, että:

- a) kyseisillä henkilöillä oli asianomaiseen jäsenvaltioon tullessaan Macaon erityishallintoalueen myöntämä voimassa oleva oleskelulupa; tai
- b) kyseiset henkilöt jatkoivat Macaon erityishallintoalueelle saavuttuaan matkaansa laittomasti jäsenvaltioiden alueelle suoraan Macaon erityishallintoalueelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua takaisinottovelvollisuutta ei sovelleta, jos:

- a) muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluva henkilö on ainoastaan kulkenut Macaon erityishallintoalueen kautta tulematta sen alueelle; tai
- b) pyynnön esittänyt jäsenvaltio on myöntänyt muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvalla henkilölle ennen kyseisen henkilön saapumista jäsenvaltion alueelle tai sen jälkeen oleskeluluvan, jollei kyseisellä henkilöllä ole Macaon erityishallintoalueen myöntämää oleskelulupaa, jonka voimassaoloaika on pidempi.

3. Macaon erityishallintoalue myöntää jäsenvaltion pyynnöstä tarpeen mukaan ja viipymättä takaisinotettavalle henkilölle palaamisen edellyttämän matkustusasiakirjan, joka on voimassa vähintään kuusi kuukautta. Jos asianomaista henkilöä ei voida oikeudellisista tai tosiasiallisista syistä siirtää alun perin myönnetyn matkustusasiakirjan voimassaoloaikana, Macaon erityishallintoalue myöntää 14 päivän kuluessa uuden matkustusasiakirjan, jonka voimassaoloaika on yhtä pitkä. Jos Macaon erityishallintoalue ei ole vastannut jäsenvaltion esittämään pyyntöön 15 päivän kuluessa, sen katsotaan hyväksyvän Euroopan unionin vakioehtoisen matkustusasiakirjan käytön karkottamistarkoituksiin.

II JAKSO

YHTEISÖN TAKAISINOTTOVELVOLLISUUDET*4 artikla***Omien ja entisten omien kansalaisten takaisinotto**

1. Jäsenvaltio ottaa Macaon erityishallintoalueen pyynnöstä ja pelkästään tässä sopimuksessa määriteltyjä menettelyjä noudattaen takaisin kaikki sellaiset henkilöt, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä Macaon erityishallintoalueella edellyttäen, että esitetään näyttö siitä, että kyseiset henkilöt ovat asianomaisen jäsenvaltion kansalaisia, tai tämän voidaan pätevästi olettaa pitävän paikkansa. Sama koskee henkilöitä, jotka ovat menettäneet jäsenvaltion kansalaisuuden tai jotka ovat luopuneet siitä sen jälkeen kun ovat saapuneet Macaon erityishallintoalueelle, jolleivät kyseiset henkilöt asu vakituisesti Macaon erityishallintoalueella.

2. Jäsenvaltio myöntää Macaon erityishallintoalueen pyynnöstä tarpeen mukaan ja viipymättä takaisinotettavalle henkilölle palaamisen edellyttämän matkustusasiakirjan, joka on voimassa vähintään kuusi kuukautta. Jos asianomaista henkilöä ei voida oikeudellisista tai tosiasiallisista syistä siirtää alun perin myönnetyn matkustusasiakirjan voimassaoloaikana, kyseinen jäsenvaltio myöntää 14 päivän kuluessa uuden matkustusasiakirjan, jonka voimassaoloaika on yhtä pitkä. Jos jäsenvaltio ei ole vastannut Macaon erityishallintoalueen esittämään pyyntöön 15 päivän kuluessa, sen katsotaan hyväksyvän Macaon erityishallintoalueen poikkeuskäyttöön tarkoitettua matkustusasiakirjan käytön.

5 artikla

III JAKSO

Muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinotto

1. Jäsenvaltio ottaa Macaon erityishallintoalueen pyynnöstä ja pelkästään tässä sopimuksessa määriteltyjä menettelyjä noudattaen takaisin kaikki sellaiset muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvat henkilöt, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä Macaon erityishallintoalueella edellyttäen, että esitetään näyttö seuraavasta tai voidaan pätevästi olettaa, että:

- a) kyseisillä henkilöillä oli Macaon erityishallintoalueelle tullessaan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa; tai
- b) kyseiset henkilöt jatkoivat pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion alueelle saavuttuaan matkaansa laittomasti Macaon erityishallintoalueelle suoraan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion alueelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua takaisinottovelvollisuutta ei sovelleta, jos:

- a) muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluva henkilö on kulkenut pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion kansainvälisen lentoaseman kautta; tai
- b) Macaon erityishallintoalue on myöntänyt muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvalla henkilöllä ennen kyseisen henkilön saapumista sen alueelle tai sen jälkeen oleskeluluvan, jollei kyseisellä henkilöllä ole pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion myöntämää oleskelulupaa, jonka voimassaoloaika on pidempi.

3. Jos vähintään kaksi jäsenvaltiota on myöntänyt oleskeluluvan, 1 kohdassa tarkoitettua takaisinottovelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltioon, joka on myöntänyt kauemmin voimassa olevan asiakirjan, tai jos yhden tai useamman asiakirjan voimassaolo on jo päättynyt, velvollisuutta sovelletaan jäsenvaltioon, jonka myöntämä asiakirja on yhä voimassa. Jos kaikkien asiakirjojen voimassaolo on jo päättynyt, 1 kohdassa tarkoitettua takaisinottovelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltioon, joka on myöntänyt asiakirjan, jonka voimassaolo on päättynyt viimeiseksi.

4. Jäsenvaltio myöntää Macaon erityishallintoalueen pyynnöstä tarpeen mukaan ja viipymättä takaisinotettavalle henkilölle palaamisen edellyttämän matkustusasiakirjan, joka on voimassa vähintään kuusi kuukautta. Jos asianomaista henkilöä ei voida oikeudellisista tai tosiasiallisista syistä siirtää alun perin myönnetyn matkustusasiakirjan voimassaoloaikana, kyseinen jäsenvaltio myöntää 14 päivän kuluessa uuden matkustusasiakirjan, jonka voimassaoloaika on yhtä pitkä. Jos jäsenvaltio ei ole vastannut Macaon erityishallintoalueen esittämään pyyntöön 15 päivän kuluessa, sen katsotaan hyväksyvän Macaon erityishallintoalueen poikkeuskäyttöön tarkoitettua matkustuslupaa käytön.

TAKAISINOTTOMENETTELY

6 artikla

Periaate

1. Jollei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu, jonkin 2—5 artiklassa tarkoitettua velvollisuuden perusteella takaisinotettavan henkilön siirtäminen edellyttää takaisinotto pyynnön esittämistä pyynnön vastaanottavan sopimuspuolen toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Takaisinotto pyyntö voidaan korvata pyynnön vastaanottavalle sopimuspuolelle osoitetulla kirjallisella ilmoituksella, joka toimitetaan sille riittävän ajoissa ennen kyseisen henkilön palauttamista, edellyttäen että:

- a) takaisinotettavalla henkilöllä on voimassa oleva matkustusasiakirja ja tarvittaessa ilmoituksen vastaanottaneen sopimuspuolen myöntämä voimassa oleva oleskelulupa; ja
- b) takaisinotettava henkilö haluaa palata ilmoituksen vastaanottaneen sopimuspuolen alueelle.

7 artikla

Takaisinotto pyyntö

1. Takaisinotto pyynnössä on oltava seuraavat tiedot:

- a) takaisinotettavan henkilön henkilötiedot (esim. etunimet, sukunimet, syntymäaika ja mahdollisuuksien mukaan syntymäpaikka ja viimeisin kotipaikka); ja
- b) maininta kansalaisuutta tai vakituista asuinpaikkaa koskevasta näytöstä tai perustellusta olettamasta ja mahdollisuuksien mukaan jäljennökset asiakirjoista.

2. Takaisinotto pyynnössä on mahdollisuuksien mukaan oltava myös seuraavat tiedot:

- a) ilmoitus siitä, että siirrettävä henkilö saattaa tarvita apua tai hoitoa, mikäli henkilö on nimenomaan antanut luvan tiedon välittämiseen; ja
- b) tieto muusta suoja- tai turvatoimenpiteestä, joka saattaa olla tarpeen yksittäisessä siirtotapauksessa.

3. Takaisinotto pyynnöissä käytettävä yhteinen lomake on tämän sopimuksen liitteenä 5.

8 artikla

Kansalaisuutta ja vakituista asuinpaikkaa koskevat todisteet

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan mukainen kansalaisuutta tai vakituista asuinpaikkaa koskeva näyttö voidaan esittää tämän sopimuksen liitteessä 1 luetelluilla asiakirjoilla, vaikka niiden voimassaolo olisikin päättynyt. Jos tällaisia asiakirjoja esitetään, jäsenvaltiot tunnustavat kansalaisuuden ja Macaon erityishallintoalue tunnustaa vakituisen asuinpaikan ilman muita menettelyjä. Kansalaisuutta tai vakituista asuinpaikkaa koskevaa näyttöä ei voida esittää väärillä asiakirjoilla.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan mukainen kansalaisuutta tai vakituista asuinpaikkaa koskeva perusteltu oletamus voidaan esittää tämän sopimuksen liitteessä 2 luetelluilla asiakirjoilla, vaikka niiden voimassaolo olisikin päättynyt. Jos tällaisia asiakirjoja esitetään, jäsenvaltiot katsovat kansalaisuuden ja Macaon erityishallintoalue vakituisen asuinpaikan osoitetuksi, jolleivät ne voi muuta osoittaa.

3. Jos mitään liitteissä 1 tai 2 luetelluista asiakirjoista ei voida esittää, Macaon erityishallintoalueen ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset järjestävät pyynnöstä viivytystä takaisinotettavan henkilön kuulemisen tämän kansalaisuuden tai vakituisen asuinpaikan toteamiseksi.

9 artikla

Muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvaa henkilöä koskevat todisteet

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettuihin muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinoton edellytyksiin liittyvä näyttö voidaan esittää tämä sopimuksen liitteessä 3 luetelluin todistein; sitä ei voida esittää väärillä asiakirjoilla. Sopimuspuolet tunnustavat vastavuoroisesti tällaisen näytön ilman muita menettelyjä.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettuihin muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinoton edellytyksiin liittyvä perusteltu oletamus voidaan esittää tämän sopimuksen liitteessä 4 luetelluin todistein. Jos tällaisia alustavia todisteita esitetään, sopimuspuolet katsovat edellytysten täyttyneen, jolleivät ne voi muuta osoittaa.

3. Maahantulon, olemisen tai asumisen laittomuus voidaan todeta asianomaisen henkilön matkustusasiakirjoista, jos ne ovat kadonneet tai niistä puuttuu pyynnön esittävän jäsenvaltion tai Macaon erityishallintoalueelle saapumisen edellyttämä viisumi tai muu oleskelulupa. Pyyntö esittäneen sopimuspuolen toimivaltaisen viranomaisen ilmoitusta siitä, että asianomaiselta henkilöltä on todettu puuttuvan tarvittavat matkustusasia-

kirjat, viisumi tai oleskelulupa, pidetään myös perusteltuna olettamuksena laittomasta maahantulosta, olemisesta tai asumisesta.

10 artikla

Määräajat

1. Takaisinottopyyntö on esitettävä pyynnön vastaanottavan sopimuspuolen toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään vuoden kuluttua siitä, kun pyynnön esittävä viranomainen on saanut tietää, että muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluva henkilö ei ole täyttänyt tai ei enää täytä maahantulolle, olemiselle tai asumiselle asetettuja edellytyksiä. Jos pyyntöä ei voida esittää oikeudellisten tai tosiasiallisten esteiden vuoksi ajoissa, määräaika pidennetään pyynnöstä, mutta ainoastaan siihen asti kun esteiden olemassaolo on päättynyt.

2. Takaisinottopyyntöön on vastattava ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa; takaisinottopyynnön hylkääminen on perusteltava. Määräajan kulumisen alkaa takaisinottopyynnön vastaanottamisesta. Määräajan päätyttyä katsotaan, että siirtoon on suostuttu.

3. Sen jälkeen, kun suostumus on annettu tai, tapauksen mukaan, kuukauden määräaika on kulunut umpeen, asianomainen henkilö siirretään viivyttelemättä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa. Määräaika voidaan pyynnöstä pidentää ajalla, joka tarvitaan oikeudellisten tai käytännön esteiden ratkaisemiseen.

11 artikla

Siirtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja kuljetustavat

1. Ennen kuin henkilö palautetaan, Macaon erityishallintoalueen ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset sopivat kirjallisesti etukäteen siirtoajankohdasta, rajanylityspaikasta ja mahdollista saattamista koskevista järjestelyistä.

2. Mikään kuljetustapa, olipa kyse ilma-, maa- tai merikuljetuksesta, ei ole kielletty, mutta yleensä palautus tapahtuu ilmaiteitse. Ilmateitse tapahtuvassa palautuksessa ei edellytetä pyynnön esittäneen sopimuspuolen kansallisten lentoyhtiöiden tai turvahenkilöstön käyttöä vaan se voidaan toteuttaa reitti- tai tilauslentoja käyttämällä.

IV JAKSO

KAUTTAKULKUTOIMET

12 artikla

Periaatteet

1. Macaon erityishallintoalue sallii muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden kulun alueensa kautta jäsenval-

tion sitä pyytäessä, ja jäsenvaltio sallii muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden kulun alueensa kautta Macaon erityishallintoalueen sitä pyytäessä, jos jatkoyhteys muihin mahdollisiin kauttakulkuvaltioihin ja määrävaltion toteuttama takaisinotto on varmistettu.

2. Jäsenvaltioiden ja Macaon erityishallintoalue pyrkivät rajoittamaan muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden kauttakulun tapauksiin, joissa kyseisiä henkilöitä ei voida palauttaa suoraan määrävaltioon.

3. Macaon erityishallintoalue tai jäsenvaltio voivat evätä kauttakulun

a) jos muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluva henkilö on vaarassa joutua vainotuksi taikka on olemassa vaara, että häntä vastaan pannaan vireille rikosoikeudenkäynti tai hänelle langetetaan seuraamuksia toisessa kauttakulkuvaltiossa tai määrävaltiossa taikka että häntä uhkaa rikosoikeudenkäynti pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tai Macaon erityishallintoalueen alueella;

b) kansanterveyden, kansallisen turvallisuuden tai muiden oikeusjärjestykseen liittyvien perustavaa laatua olevien syiden perusteella.

4. Macaon erityishallintoalue tai jäsenvaltio voivat peruuttaa minkä tahansa myönnetyn luvan, jos 3 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden syntyvät tai ilmenevät myöhemmin ja ne estävät kauttakulkutoimen taikka jos jatkoyhteys mahdollisiin kauttakulkuvaltioihin tai määrävaltion toteuttama takaisinotto ei ole enää varmaa.

13 artikla

Kauttakulkumenettely

1. Kauttakulukupyyntö on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille kirjallisena ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- kauttakulku tapa (ilmateitse, maitse tai meritse), mahdolliset muut kauttakulkuvaltiot ja tarkoitettu lopullinen määräpaikka;
- asianomaisen henkilön henkilötiedot (esim. etunimi, sukunimi, syntymäaika ja mahdollisuuksien mukaan syntymäpaikka, kansalaisuus sekä matkustusasiakirjan laji ja numero);
- suunniteltu rajanylityspaikka, kauttakulun ajankohta ja mahdollinen saattajien käyttö; ja
- ilmoitus siitä, että 12 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät pyynnön esittäjän sopimuspuolen mielestä ja ettei ole tiedossa syytä 12 artiklan 3 kohdan mukaiselle kieltäytymiselle.

Kauttakulukupyyntöissä käytettävä yhteinen lomake on tämän sopimuksen liitteessä 6.

2. Pynnön vastaanottaneen sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa viivyttämättä kirjallisesti pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle suostumuksestaan sekä vahvistaa rajanylityspaikan ja suunnitellun ajankohdan tai ilmoittaa kyseiselle viranomaiselle pyynnön hylkäämisestä perusteluineen.

3. Jos kauttakulku tapahtuu ilmaitse, takaisinotettava henkilö ja mahdolliset saattajat vapautetaan velvollisuudesta hankkia lentoaseman kauttakulkuviisumi.

4. Pynnön vastaanottaneen sopimuspuolen toimivaltaiset viranomaiset avustavat keskinäisen neuvonpidon mukaisesti kauttakulkua erityisesti huolehtimalla kyseisten henkilöiden valvonnasta ja antamalla käyttöön tähän tarvittavat välineet.

V JAKSO

KUSTANNUKSET

14 artikla

Kuljetus- ja kauttakulkukustannukset

Rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta periä takaisinotokustannukset takaisinotettavalta henkilöltä tai kolmansilta osapuolilta, pyynnön esittänyt sopimuspuoli vastaa kaikista tämän sopimuksen mukaisesta takaisinotosta ja kauttakulusta aiheutuvista kustannuksista lopullisen määrävaltion rajalle saakka.

VI JAKSO

TIETOSUOJA JA RAJOITTAMATTOMUUSLAUSEKE

15 artikla

Tietosuoja

1. Henkilötietoja luovutetaan ainoastaan, jos tällainen luovuttaminen on välttämätöntä, jotta Macaon erityishallintoalueen tai jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat panna tämän sopimuksen täytäntöön.

2. Henkilötietoja käsitellään yksittäisessä tapauksessa Macaon erityishallintoalueen lainsäädännön mukaisesti ja, jos tietojen tarkistaja on jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, noudatetaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) säännöksiä ja mainitun direktiivin nojalla annettua kansallista lainsäädäntöä.

3. Lisäksi noudatetaan seuraavia periaatteita:
- a) henkilötietoja on käsiteltävä asiallisesti ja lainsäädäntöä noudattaen;
- b) henkilötiedot on kerättävä erikseen määriteltyä, nimenomaista ja perusteltua tarkoitusta varten tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi, eikä tiedot luovuttava viranomaisen tai vastaanottaja saa käsitellä niitä tähän tarkoitukseen sopimattomalla tavalla;
- c) henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia, eivätkä ne saa olla liian laajoja suhteessa tarkoituksiin, joihin ne on kerätty ja/tai joita varten niitä myöhemmin käsitellään; luovutettavat henkilötiedot voivat koskea vain seuraavia seikkoja:
- siirrettävän henkilön henkilötiedot (esim. sukunimi, etunimi, mahdolliset aikaisemmat nimet, kutsumanimet tai salanimet, syntymäaika ja -paikka, sukupuoli sekä nykyinen ja mahdollisesti aikaisempi kansalaisuus),
 - henkilötodistus tai passi (numero, voimassaoloaika, myöntämispäivämäärä, asiakirjan myöntänyt viranomainen ja myöntämispaikka),
 - pysäytymispaikat ja matkareitit, ja
 - muut tiedot siirrettävän henkilön tunnistamiseksi tai tämän sopimuksen mukaisten takaisinottoedellytysten tarkastelemiseksi;
- d) henkilötietojen on oltava paikkansapitäviä ja ne on tarvittaessa pidettävä ajan tasalla;
- e) henkilötiedot on säilytettävä muodossa, josta tietojen kohteet ovat tunnistettavissa, ainoastaan sen ajan kuin on tarpeen niitä tarkoituksia varten, joita varten tiedot on kerätty tai joita varten niitä myöhemmin käsitellään;
- f) sekä tiedot luovuttavan viranomaisen että tietojen vastaanottajan on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet henkilötietojen oikaisemiseksi tai tuhoamiseksi tai niihin tutustumisen estämiseksi, jos tietojen käsittely ei tapahdu tämän artiklan määräysten mukaisesti, erityisesti jos tiedot eivät ole asianmukaisia, olennaisia, paikkansapitäviä tai tietoja on käsittelyn kannalta liikaa. Tietojen oikaisusta, tuhoamisesta tai niihin pääsyn estämisestä on ilmoitettava toiselle sopimuspuolelle;
- g) tietojen vastaanottaja ilmoittaa pyynnöstä tiedot luovuttaneelle viranomaiselle luovutettujen tietojen käytöstä ja saaduista tuloksista;
- h) henkilötietoja voidaan luovuttaa vain toimivaltaisille viranomaisille. Tietojen välittäminen edelleen muille tahoille edellyttää tiedot luovuttaneen viranomaisen etukäteen antamaa suostumusta;

- i) tietoja luovuttavilla ja niitä vastaanottavilla viranomaisilla on velvollisuus pitää kirjaa henkilötietojen luovuttamisesta ja vastaanottamisesta.

16 artikla

Rajoittamattomuuslauseke

1. Tämä sopimus ei rajoita yhteisöön, jäsenvaltioihin ja Macaon erityishallintoalueeseen sovellettavien kansainvälisestä oikeudesta johtuvien oikeuksien, velvollisuuksien ja vastuiden soveltamista.

2. Mikään tässä sopimuksessa ei estä henkilön palauttamista muuta virallista tai epävirallista järjestelyä noudattaen.

VII JAKSO

TÄYTÄNTÖÖNPANO JA SOVELTAMINEN

17 artikla

Takaisinottokomitea

1. Sopimuspuolet antavat toisilleen keskinäistä apua tämän sopimuksen soveltamisessa ja tulkinnessa. Tätä varten ne perustavat takaisinottokomitean, jonka tehtävänä on erityisesti:

- a) valvoa tämän sopimuksen soveltamista;
- b) päättää sopimuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämistä täytäntöönpanojärjestelyistä;
- c) vaihtaa säännöllisesti tietoja yksittäisten jäsenvaltioiden ja Macaon erityishallintoalueen 18 artiklan mukaisesti laatimista täytäntöönpanopöytäkirjoista; ja
- d) antaa suosituksia tähän sopimukseen tehtävistä muutoksista.

2. Sopimuspuolet voivat yksinkertaistettua menettelyä noudattaen hyväksyä takaisinottokomitean suositukset tämän sopimuksen liitteiden muuttamisesta.

3. Takaisinottokomitea muodostuu yhteisön ja Macaon erityishallintoalueen edustajista; yhteisöä edustaa Euroopan yhteisöjen komissio jäsenvaltioiden asiantuntijoiden avustamana.

4. Takaisinottokomitea kokoontuu tarvittaessa jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä.
5. Takaisinottokomitea vahvistaa työjärjestyksensä.

18 artikla

Täytäntöönpanopöytäkirjat

1. Macaon erityishallintoalue ja yksittäinen jäsenvaltio voivat laatia täytäntöönpanopöytäkirjoja, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:
 - a) toimivaltaisten viranomaisten nimeämistä, rajanylityspaikkoja, yhteyspisteiden vaihtoa ja viestinnässä käytettäviä kieliä;
 - b) saatettavien muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden kauttakulun edellytyksiä; ja
 - c) keinoja ja asiakirjoja, joita ei ole lueteltu tämän sopimuksen liitteissä 1—4.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanopöytäkirjat tulevat voimaan vasta sen jälkeen, kun niistä on ilmoitettu 17 artiklalla perustetulle takaisinottokomitealle.
3. Macaon erityishallintoalue suostuu soveltamaan jonkin jäsenvaltion kanssa laaditun täytäntöönpanopöytäkirjan määräyksiä myös suhteissaan toiseen jäsenvaltioon, jos tämä sitä pyytää.

19 artikla

Suhde jäsenvaltioiden kahdenvälisiin takaisinottosopimuksiin tai -järjestelyihin

Tämän sopimuksen määräyksillä on etusija ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinottoa koskevan sellaisen kahdenvälisen sopimuksen tai järjestelyn määräyksiin, jonka yksittäinen jäsenvaltio ja Macaon erityishallintoalue ovat tehneet tai saatta-

vat tehdä 18 artiklan mukaisesti, sikäli kuin kyseisen sopimuksen tai järjestelyn määräykset ovat ristiriidassa tämän sopimuksen määräysten kanssa.

VIII JAKSO

LOPPUMÄÄRÄYKSET

20 artikla

Voimaantulo, kesto ja voimassaolon päättyminen

1. Sopimuspuolet ratifioivat tai hyväksyvät tämän sopimuksen omia menettelyjään noudattaen.
2. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toisilleen 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen päätökseen saattamisesta.
3. Tämä sopimus on voimassa määrittämättömän ajan, jollei sitä sanota irti tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.
4. Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle. Sopimuksen soveltaminen päättyy kuuden kuukauden kuluttua kyseisestä ilmoituksesta.

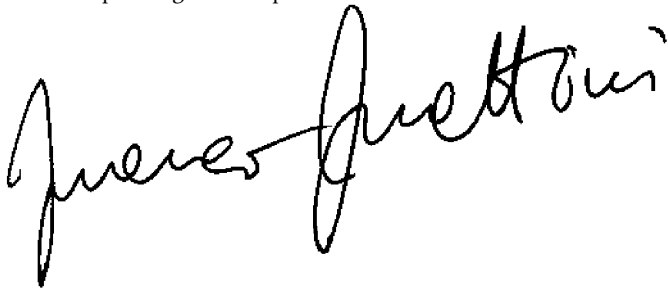
21 artikla

Liitteet

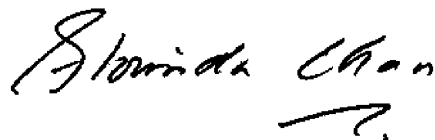
Liitteet 1—6 ovat erottamaton osa tätä sopimusta.

Tehty Luxemburgissa kolmantenatoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakolme kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalilain, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Economische Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Por la Región Administrativa Especial de Macao de la República Popular de China
For Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao
Für die Sonderverwaltungsregion Macau der Volksrepublik China
Για την Ειδική Διοικητική Περιφέρεια Μακάο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
For the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China
Pour la région administrative spéciale de Macao de la République populaire de Chine
Per la Regione ad amministrazione speciale di Macao della Repubblica popolare cinese
Voor de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China
Pela Região Administrativa Especial de Macau da República Popular da China
Kiinan kansantasavallan Macaon erityishallintotalueen puolesta
För folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao

LIITE 1

Yhteinen luettelo asiakirjoista, joiden esittämistä pidetään näyttönä kansalaisuudesta tai vakituisesta asuinpaikasta

(2 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 1 kohta)

Jäsenvaltiot:

- kaikenlaiset passit (kansalliset passit, diplomaattipassit, virkapassit, seuruepassit ja passin korvaavat asiakirjat, mukaan luettuina lasten passit),
- kaikenlaiset henkilökortit (mukaan luettuina määräaikaiset ja tilapäiset kortit),
- sotilaspassit ja asevoimien henkilökortit,
- merimieskirjat ja laivureiden palvelukortit,
- viralliset asiakirjat, joista ilmenee asianomaisen henkilön kansalaisuus.

Macao:

- Macaon erityishallintoalueen passit (Passaporte da Região Administrativa Especial de Macau),
- Macaon erityishallintoalueen vakituisen asukkaan henkilökortti (Bilhete de Identidade de Residente Permanente da Região Administrativa Especial de Macau),
- viralliset asiakirjat, joista ilmenee asianomaisen henkilön vakituinen asuinpaikka.

LIITE 2

Yhteinen luettelo asiakirjoista, joiden esittämistä pidetään perusteltuna olettamuksena kansalaisuudesta tai vakituudesta asuinpaikasta

(2 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 1 kohta)

- tämän sopimuksen liitteessä 1 lueteltujen asiakirjojen valokopiot,
 - Macaon asukkaan henkilökortti, jonka ensimmäisestä myöntämispäivästä on kulunut ainakin seitsemän vuotta,
 - syntymätodistukset ja niiden valokopiot,
 - todistajanlausunnot,
 - asianomaisen henkilön lausunnot ja hänen puhumansa kieli, mukaan luettuina sitä koskevan virallisen testin tulokset,
 - mikä tahansa muu asiakirja, joka voi olla avuksi asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai vakituisen asuinpaikan toteamisessa, kuten ajokortit ja yritysten henkilöstökortit.
-

LIITE 3

Yhteinen luettelo asiakirjoista, joita pidetään näyttönä muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinoton edellytyksistä

(3 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 1 kohta)

- viisumi, tulo-/poistumisleimat tai vastaavat merkinnät asianomaisen henkilön matkustusasiakirjassa,
 - liput sekä kaikenlaiset todistukset ja laskut (esim. hotellilaskut, hammas- ja muiden lääkäreiden ajanvarauskortit, julkisten/yksityisten laitosten pääsyliput jne.), joista selvästi ilmenee, että asianomainen henkilö on oleskellut pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tai Macaon erityishallintoalueen alueella,
 - junaliput sekä lento- ja laivaliput ja/tai ilma- ja vesialusten matkustajaluettelot, joista ilmenee matkareitti pyynnön vastaanottaneen valtion alueella,
 - tiedot, joista ilmenee, että henkilö on käyttänyt matkanjärjestäjän tai matkatoimiston palveluksia.
-

LIITE 4

Yhteinen luettelo asiakirjoista, joita pidetään alustavana näyttönä muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvien henkilöiden takaisinoton edellytyksistä

(3 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 1 kohta)

- erityisesti sellaisten rajaviranomaisten ja muiden todistajien antamat viralliset lausunnot, jotka voivat todistaa asianomaisen henkilön ylittäneen rajan,
 - kuvaus paikasta ja olosuhteista, joissa asianomainen on pysäytetty hänen saavuttuaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai Macaon erityishallintoalueen alueelle,
 - kansainvälisen järjestön toimittamat henkilön henkilöllisyyteen ja/tai oleskeluun liittyvät tiedot,
 - perheenjäsenten, matkaseuran jne. ilmoitukset / vahvistamat tiedot,
 - asianomaisen henkilön lausunnot.
-

LIITE 5

[Macaon erityishallintoalueen tunnus]

.....
(Paikka ja päiväys).....
(Pyynnön esittävän viranomaisen nimi)

Viite

Vastaanottaja:

.....
(Pyynnön vastaanottavan viranomaisen nimi)

TAKAISINOTTOOPYNTÖ

Euroopan yhteisön ja Macaon erityishallintoalueen välisen, ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinotosta 13 päivänä lokakuuta 2003 tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukainen

A. HENKILÖTIEDOT

1. Täydellinen nimi (sukunimi alleviivataan):

.....

2. Tyttönimi:

.....

3. Syntymäaika ja -paikka:

.....

4. Sukupuoli ja fyysiset ominaisuudet (pituus, silmien väri, erityiset tuntomerkit jne.):

.....

5. Isän ja äidin nimi:

.....

6. Muut käyttönimet (aikaisemmat nimet, kutsumanimet tai salanimet):

.....

7. Kansalaisuus ja kieli:

.....

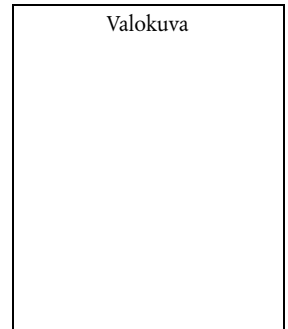
8. Aika, jolloin viimeksi oleskellut pyynnön esittävässä valtiossa:

.....

9. Osoite pyynnön vastaanottavassa valtiossa:

.....

Valokuva

B. SIIRRETTÄVÄÄN HENKILÖÖN LIITTYVÄT ERITYISOLOSUHTEET

1. Terveystila

(esim. maininta erityisen sairaanhoidon tarpeesta; tartuntataudin latinankielinen nimi):

.....

2. Erityinen henkilöön liittyvä vaara

(esim. epäilty vakavasta rikoksesta; aggressiivinen käytös):

.....

C. MUKANA SEURAAVAT TODISTEET

1.
(asiakirjalaji)
(sarjanumero, myöntämispäivä ja -paikka)
(myöntänyt viranomainen)
(viimeinen voimassaolopäivä)
2.
(asiakirjalaji)
(sarjanumero, myöntämispäivä ja -paikka)
(myöntänyt viranomainen)
(viimeinen voimassaolopäivä)
3.
(asiakirjalaji)
(sarjanumero, myöntämispäivä ja -paikka)
(myöntänyt viranomainen)
(viimeinen voimassaolopäivä)
4.
(asiakirjalaji)
(sarjanumero, myöntämispäivä ja -paikka)
(myöntänyt viranomainen)
(viimeinen voimassaolopäivä)
5.
(asiakirjalaji)
(sarjanumero, myöntämispäivä ja -paikka)
(myöntänyt viranomainen) |
(viimeinen voimassaolopäivä) |

D. HUOMAUTUKSIA

.....

.....

.....

.....
(Allekirjoitus)

.....
(Sinetti/leima)

LIITE 6

[Macaon erityishallintoalueen tunnus]

.....
(Paikka ja päiväys).....
(Pyynnön esittävän viranomaisen nimi)

Viite

Vastaanottaja:

.....
(Pyynnön vastaanottavan viranomaisen nimi)

KAUTTAKULKUPYYNTÖ

Euroopan yhteisön ja Macaon erityishallintoalueen välisen, ilman lupaa oleskelevien henkilöiden takaisinotosta 13 päivänä lokakuuta 2003 tehdyn sopimuksen 13 artiklan mukainen

A. HENKILÖTIEDOT

1. Täydellinen nimi (sukunimi alleviivataan):

.....

2. Tyttönimi:

.....

3. Syntymäaika ja -paikka:

.....

4. Sukupuoli ja fyysiset ominaisuudet (pituus, silmien väri, erityiset tuntomerkit jne.):

.....

5. Muut käyttönimet (aikaisemmat nimet, kutsumanimet tai salanimet):

.....

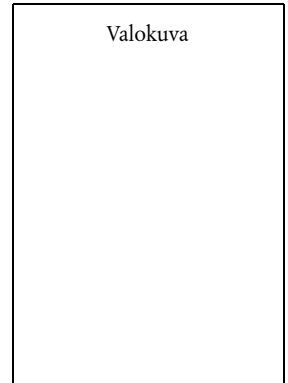
6. Kansalaisuus ja kieli:

.....

7. Matkustusasiakirjan laji ja numero:

.....

Valokuva

B. KAUTTAKULKUTOIMI

1. Kauttakulutus

 ilmateitse meritse maitse

2. Lopullinen määrävaltio

.....

3. Mahdolliset muut kauttakulkuvaltiot

.....

4. Suunniteltu rajanylityspaikka, kauttakulun päivämäärä ja kellonaika sekä mahdolliset saattajat

.....

.....

.....

5. Maahanpääsy taattu mahdollisiin muihin kauttakulkuvaltioihin ja lopulliseen määrävaltioon

(12 artiklan 2 kohta)

 kyllä ei

6. Tieto kauttakulusta kieltäytymisen syystä

(12 artiklan 3 kohta)

 kyllä ei

C. HUOMAUTUKSIA

.....

.....

.....

.....
(Allekirjoitus).....
(Sinetti/leima)

YHTEINEN JULISTUS KANSALAISUDETTOISTA HENKILÖISTÄ

Sopimuspuolet ottavat huomioon, ettei yhtäkään kansalaisuudettomia henkilöitä koskevaa kansainvälistä yleissopimusta tällä hetkellä sovelleta Macaon erityishallintoalueeseen. Tämän vuoksi ne sopivat, että kyseisiin henkilöihin sovelletaan 1 artiklan d alakohdassa olevaa "muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön" määritelmää.

YHTEINEN JULISTUS VIISUMEISTA

Sopimuspuolet ottavat huomioon, että Macaon nykyisen lainsäädännön mukaan viisumit annetaan ainoastaan maahan saavuttaessa ja niiden voimassaolo päättyy Macaosta lähdettäessä. Tämän johdosta on oikeudellisesti mahdotonta, että kolmannen maan kansalainen tulisi Euroopan unionin jäsenvaltioon samanaikaisesti, kun hänellä on voimassa oleva viisumi Macaoon.

Sopimuspuolet sopivat kuulevansa toisiaan soveltuvana ajankohtana, jos mainittu oikeudellinen tilanne muuttuu.

YHTEINEN JULISTUS 3 ARTIKLAN 2 KOHDAN a ALAKOHDASTA

Sopimuspuolet sopivat, että muun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvat henkilöt, jotka "ovat ainoastaan kulkeneet Macaon erityishallintoalueen kautta tulematta sen alueelle" 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ovat henkilöitä, joiden kauttakulusta Macaon erityishallintoalueen toimivaltaiset viranomaiset ovat tietoisia tai joita nämä saattavat.

YHTEINEN JULISTUS TANSKASTA

Sopimuspuolet ottavat huomioon sen, että tätä sopimusta ei sovelleta Tanskan kuningaskunnan alueella eikä Tanskan kuningaskunnan kansalaisiin. Tämän vuoksi on aiheellista, että Macaon erityishallintoalue ja Tanska tekevät tätä sopimusta vastaavan takaisinottosopimuksen.

YHTEINEN JULISTUS ISLANNISTA JA NORJASTA

Sopimuspuolet ottavat huomioon Euroopan yhteisön sekä Islannin ja Norjan läheiset suhteet, jotka johtuvat erityisesti näiden maiden osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen 18 päivänä toukokuuta 1999 tehdystä sopimuksesta. Tämän vuoksi on aiheellista, että Macaon erityishallintoalue tekee tätä sopimusta vastaavan takaisinottosopimuksen Islannin ja Norjan kanssa.